

Milování bez ztráty květiny (1)

První kapitola dvouvrstvého díla podávajícího nový pohled na intimní život. Každá kapitola je složena ze dvou částí, jedné ženské, označené kolečkem (●), autorkou je **Lenka Volmová**, a druhé mužské, označené čtverečkem (■), autorem je **Vladimír Volma**.

● ÚVOD DO NOVÉ EROTIKY

Existují tuny knih, časopisů a filmů o lidské sexualitě, od lékařských, přes beletrické až k pornografickým, a přesto se nejeví, že by lidé měli dnes méně sexuálních problémů než třeba před deseti či padesáti lety, příp. v dobách, kdy se poučení o intimním životě předávalo jen ústně. Manželství jsou čím dál nestabilnější a hrozivá procenta rozvodovosti se stále častěji vyskytují na stránkách novin a časopisů, v televizích či radiích.

Proč tomu tak je? Odpovědí mnoho, ale žádná věrohodná. Všechny jen přezývají jakési odtažitě sociologické příčiny. Zkusme si ale připustit, že samo konzumní pojetí sexuality, jak je důvěrně známe ze současného euroamerického kulturního prostředí, může být chybné.

Co když právě toto pojetí sexu jako pouhé zábavy, bez pochopení hlubších energetických souvislostí, vede k nestabilitě partnerského života a k vážným sexuálním problémům? Domníváme se, že tomu tak opravdu je, a pokusíme se pro svůj nový starý pohled na věci lásky získat také ostatní ženy a muže.

A proč píšou nový starý pohled? Protože se zapomíná, že lidé nežijí na zemi od věčerejška ani od loňska, ba dokonce ani ne posledních 2 tis. let, jejichž dovršení brzy oslavíme. Vskutku kulturní dějiny lidského rodu sahají nejméně 9 tis. let nazpět, a někteří badatelé či badatelky, např. archeoložka Maria Gimbutasová, prokázali, že kulturní dějiny lidstva sahají až 30 tis. let nazpět.

A po celou tu dobu se lidé spolu navzájem milovali, a jejich intimní styky měly nejen rozmnožovací, ale také komunikační, tedy sociální smysl. Dnes je komunikační smysl sexuality neznámou věcí a pojmy komunikační erotika či energetická komunikace by sotvakdo dokázal vysvětlit. Pokud by ovšem nebyl obeznámen se základy staroindické či staročínské erotiky, resp. tantry nebo taoismu.

Tohle jsem myslela tím novým starým pohledem. Dokonalá forma intimního soužití zde totiž už jednou byla, způsob, jak spolu mohou intimně žít žena a muž, aby drželi pohromadě a jejich soužití se nerozpadalo, byl dávno objeven. Jenže bohužel také dávno zapomenut.

Nejedná se o žádné akrobacie ani výjimečná divadelní představení, jak jsme dnes zvyklí chápat dokonalost při sexuálních stycích. Intimní život, který má držet ženy a muže pohromadě, musí jednoduše přejít od chybného pojetí konzumního k svému původnímu pojetí komunikačnímu. To je vše. Povedeme vás na této cestě stejně opatrně a ohleduplně jako všechny své dřívější žáky.

■ ČICHÁNÍ K PRSTŮM

Podle běžných představ dnešních lidí se připravenost k pohlavnímu styku očekává pouze od mužů, kterým se musí ztopořit či tzv. postavit penisy. Žena může vždycky, ale muž, jenom když mu stojí, říkají muži znalci mající s intimním stykem jedinou zkušenost, byť partnerem vystřídalí nepočítaně. Jejich jedinou zkušeností je zjištění, že intimní styk je příjemný.

A tahle jediná zkušenost je mírou poznání pro muže, kteří nechtějí jít dál, jelikož odmítají překročit hranici snadno dosažitelné libosti. Kromě nemoci a bolesti není už téměř nic, co by takové muže vyrušilo z konzervovaného stavu nebytí. Neblahý stav je výsledkem slepého následování libosti co nejkratší cestou, které žel vyplývá z obecného rozšíření chybných sexuologických traktací.

Jde tedy o velký omyl, první, který zde probíráme, a bude jich ještě hodně. Žena nemůže vždycky, dokonce ani kdyby moc chtěla. Její pohlaví potřebuje stejnou inspiraci jako pohlaví muže. Muž, který vloží svůj penis do chladné a nevzrušené vagíny, je erotický analfabet a zasloužil by tisíckrát opsat: Nesmím strkat penis do nevzrušené vagíny! a dát to podepsat oběma rodičům, a také manželce či partnerce.

Sexuologické vademecum sice doporučuje milostnou předehru, ale spíše z důvodů mravních a etických, aby muž ženu ujistil, že ji opravdu miluje, že o ni opravdu stojí, a teprve pak si na ní může vykonat svoji potřebu. Ženě by potom rozčarování, že při styku ke styku vlastně nedošlo, neboť se jednalo o masturbaci ve vagíně, nemělo být líto, neboť by se měla utěšovat tím, že muž ji opravdu, ale opravdu miluje.

To je ovšem trik dosti pochybný, a každá žena jej brzy prohlédne. Nejdůležitějším předpokladem k pohlavním stykům je totiž ženské vzrušení, tzn. k intimní aktivitě probuzené ženské pohlaví. Ztopořený penis zdaleka není pro intimní styk tím nejdůležitějším. Humbuk kolem viagry je kontinentálním projevem neúcty k ženám a současně výsledkem obecného neporozumění energetickým principům lidské sexuality.

Energeticky aktivované ženské pohlaví, zduřelá vagína, rozevřená vulva, naběhlý ztopořený poštváček a malé pysky, bohatá přítomnost vlhkosti, a také archetypální kořenitá vůně vzdáleně připomínající pach staré ovčí vlny, to jsou podněty, které za normálních okolností nejjistěji vedou k mužskému vzrušení. Nahlédneme-li do přírody mezi naše nejbližší příbuzné s plochými nehty, primáty, všimneme si, že jsou to převážně samice, kdo je aktivní v nabízení sexuálního kontaktu.

Samice v době říje velmi půvabně nastrkují své zadky samcům před čenichy, což u samců očividně snižuje agresivitu, ve prospěch sexuálního zájmu. Je-li mezi samci právě rvačka, samice někdy rozhodnou o vítězi, jednomu samci elegantně strčí zadek před čenich, samec se zklidní, a je vítězem.

Samci, zvláště šimpanzi, pozorně zkoumají stav pohlavního vzrušení samic. Samec obvykle strčí do samičí vulvy prst, který pak se zájmem očichává. Čichem pozná, zda je samice připravena k páření, resp. je-li samice ve stavu ovulace, a jestliže ano, teprve se má samec k dílu. Nelze si nezpomenout, že právě čichání k svým vlastním prstům je někdy po milování u mužů zcela automatické.

U jiných zvířat, koňů, jelenů, slonů aj., můžeme pozorovat, jak penisy samců reagují na energii vzrušených samic, topoří se a vztyčují jako hadi, a přitom směřují přímo k vaginám samic, jako by k nim byly taženy neviditelnou silonovou strunou.

Mnoho případů tzv. mužské impotence je způsobeno nepřítomností opačného energetického pólu u jejich ženských partnerek, v podstatě tedy slabostí, resp. slabou energetickou polaritou žen. Obecně řečeno, mužská impotence je často výsledkem problémů v energetické interakci mezi ženami a muži.

Milování bez ztráty květiny (2)

Druhé pokračování nového seriálu, který byl napsán jako alternativa k názorům moderní sexuologie. Dnes o tom, že žena nemůže vždycky, a o skutečných příčinách, proč se ženy chovají chladně.

• NEINSPIROVANÁ VAGÍNA

Žena opravdu nemůže vždycky, a jestli se někdo domnívá, že ano, velmi se mylí. Dokud ženská vagína není dostatečně inspirovaná, dokud nevykazuje nahromaděni energie, a dokud nezačne energii jaksi z přebytku vyzařovat, je pro intimní styk stejně nepoužitelná, jako jsou nepoužitelné zmrzlé ruce hudebního virtuosa pro hru na violu nebo klavír.

Velké množství žen si stěžuje na bolesti, tlak a nepříjemné píchání při intimních stycích. Ženy proto navštěvují lékaře, a lékaři je obratem ujistí, že jsou v pořádku. Vrcholem všeho jsou pak lubrikační prostředky neboli intimní kloučky, jež umožňují ženám, aby posloužily mužům, i když jejich vagíny zůstanou z nedostatku inspirace suché, splasklé a zavřené, jedním slovem studené.

Kdyby všechny ženy, které podrží svým mužům z povinnosti a nevzrušeny, vystříhaly z dlouhé chvíle při intimních stycích svým manželům na hlavách kolečka, možná bychom se divili, jak málo mužů by chodilo bez klobouků nebo bez čepic.

Poruchy vzrušivosti žen jsou dnes vážným sociálním problémem, přesto veškerý odborný zájem je zaměřen na problémy právě opačné, na poruchy mužské erekce. Ztopořený penis totiž v současném světě představuje atribut mužnosti a mužského sebevědomí, nikoliv přirozenou odpověď na něžnou výzvu inspirované, energeticky naplněné a horké vagíny.

Proto ten společenský zájem o penisy, muži se zkrátka cítí muži, když jim stojí penisy, ženskou společnost k svému zážitku mužnosti vlastně ani nepotřebují. A kdy se ženy cítí ženami? Možná když nakupují v samoobsluze, myjí nádoby nebo když večer polykají antikoncepční pilulky. Sexualita v současné době je prostě a jednoduše záležitostí mužů, a to je smutný obrázek.

A soustředíme-li se na současný ideál eroticky atraktivní ženy, jak jej známe z filmů, časopisů, erotických fotografií, reklam a ostatní mužské sexuální tvořivosti, zjistíme, že superwoman je v podstatě superman, byť s ženským tělem a v dámských šatech (Xena, Nikita aj.).

Dokonce se vkrádá otázka, zda všeobecná preference mužů a mužských životních hodnot, tolik typická pro současný mužský svět, v němž není místo pro přirozené ženské hodnoty, zda tato pandemická preference mužů a mužských kvalit, která přichází od mužů, není nějakou nadnárodní mužskou homosexualitou. Obvyklý názor mužů, že ženy jsou slepice, by pak mohl mít v novém kontextu překvapivě vysvětlení.

Historie nás poučuje, že společnosti před zánikem vždy vykazovaly extrémní nárůst zájmu o mužské hodnoty a současně prudký vzestup mužské homosexuality, její společenské legalizace a všeobecného favorizování jako čehosi lepšího a vyššího.

A naopak po společenských otřesech, zemětřeseních, živelních pohromách, morových ranách ap. tomu bylo právě opačně. Víme, že svět je přelidněn, zátěž pro životní prostředí obrovská, a vůbec bychom se nemohli divit, kdyby matka příroda měla i pro tento případ v záloze nějaký přirozený regulační mechanismus.

Současný svět, to je jedna velká neinspirovaná vagína, spojená s erigovaným, leč truchlivě soběstačným a nekomunikativním penisem.

■ PRO PENIS TO NEJLEPŠÍ

Proč se ženy chovají chladně? Proč nevnučují mužům své pohledy z očí do očí, proč nebalí muže na každém kroku, proč neznásilňují muže v parcích a odlehlých uličkách? Na světě je mnoho sexuálně nespokojených žen, a přece žádá z nich nevolí tyto mužské způsoby navazování kontaktu.

Není ženské sexuální chování nějak zásadně odlišné od mužského? A proč se o tom v poučeních o lidské sexualitě nic nedozvídáme? Zcela nepochybně je ženské sexuální chování odlišné od mužského, a v žádném případě tedy není jen zrcadlovým obrazem chování mužského, jak bývá často chápáno.

Zatímco nahá žena je pro muže přitažlivá, nahý muž ve stejném smyslu slova pro ženu přitažlivý není. Může pro ni být sympatický, krásný, ale nikoliv přitažlivý ve stejném smyslu, v jakém je pro muže přitažlivá žena. Řekněme, že nahý muž je pro ženu stejně přitažlivý jako krásný květ růže. Ale zda obdobně jsou pro muže stejně přitažlivé krásný květ růže a nahá žena, to nechť posoudí laskavý čtenář sám.

Prastará učení Východu, jako např. tantra nebo taoismus, nás poučují o tom, že ženy jsou dostředivé, yin, jejich přirozeností je přijímat energie z okolí. Tato energetická dispozice se plně uplatňuje při narůstání plodu v ženském lůně. Ženy potřebují dostávat pozornost od mužů, vyžadují, aby na ně muži mysleli, jejich přirozeností je muže přitahovat, zaměstnávat jejich mysl.

Ženy nejvíce trpí, když jim muži odírají pozornost, třeba když se plně zaměstnávají záchvaty svých orgasmů doprovázených ejakulacemi, nebo krátce poté, když smutní a osamělí usínají připomínající vypálené zápalky v popelníku. Ženy se od nepaměti zdobí, činí se krásnými, voní se parfémami a vonnými vodami, zajímavě se oblékají, zvyrazňují si rty a odhalují těla.

Přirozeností mužů je naopak odstředivost, yang, jejich zájem vystupuje z jejich bytostí a směřuje do okolí. Muži neustále loví obrazy žen ve vnějším světě. Potřebují se k ženám přibližovat, vstupovat do nich, nejprve jemnými vibracemi myšlenek, potom zvuky slov, dotyky rukou, a posléze ztopořenými penisy.

Neustále se pídí, zda někde nezavadí o magnet ženské přitažlivosti. Toto je výchozí energetický mechanismus sbližování mužů a žen, který najdeme na počátku všech partnerských vztahů. Ženy přitahují muže, a muži jsou přitahováni ženami. Současně sexuální povědomí však tuto základní energetickou skutečnost interpretuje chybně takto:

Muži si vybírají ženy, a ženy se mužům po předstíraném zdráhání rády podvolují.

Z toho, co již víme, můžeme udělat důležité závěry. Muži nepřitahují ženy! Proto je tak málo mužské pornografie, která se omezuje spíše na pornografii homosexuální. Chtít od žen, aby hlály obrázky nahých mužů se stojícími penisy, stejně jako muži hlají obrázky žen s nahými prsy a genitáliemi, to by bylo hlazením kočky proti srsti, neboť to není v ženské přirozenosti.

Zrovna tak muž, který chce přitahovat ženy, a který se za tím účelem voní, maže, barví a šlechtí, který se parádí, kadeří, fěnuje a lakuje, takový muž žije v omylu, a jeho soužití se ženami z principu nemůže být harmonické. Ženy totiž potřebují od mužů pozornost, kterou tento muž chce získat od žen sám pro sebe, což je ovšem nabírání vody sítkem na čaj.

A další závěr. Ženy neobdivují muže pro ně samé! Ženy totiž na mužích oceňují především to, jak se jim muži věnují, jak na ně myslí, jak se jimi zabývají. Proč jsou tedy v dnešním světě ženské vagíny tak chladné a bez inspirace? Ženská nahota je sice v mužském světě zbožím denní potřeby, ale skutečně vzrušené ženské pohlaví je dnes neznámou věcí dokonce i mezi nositeli bílých pláštíků.

Ženské pohlaví se inspiruje obtížněji než mužské, a potřebuje k tomu mnoho mužské pozornosti, již však muži nejsou ochotni dávat, neboť ji nejrady věnují sami sobě. Muži ale v mužském světě, kde není místo pro ženské vzrušení, přicházejí o hodně, to nejlepší pro penis, ten největší komfort, jaký lze penisu vůbec dopřát, představuje totiž vzrušená vagina.

Milování bez ztráty květiny (3)

A je tu opět chvíle pro novou erotiku. V pořadí třetí kapitola pojednání o nonkonformní sexualitě přibližuje základy energetické komunikace mezi lidmi a nabízí nový neobvyklý pohled na orgasmus.

• PLNOHODNOTNÉ NIC

Dříve než začneme uvažovat o energetické komunikaci mezi ženami a muži, musíme si ujasnit základní taoistický pohled na skutečnost, jenž je v podstatě důsledně dialektický. Potřebujeme si poradit s pojmy yin a yang, uvědomit si rozdílnost ženského a mužského principu.

Když muž dá ženě dárek, např. prstýnek, a ona jej přijme, obvykle máme za to, že muž ženě něco dal, a žena muži nikoliv, neboť ona jen něco přijala. Tak zobrazuje situaci běžné západní, tzv. aristoteléské myšlení, a nás ani nenapadne, že bychom se mohli na darování prstýnku podívat nějakým jiným pohledem.

Taoistický pohled je jiný, darování prstýnku chápe jako výměnu, nikoliv jako jednostranné darování. Muž dal ženě prstýnek, takže po výměně má prstýnek žena. Ale muž má po výměně to, co měla před výměnou žena, tedy nic, prázdno. Žena dala muži své prázdno, své nic, kdyby je neměla, nemohl by jí muž dát prstýnek. Prázdnota představuje yin, plnost představuje yang. Prázdnota přitahuje plnost, plnost vyhledává prázdnotu.

A nebo jinak, když nám bude zima a budeme se potřebovat ohřát, půjdeme do tepla, a tam dostaneme teplo, a výměnou odevzdáme svůj chlad. A že je chlad již konkrétní hodnotou, o tom se nejlépe přesvědčíme, když je nám horko a toužíme po chladu. Když jdou dva blízcí lidé spolu a drží se za ruce, žena a muž, dospělý a dítě, dvě děti ap., často se stane, že jeden má ruku studenou a druhý teplou. Někdy jsou rozdíly malé, ale kdykoliv si dva lidé spojí ruce, vždy dokáží vnímat, kdo má teplejší a kdo chladnější ruku.

Když se dva lidé drží za ruce, teploty rukou se nejprve vyrovnávají, jeden dává teplo, druhý dává chlad. Potom se role s menšími rozdíly vymění, dříve chladná ruka bude teplejší, dříve teplá ruka bude chladnější. A následně se znovu teploty vyrovnají atd. A to už je také první ukázka běžné a každodenní energetické komunikace. Chlad je yin, teplo je yang, dvě základní přírodní síly se vzájemně neustále doplňují a vyvažují, čímž vzniká veškeré životní dění, které je údělem a posláním světa, jehož jsme součástí.

A teď zase zpět do manželských, příp. nemanželských postelí. Co se děje, když je člověk pohlavně vzrušen? Silně narůstá yang, jehož kořenem či uzemněním je yin. Pohlavní vzrušení můžeme přirovnat k rozkvětu šípového keře či keře pustorylu, jemuž se nesprávně říká jasmín. Vzrušený člověk rozkvetne a začne vonět. Energie silně narůstá a vnaší do organismu mnoho blahodárných účinků, všechny rezervy otevřeny, nastaven program maximální libosti, a to i za cenu vysokých ztrát.

A co je vlastně orgasmus? Jaká je to zvláštní životní událost, po které všichni tolik touží, a která přesto nemá v českém jazyce své vlastní, jednoznačné a jednoslovné pojmenování? Jaký je to zvláštní děj, pro který ani v živém lidovém jazyce neexistuje tzv. sprosté slovo, jež by pak bylo ve spisovném jazyce tabuizováno? Přitom všichni víme, že po staletích tuhé patrice a katolizace společnosti máme v intimním životě tabuizovaných slov jako máku.

Orgasmus zatížený neustálým zdůrazňováním finality na úkor procesuality v intimním životě jako by patřil jen do moderního věku. Snad jen slovo rozkoš dává tušit, že kdysi bylo součástí intimního života lidí, a zdá se velmi pozoruhodné, že je ženského rodu. Význam slova je ovšem rozprostřenější, vůbec nevystihuje krátké záchvatové orgasmy připomínající epileptické záchvaty, jak je známe ze života dnešních lidí.

Můžeme se proto oprávněně domnívat, že vztah našich dávných předků k orgasmu byl podobný, jaký nacházíme ve staroindické a staročínské erotice, tedy v tantře a taoismu. Brzy vysvětlíme podrobněji.

■ NEUKONČENÁ ROZKOŠ

Ptejme se, co to je vlastně orgasmus? Obvyklé zdroje sexuologického poučení nejsou ani v tomto případě nijak zvlášť objevné. Většina z nich, ať útlé brožurky nebo tlusté knihy, hovoří o psychofyziologické reakci, která představuje vyvrcholení pohlavního dráždění, a to je všechno.

Někdy jsou přidána četná pozorování, změny v hladinách hormonů, změny v množství krevního cukru, zrychlování tepu, zvyšování krevního tlaku, zrychlování až zadržávání dechu, rozšiřování zorniček, bezděčné pohyby očních bulv, pocení, zčervenání kůže na prsou a krku u žen, krátkodobá ztráta vědomí, neschopnost volní kontroly atd.

Encyklopedie sexuality Ernesta Bornemana, v některých pasážích odvážná, úctyhodná a vědoucí kniha, na str. 374 naplno formuluje myšlenku, jež přesně vystihuje voluntarismus moderní sexuologie. Citují: Orgasmus je psychický jev, který ve své funkci ukojení nemůže být nahrazen žádným sexuálním konáním. Opakovaná sexuální vzrušení, která

nebyla prostřednictvím orgasmu dovedena k ukojení, vyvolávají organické a neurotické poruchy. Konec citace.

To je přesně ta nejsilnější sexuologická káva, jež měla mužům zajišťovat ze zdravotních důvodů právo na orgasmy a ejakulace, kdykoliv se jim postavily penisy. Mnoho žen by mohlo vyprávět o mužích s poruchou sebeúcty, kteří poslušně zmíněné sexuologické teze celé hodiny vysvětlují ženám, které jim nechtějí půjčit vagíny, že jejich stav je vážný a že ztopoření musí být zakončeno orgasmem s ejakulací, jinak že dojde k poškození zdraví atd.

Ale jen málokterí muži akceptují praktická ženská doporučení, aby si penisy sami vyhonili, když je to pro ně tak zdravotně důležité. Pro muže je jaksi ponižující nouzově masturbovat, když dostanou košem. A naopak, případy, kdy se ženy tzv. samoobslužně dodělávají samy v koupelnách nebo na záchodech nejsou dnes žádnou vzácností.

Podstatou tantrické a taoistické erotiky je ale právě Milování bez obvyklého vyvrcholení, které je dnes nejdůležitějším atributem konzumního sexu na Západě. A to zejména a především u mužů. Praxe staroindické a staročínské erotiky umožňuje mužům žít po celá léta bez orgasmů a ejakulací.

Život bez orgasmů a ejakulací umožňuje muži vybudovat v svém psychofyzickém organismu dokonalý energetický potenciál, jenž představuje elektrické napětí, jímž je dokonale elektrizována žena, což je pro ni prvním předpokladem plnohodnotného erotického prožívání. Raději ale ihned dodávám, že pojem elektrické napětí je zde použit jako paralela čili podobnosti.

Jednou již bylo napsáno, že mužský problém s erekcí může být důsledkem nevzrušenosti ženy. A teď ještě dodávám, že ejakulující neboli vystřikající muž není pro ženu předpokladem plnohodnotného erotického prožívání. Ano, přesně tak to je, žena a muž tvoří dohromady jeden energetický celek, jednu bytost, a všechny výkyvy na straně jedné, jsou zdrojem výkyvů na straně druhé, a naopak.

Když vzrušený muž vloží ztopořený penis do nevzrušené vagíny, setká se horko s chladem, a většina mužů záhy ejakuluje, aniž by se vůbec vagina stačila ohřát. Energie rychle postupuje tam, kde je jí nedostatek. Normálně disponovaný a nepoučený muž nemá šanci udržet ejakulační reflex pod kontrolou.

Muž se po takové souloži cítí unavený, zesláblý a znechucený, často při takovém styku myslí na jinou ženu. Žena po takovém spojení získává mužské vlastnosti, je podrážděná, hněvivá, ještě méně ochotná ke styku než předtím, cítí se opuštěná, špatně spí.

Ale abych nezůstal dlužen odpověď na úvodní otázku, orgasmus, to je velký výbuch energie, jakési genitální kýchnutí, analogie s kýchnutím je případná, je to oblak energie, který opouští tělo a mysl, a je veden širšími zákonitostmi k cíli, jímž nemusí být nutně jen oplodnění. V každém případě to je extrémní energetický výdej, který by neměl být každodenní součástí života. Je to výron energie, za nímž následuje prázdnota, pokles vitálních sil a ztráta vnitřní rovnováhy.

A jestli jste do této chvíle ještě nezavrhl staroindickou a staročínskou erotiku pro její odřikání orgasmu, potom rád prozradím, že odřeknutí orgasmu vůbec neznamená odřeknutí rozkoše. Tantrická a taoistická rozkoš ovšem není vykoupena opakovaným zhasnutím životní jiskry, ale naopak, znamená trvalé rozsvícení vnitřních sil v člověku.

Milování bez ztráty květiny (4)

V médiích se objevují názory sexuologů, jež s realitou zacházejí značně libovolně. Jedná se o módní rozpravování v bdělém bezvědomí, nebo o bezděčně vytváření nové teologie, v níž vědění znovu nahradí víra či blud?

• FRIGIDITA A ZMĚNY

Motto: Pohlavní styk chápaný jako izolovaný akt ohrožuje dlouhověkost a může přivodit jakoukoliv nemoc. Sun S'-miao, čínský lékař, 581 až 682 n. l. (101 let). Recepty na výrobu neocenitelného zlata.

Užívaný pojem chladnost (frigidas) nevystihuje podstatu jevu, o který se jedná. Nejedná se totiž o chladnost, ale o odmítání (repudiare), žena prostě z mnoha důvodů biologicky odmítá intimní kontakt s mužem, nejčastěji s určitým mužem. A odmítá jej i tehdy, když k němu svoluje.

Je-li ženě podle metodiky tradiční čínské medicíny doplněna čchi ledvin, žije-li žena s mužem, kterého si vnitřně vybrala a který jí věnuje dostatek pozornosti, pak s použitím tantrické a taoistické praxe, zejména kombinací vnitřní a vnější stimulace, rozumí se zlatého pramene (g-bod) a medového poupěte (klitoris), se v každé ženě přirozeně probudí intimní zájem.

Žena označovaná jako frigidní, která má základní zkušenosti s orgasmem, měla by se ovšem vyhnout praktikování konzumního sexu. Každý orgasmus ji totiž vrací do předchozího stavu pokleslého zájmu, a veškeré dříve vynaložené úsilí o probuzení interakce se tak stává zbytečným.

Žena, která zkušenosti s orgasmem nemá, měla by 1 až 3 měsíce svého života věnovat aktivnímu dosahování orgasmu, ovšem se zvýšenou vnímavostí ke změnám, které mohou nastat. Je třeba se připravit na zhubnutí, zblednutí ve tváři, snížení tlaku, výrazné zjemnění v přístupu k lidem atd.

Jakmile žena získá jistotu v dosahování, nastává čas pro přibrzdění a odřikání toho, co je tak sladké. Odřikání nikoliv proto, aby sladkost zmizela, ale právě naopak, aby trvala stále.

■ OMYLY SEXUOLOGA

V měsíčníku Ty & já v č. 6/1998 uveřejnil Prof. PhDr. Ivo Pondělíček, CSc. (naroz. 1928) článek s názvem O ženách bez pocitu. Se svrchovanou suverenitou, která je u zasloužilého budovatele české sexuologie pochopitelná, předkládá v článku některé voluntaristické nesmysly, jichž si dovolím povšimnout. Cítuji: Pravá frigidita žen je podmíněna biologicky. Velmi průkazně se s ní shledáváme u zvířat. Zatímco sameček je nejen schopen, ale i ochoten kopulovat s jakoukoliv samičí, samičky naopak vždy jen občas svolují ke kopulaci s předem vyvoleným samcem. Konec citace.

Za publikování takového nesmyslu by měl být autor pokutován a udělena mu výstraha, že bude-li v psaní libovolných etologicko-sexuologických teorií pokračovat, bude jeho fotografie vystavena v zoologické zahradě s poznámkou: Tento člověk pomlouvá zvířata.

Popis chování zvířat totiž neodpovídá skutečnosti. Sexuolog par excellence zde servíruje myšlenkové kliše, jímž zvířatům podsouvá lidské chování, aby tak své vlastní mužské chování (a možná už jen myšlení) naturalizoval a

opodstatnil. Navíc tzv. ženská frigidita není nemocí, podobně jako jí nejsou např. rozčuchané vlasy.

Každodenní servis takových a ještě hloupějších klišé se stal hlavním posláním voluntaristické sexuologie dnešní doby. Chování samečků v přirozeném prostředí je téměř vždy reakcí, nikoliv akcí. U většiny zvířat to jsou samice, které vybízejí k sexuálnímu kontaktům, samci se často nechávají přemlouvat, byť to povrchním pozorovatelům může připadat naopak.

Např. sloni čicháním moči slonic rozpoznávají, zda jsou slonice fertillní, schopné oplození, a teprve v takovém případě jsou ochotni slonice pářit. Ještě výraznější je sexuální nabídka u samic šimpanzů, které se často chtějí pářit i mimo období své říje. Šimpanzí samci se ale nenechají oklamat, sáhnou samicím prstem do genitálií, a pouhým přičichnutím k prstu rozpoznají, zda jsou samice v říji, a jestli jim tedy stojí za námahu, či nikoliv.

Myslím, že ani nám mužům, lidským samcům, toto čichání k prstům není cizí. Americký beatnik LeRoi Jones (naroz. 1934) píše v závěru své básně *Teorie umění*: (...) Zvíře se hýbe. Nařikající měsíc v černých závojích. Obrovská samice. (...) Spící zvíře. Zdroj děsu. Když se probouzí. Pod jejím kluzkým masem. Pach útrobu na zemi. Černé zčuchané chlupy, ostrý pach uvnitř. Zimostráz, léto, vymilovaný milenec si čichá k prstu. Konec citace. K pochopení básně je třeba poznat vůni keře, jenž se jmenuje zimostráz vždyzelený (*Buxus sempervirens*). Jeho vůně totiž silně připomíná onen tajemný ženský parfém, jediný, který si ženy nemusejí kupovat v parfumeriích.

Sexuologové by měli zastavit výrobu svých voluntaristických myšlenkových prefabrikátů, jež s aktivitou izolovaně žijících králíků produkují do světa ať už ve formě brožurek, nebo článků v novinách a časopisech. A přerušit svoji misijní činnost v lékařských ordinacích, alespoň do té doby, než budou o podstatě lidské sexuality, a jejich společenských souvislostech, něco vědět.

Svět je již plný problémů, které sexuologové uměle vytvořili svojí egoistickou konzumně-ukájecí ideologií. Milování není nemoc, a neexistuje žádný důvod, aby pro interpretaci intimního života měli monopol lékaři. Píší snad lékaři manuály o tom, jak kopat fotbal, baletit či stavět dům? A přitom lidské tělo a mysl jsou při fotbalu, baletu a zednickém povolání stejně důležité jako při milování.

Snad by svoji cestu z bludiště mohli opravdu hledat v etologii, ve studiu chování zvířat, zejména šimpanzů. Mohli by si např. přečíst knihu *Ve stínu člověka* od významné etoložky Jane van Lawickové-Godalové. Ale to by sexuology asi málo společensky ukájelo, zvířata totiž neumějí číst, takže by nemohla číst jejich články a brožurky, a nemohla by se podle nich chovat.

A kdyby se jim však nedej bože přece jen podařilo se zvířaty manipulovat jako s lidmi, brzy bychom se u zvířat dočkali výrazného úpadku přirozeného sexuálního chování, a to v ostrém protikladu ke zřizování poraden pro opičí sex, k zvyšování výroby lubrikačních gelů pro medvědy, budování azylových domů pro opuštěné samice hrochů a telefonních linek první pomoci pro mláďata divokých prasat zneužívaná svými rodiči.

Alespoň jednou v životě by měl pan sexuolog vidět, jak to vypadá, když chce např. klisna k hřebci, když se honí kráva, bouká svině, prská koza, kaňkuje liška nebo jak se chová říjná laň. Ano, výsledek je vždy týž, samec zasune vztyčený penis, ale dominantní, rozhodující, a tudíž prvotně aktivní hybatelkou je samice, samec je silně aktivován samicí.

Samice aktivuje, samec reaguje. Samičí prázdnota yin přitahuje samčí plnost yang. Sexualita, to je především energetická interakce, u zvířat, stejně jako u lidí. Samice přitahuje, a má proto sílu ovládat samce, který vyhledává. Identické to je rovněž na mikroskopické úrovni při interakci ova a spermie.

Mezi ženou a mužem je to stejné. Ženská frigidita není nemocí, ale stavem interakce mezi ženou a mužem. Tvrdí-li sexuologové, že je ženská frigidita nemocí, musejí dodat, že je nemocí mužů. Sexuálně patristická společnost, v níž žijeme, navíc po 20 století nemocná paulinistickou náboženskou doktrínou, je žel odsouzena k nekonečným sexuálním problémům.

A to až do chvíle, než se nějaký nový Giordano Bruno (dr. Pondělíček to jistě nebude) odváží zformulovat skutečnost, že muž je vůči ženě biologicky a sexuálně v submisivním postavení. Pouhé obecné přijetí této skutečnosti může přinést velké ozdravení současné společnosti.

V článku jsou další nezapné myšlenky, třeba tohle: Přestože žena v pubertě dospívá hormonálně dřív než muž, sexuální zralosti dosahuje mnohem později než muž, třeba až v 25 nebo ve 30 letech. Do té doby mnohá žena orgasmus nepozná, a proto ji neléčíme, přičítajíc to její zatímní nezralosti. Konec citace. Takže kromě faktické dospělosti se zavádí další pojem, a sice zralost spojená s pohlavními zájmy.

Umění dosahovat orgasmu je tedy považováno za mezník sexuální zralosti. V tom případě některé energeticky disponované děti, chlapci i holčičky, jež umějí realizovat orgasmy už v předškolním či školním věku, dosáhly zralosti spojené s pohlavními zájmy již v útlém mládí dávno před pubertou.

A ještě tohle: Intimní blízkost milovaného partnera je pro ženu natolik příjemná, že po ní touží, aniž má sexuální potřebu. Konec citace. Neuvěřitelná nevědomost a očividný důsledek vystříkané zaslepenosti. Skutečnost, že je ženě příjemná intimní blízkost partnera, je výsledkem vzájemné energetické interakce mezi ní a partnerem. Je to energetická báze vztahu, pravá a přirozená sexuální potřeba, kterou je třeba dále uvědomovat, zesilovat a kultivovat.

A jestli žena nemá sexuální potřebu, jak si ji představují sexuologové (funění dostihového koně, pěna u pusy, vyplazený jazyk, jedna ruka na bradavce a druhá ve vagině), tak především nemá něco, co by měla mít jen podle voluntaristických sexuologických představ.

Sexuologie je špatné náboženství, poněvadž je pravou příčinou destrukce mezilidských vztahů. Kdo uvěří jejímu blábolení o nutnosti neosobního ukájení monstrózního a samožerského sexuálního pudu, je pro život v harmonickém partnerství ztracen.

Milování bez ztráty květiny (5)

Pátá kapitola praktického pojednání o staroindické a staročínské erotice je zvláštní v tom, že poprvé obsahuje také domácí úkol pro zvědavé čtenáře, zatím však pouze pro muže.

• PATERO ROZLIŠOVÁNÍ

Ženská a mužská energetická kvalita, yin a yang, mají své nezaměnitelné charakteristiky. Ženská je klidná,

dstředivá, klesající, chladná, vlhká, temná, materiální... Mužská naopak pohyblivá, odstředivá, stoupající, teplá, suchá, světlá, spirituální... To jsou věci dnes již známé, popsané v knihách o taoismu, ze kterého vyrůstají další obory, např. tradiční čínská medicína, cvičení čchi-kung, tchaj-ti čchuan, taoistické sexuální kung-fu aj.

Pouze připomínám, že klasifikace v pojmech yin a yang je v současné literatuře nejednotná, a sice proto, že existuje mnoho knih o makrobiotice, které z neznámých důvodů klasifikují chybně, např. odstředivost yang označují jako jin, a dstředivost yin jako jang. Zmíněné knihy povětšinou používají českou transkripci jin a jang. Naproti tomu seriózní knihy vycházející z reálných tradic taoismu používají pro přepis čínských znaků mezinárodní Pinyin, který kodifikuje podobu yin a yang.

Tradiční texty přeložené z čínštiny, a od nich odvozené, používají obvykle podobu yin a yang. Texty, opřené o chybné makrobiotické výklady vesměs používají jin a jang. Způsob psaní tedy může na první pohled podávat předběžnou informaci, zda se jedná o hodnověrný text. Někomu se to může zdát banální, ale člověku, kterému jde o život a který hledá východisko, to zajisté banální nepřipadá.

Ženy a muži se navzájem dobře identifikují, což je výsledkem energetické citlivosti. Když např. slyšíme hlas v telefonu, okamžitě víme, zda je na druhé straně žena či muž. Pokud pochybujeme, můžeme si být jisti, že člověk na druhé straně má určitý nepořádek v energiích, nebo se jedná o dítě. Energie dětí není pohlavně diferencována, vůči dospělým jsou všechny děti yin. Později uvidíme, že to hraje významnou roli při sexuálním chování zvaném pedofilie.

Ale zvuk je pouze jedním z pěti komunikačních kanálů, po kterých se uskutečňuje rozlišování. Každým smyslem jsme schopni rozlišit, zda máme co činit se ženou či mužem. Rozlišování zrakem je celkem samozřejmé, a netýká se jen druhotných pohlavních znaků, odlišná je také chůze, smrkání, škrábání na hlavě, gesta rukou, způsob usedání či vstávání, vlastně každý pohyb těla.

Známa je odlišná reakce na výzvu, aby se člověk podíval na vlastní nehty. Ženy ohnou prsty a dívají se do dlaně. Muži natáhnou prsty a sledují hřbet ruky. Vysvětlení? Dlaň je yin, když si žena prohlíží nehty, říká, jsem spíše dlaň. Hřbet ruky je yang, když si muž prohlíží nehty, říká, jsem spíše hřbet ruky.

Podobně lze vysvětlit také zvláštní jev, s nímž si psychologie ani sexuologie nedokáží poradit. Když žena či muž čurají u stromu, žena vždycky čurá zády ke stromu, zatímco muž vždycky čelem ke stromu. Stejně to je i v případě čurání u domu, plotu, velkého kamenu, na kraji lesa, nebo dokonce u traktoru. Ta odlišnost je považovaná za dosud nevysvětlenou, ačkoliv její vysvětlení je jednoduché.

Přední strana těla, obličej, prsa a břicho jsou yin, žena zůstává v choulostivé intimní situaci obrácena k ostatním lidem svou identifikační stranou. Muž zůstává v kontaktu zády, což je jeho identifikační strana. Vzpomeňme na kulturisty, kteří rádi ukazují záda, a na ženy, které se tak často identifikují s prsy.

Podobná situace nastane, když se budou žena a muž otřásat smíchem nebo topit v slzách u velkého stromu či u zdi domu. Muž se nahrbí, trochu zakloní hlavu, přiblíží ruce k hlavě a obrátí se čelem k bezpečí. Žena svěsí ramena, ruce jí spadnou dolů, obrátí se ke stromu zády a lopatkami se opře o bezpečí. Nejen čurání, ale také velké emoce nás činí zranitelnými, a máme proto ve své výbavě mechanismy, kterými udržujeme energetický kontakt s ostatními.

V naznačených souvislostech lze hledat odpověď na otázku, proč je dnes pro člověka závažným přestupkem vyčurat se např. u stromu v městském parku, když třeba psům je dovoleno dělat daleko horší věci přímo na chodnicích ve městech. Je to proto, že komunikační pozadí lidského vyměšování bylo popřeno a tabuizováno.

Třetím kanálem pro smyslovou identifikaci je čich. Tady je situace složitější, neboť ve sféře čichu, ale také chuti a hmatu jsme všichni víceméně invalidé. Nemůže být pochyb, že pouhým čichem jsme dokázali přesně rozlišovat pohlaví. Tato schopnost ale není zcela ztracena, a každý si ji může s blízkými lidmi vyzkoušet. Stejně tak identifikaci čtvrtým a pátým kanálem, chutí a hmatem.

Zkusíme si to příště. Ženy zkušené v tantrických a taoistických praktikách čichem rozpoznají muže, který je tzv. nadřazený, a jehož celá osobnost je aktivována přítomností spermatu. Takový muž voní čimši, co připomíná omamnou vůni mletého pepře. Nutno však dodat, že potkat takového muže je dnes čím dál vzácnější.

■ ENERGETICKÉ HRY

Asi je načase začít s praktickými cvičeními, pro začátek bylo teorie až dost. Musíme to střídat. Měli bychom se plně přihlásit k výroku indického lékaře a jogína svámiho Šivánandy (1887-1963), který praví: Gram praxe je cennější než tuna teorie. Nejprve tedy jednoduché energetické praktiky, které bývají součástí taoistických cvičení různých škol a nejrůznějších soustav či stylů.

Pohodlně sedíme na zemi či na podlaze, ruce před sebou, dlaně asi 30 cm od sebe, obrácené k sobě, jako bychom se chystali tlesknout. Pomalu přibližujeme dlaně k sobě, až začneme vnímat teplo přibližujících se dlaní. Přibližujeme dál, a vnímáme, že překonáváme odpor. Ruce nesmíme spojit, a ani nesmíme dopustit dotyk.

Pak oddalujeme, a opět cítíme odpor. Zastavíme, hned když přestaneme vnímat teplo dlaní. Později vzdálenost zvětšujeme na 20 až 30 cm. A znovu přibližujeme, a oddalujeme, a vždy cítíme sílu, která nám brání, abychom přiblížili, nebo oddálili. Když přibližujeme, dlaně jakoby jedna druhou odpuzují, když oddalujeme, dlaně se jakoby přitahují.

Zmíněná praktika nám umožňuje koncentrovat mezi dlaněmi energii našeho vědomí. Taoističtí mistři dokáží takto vytvořit jakousi energetickou kouli, kterou mohou využít např. k léčení druhého člověka, ale také k posílení vlastního těla, ke kultivaci nějakého prostoru, příp. k sebeobraně. Pro dobrý začátek je důležité vnímat ony protisíly, které nám jakoby brání v pohybu, to je už skutečná komunikace s energií okolního prostředí, a základ všech dalších energetických cvičení.

Záměrně začínáme od rukou, neboť ruce jsou nejdůležitějšími pohlavními orgány lidského těla. Ne, to není chyba, to myslím vážně, ruce jsou pohlavními orgány. Vyhrazení genitálií a genitálu jako jediných pohlavních orgánů k uskutečňování sexu bylo stejně nemoudré, jako vyhrazení hlavy k uskutečňování vědomí.

Víme přece, že všechny buňky v lidském těle vznikly dělením pohlavních buněk, ova a spermie. A tak v těle nenalezneme buňku, která by nebyla z rodu buněk pohlavních. Všechny buňky jsou buňkami pohlavními. Všechny orgány jsou orgány pohlavními. Nejenom vagina a penis, ale také ruce, nohy, oči, nos, jazyk, mozek, srdce atd.

A hlava jako sídlo vědomí je rovněž omylem. Aniž bych popíral důležitost mozku, který je např. skladištěm informací, generátorem podnětů, nuceným správcem těla atd., mohu prozradit, že trvalé nošení vědomí v hlavě je

nešvarem moderní doby, který přináší negativní zdravotní důsledky. V čínské medicíně je např. sídlem duše krev, což je konstatování, za nímž se skrývá vytříbený smysl pro realitu.

Japonští samurajové se učili udržovat vědomí v břiše, což je nazýváno vědomím hara. Známé harakiri, rozříznutí břicha mečem, znamená zničení vědomí, které je situováno do břicha. Zcela jiným způsobem, a bohužel také ze zcela jiných důvodů, umírá člověk, který zamíří hlavní pistole na spánek své hlavy a vystřelí. Obecně je možno v dnešní době každému doporučit, aby nosil vědomí v břiše, mluvil hlubším hlasem a dýchal pomaleji.

Další praktika pro lidské ruce je někdy nazývána žehlička. Před usnutím se partneři vzájemně dotýkají dlaněmi, kamkoliv na tělo toho druhého položí své dlaně. Potom dokonale zklidní vědomí a těla, a nemyslí na své ruce, ale vnímají teplo z dlaní partnerových, které jim volně leží na těle. Dlaně se vždycky pokládají na nahou kůži.

Vhodné je spát ve volných flanelových košilích, dole nazí. Jsou-li ruce studené, nesmějí se pokládat na tělo, zvláště oblast ledvin je citlivá na zranění chladem. Chladné ruce smějí komunikovat zase jen s rukama. Uvedená praktika sjednocuje partnery a vytváří klidné, ohleduplné a vnímavé soužití.

A dnes si také poprvé zadáme domácí úkol. Domácí úkol přesně na jeden týden. Zkusíme jeden týden věnovat experimentu, jenž se bude jmenovat týden bez orgasmu a ejakulace. Týká se samozřejmě pouze mužů, ženy začnou dostávat domácí úkoly později. Po celý týden je dovoleno cokoli, ale u mužů nesmí dojít k orgasmu a ejakulaci.

Doporučujeme jednou nebo dvakrát denně uvolněnou intimní aktivitu, v trvání nejvýše 15 až 30 min. Potom společně uklidnění buď v intimním spojení, nebo s penisem mimo vagínu. Možná se některé ženě podaří i v takto změněných podmínkách vytvořit orgasmus, ale bude to spíše výjimečné, pokud se to stane, v takovém případě se muž snaží pomoci těsnějším objetím, a poté přijímá dar energie s vděčností a obdivem pro božskou podstatu ženy.

Všeckeré dojmy a poznatky nám můžete sdělit e-mailem na adresu Lenka&Vladimiro@email.cz ale to je poznámka spíše zbytečná, neboť od prvního vydání našich textů na Internetu chodí několik e-mailů týdně. Děkujeme, a ujišťujeme, že všech názorů a podnětů využijeme.

Milování bez ztráty květiny (6)

Ženu od muže lze rozeznat pouhým jazykem, ale je s tím spojeno riziko, neboť výsledkem může být rána pěstí do zubů. Dále se představuje tantrická praktika k uskutečnění orgasmu bez ejakulace.

• HRY SE SMYSLY

V malé společnosti dvou nebo třech dospělých párů, manželských, mileneckých, přátelských či příbuzenských, můžeme si čas mezi podáváním chlebiček a jablkového závinu vyplnit neobvyklou zábavou. Pracovně té zábavě říkejme identifikační experimenty. Vlastně se jedná o aktualizovanou verzi dětské hry na slepou bábu. Jednomu člověku zavážeme oči, a poté jej stavíme do situací, kdy se bude pokoušet prokázat identifikační schopnosti při rozlišování pohlaví.

Nejprve prověříme hmat, jedna osoba navádí uměle oslepenému ruce, a oslepený pokládá konečky prstů na různá místa na tělech ostatních, a snaží se určovat, zda se dotýká ženy či muže. Není třeba dodávat, že dotýkaná místa na tělech musejí být přibližně stejná, vždy nahá, buď hladká, nebo ochlupená. Vhodná jsou např. místa, v nichž je soustředěno více energie, dlaně, střed hlavy na temeni, střed čela mezi obočím, rty, jazyk, hrud', břicho, pohlaví, např. ochlupení nad kostí stydkou, kostrč, dolní část zad aj.

Zajímavým zpestřením může být změna, při které obě experimentující strany, jak osoba dotýkající, tak osoba dotýkaná, mají zavázané oči. Žádná ze stran samozřejmě nesmí vědět, kdo je jejím protějškem. Přátelé obě nevidomé osoby navedou k dotyku. Potom obě osoby, dotýkající a dotýkaná, identifikují své protějšky. Zpočátku je vnímání nekonkrétní, nejasné a chaotické, ale po několika pokusech si každý uvědomí určité rozdíly, které se však ne vždy podaří spolehlivě rozlišovat.

Situaci rovněž komplikuje fakt, že některé osoby jsou nositeli spíše opačné polarity, než jaká jim náleží podle pohlaví. V krajních případech to souvisí se sexuálním chováním, které je běžně označováno jako homosexualita, ale o tom víc někdy příště.

Hra na rozlišování čichem je rovněž půvabná, někomu opět uvážeme šátek přes oči, třeba na základě losování, a navedeme uměle oslepenou osobu k rozlišování čichem. Významnými místy vhodnými k rozlišování jsou vlasy, krk, dlaně, pohlaví, dech, a také podpaží, i když právě podpaží bývá extrémně parfémováno směsí tělesných a chemických pachů, že by se v té směsi často nevyznal ani policejní pes. Také řada chyb ve stravování a některé zdravotní problémy se manifestují výraznou změnou pachu v podpaží, takže toto místo je ke hře na čichanou vhodné jen za určitých okolností.

A pak už nám z méně používaných smyslových kanálů zbývá jenom chuť. Jistě ale ode mě nikdo nečeká, že budu nabádat k ochutnávání lidí, např. s hořčicí a křenem, to bych s klidným svědomím opravdu nemohla. Ale přesto je chuť v energetické komunikaci důležitější, než si mnozí myslí. Začíná to chutí mateřského mléka a končí chutí hlubokého jazykového polibku, tzv. francouzáku.

V západních společnostech se znovu propaguje kojení, a třebaže to je málo platné, neboť se současně nepropaguje interakce matky a dítěte, přece to je lepší než studený odchov Sunarem. Kdyby se ovšem zkoumala interakce matky a dítěte, a kdyby kojenci uměli mluvit, svět by už dávno věděl, že pro dítě není vhodné mateřské mléko jakékoli, ale pouze mléko určité osoby, a také speciálně balené v prsech určité osoby, většinou matky, kterou dítě spolehlivě energeticky identifikuje. Dvě matky, jež kojí dvě stejně staré děti, mohou zkusit malou výměnu. Výsledkem budou nejspíš natolik překvapeny, že výměnu nebudou opakovat.

Pojná chuť polibku je zároveň výsostnou identifikací opačného pohlaví. Vzájemnými dotyky jazyků se totiž dokážeme spolehlivě identifikovat. Silné povahy si za tím účelem mohou rovněž udělat pár identifikačních experimentů. Nicméně musím varovat, že francouzský polibek dvou mužů může přivodit tak silný efekt, který je s to oba muže přivést k újmám na zdraví, např. k vyraženým zubům, rozbitým nosům a monoklům pod očima. Interakce yang a yang je totiž poměrně nestabilní a dramatická, čeština to vyjadřuje hezky a výstižně rčením, že přišlo tvrdé na tvrdé.

■ VNĚJŠÍ UZAMKNUTÍ

Muži, kteří již pochopili důležitost zastavení ejakulace pro zkvalitnění soužití se ženami, příp. pro svůj osobní duchovní růst, a kteří se pokoušejí praktikovat tantrické a taoistické metody zadržování semene, možná uvítají jednoduchou metodu tzv. vnějšího uzamknutí. Metoda se používá v případě, kdy vnitřní (mentální) uzamknutí není ještě zcela spolehlivé, takže občas selže, a jedná se tudíž o metodu vhodnou pro začátečníky, kteří teprve začínají pěstovat sexuální kung-fu.

V případě, že překročíme hranici, za níž se nám ejakulace jeví jako neodvratná, třemi prostředními prsty pravé ruky silně zmáčkne místo mezi šourkem a konečником (chuej jin), a tlakem zabráníme semeni v odchodu. Současně ovšem silou svěřacích svalů pevně sevřeme konečník a zatahneme jej vzhůru, stiskneme zuby, zatneme levou pěst, prsty na nohách ohneme k chodidlům, jako bychom chtěli nohy sevřít do pěstí.

Celí se silou stáhneme do sebe, takže jsme v tu chvíli absolutně dostřediví a veškerou okolní energii vtahujeme do spodní části břicha. Silou staženého konečníku a všech svalů v dolní pánvi se snažíme přemoci a zastavit samovolné stahy svalů, jež doprovázejí orgasmus a jejichž tepání tak důvěrně známe.

Orgasmus proběhne, ale semeno zůstane uvnitř na svém místě v semenných ampulích, semenných váčcích a přídatných žlázách. Svalová pumpa, která semeno vypuzuje, běžela naprázdno, nic jiného se nestalo. Podobné to je s pumpou na studni, není-li zalita vodou, pumpuje naprázdno.

Každý začátečník okamžitě poté rozpozná, že pokles energie je mnohem menší než při obvyklém orgasmu s výronem. Mužům s dobrou kondicí, budou-li chtít, nemusí zcela opadnout erekce a také neochabne jejich zájem o kontakt se ženou, což je mnohem důležitější, takže milostná hra může pokračovat.

Tentokrát jistě s větší pozorností, sebekázní a opatrností.

Připomínám, že první starostí muže je, aby jeho manželka či partnerka byla vzrušena. Rozdíl mezi klidnou a vzrušenou vaginou je značný, a nelze jej přehlížet. Podobně nelze přehlížet rozdíl mezi zavřenými a otevřenými dveřmi, pokud člověk není umělec v procházení zdí.

A ještě bych znovu připomněl, že podle tantrického vnímání souvislostí je ztopoření penisu vyvoláno požadavkem vagíny, tedy vzrušením ženy. Pokud se v ložnici setkávají nevzrušená žena a vzrušený muž za pomoci lubrikačního gelu, jehož tubu mají pod polštářem, pak se jedná o jistou přírodní anomálii, která našťásti nemusí být trvalá.

Metoda vnějšího uzamknutí se nesmí stát pravidelnou součástí intimního života, ale je nutno na ni pohlížet jako na první pomoc při nehodě. Neměla by být použita častěji než jednou týdně, u starších mužů ne častěji než jednou za dva až tři týdny. Jakmile by se stala pravidelnou součástí erotické praxe, další cesta k cíli, tedy k úplné transformaci semene a sexuální energie, by byla zmařena. A to i v případě pokročilých adeptů, kteří dokáží uzamknout semeno i bez tlaku prstů, paty či jiných předmětů, pouhou silou stažení konečníku a svalů dolní pánve.

V západní sexuologické literatuře bývá uvedeno, že metoda vnějšího uzamknutí vede k zpětnému výronu semene do močového měchýře, což tantrikové a taoisté rozhodně nemohou potvrdit. Svěrač, který uzavírá vnitřní konec močové trubice je ve chvíli erekce mimořádně silný a spolehlivý. Každé pootevření močového uzávěru v hrdle močového měchýře uloženém v prostatě je uvědomováno, dokonce tak silně, že nás dokáže probít ze spánku. Kdo praktikuje tantrickou metodu vadžrolí, což je technika posilující sliznici močové roury a prostaty, ví, jak silný je stah prostaty v místě močového uzávěru v hrdle močového měchýře, dokonce na dvou místech, na začátku a na konci prostaty.

Močový měchýř disponuje tak velkou silou a uzávěr moči je natolik pevný, že jakékoliv zpětné proniknutí semene u běžného muže zůstává v oblasti nerealistických představ.

Svalová pumpa svěřaců dolní pánve se navíc při orgasmu s vnějším uzamknutím nemůže uplatnit, jelikož močová trubice zůstane stisknuta, a tudíž prázdná, bez ejakulátu.

Ostatně každý muž si může vyzkoušet, že při ztopoření je uzávěr moči uzavřen mnohem silněji než za normálních okolností. Vymočit se při ztopoření, to vyžaduje trénink, jinak to je téměř nemožné. A když budeme někdy potřebovat tak silně močit, že to až nebude k vydržení, a pokusíme se třeba svépomocí o ztopoření, pak se nucení na moč s nástupem erekce překvapivě ztratí, ani se nám nebude chtít věřit, že jsme před chvílí prožívali nejvyšší nouzi.

Také bývá občas uvedeno, že vnější uzamknutí je metoda silně nezdravá, škodlivá a zavrženíhodná, což jako tantrik a taoista dementuji vlastním příkladem a příkladem dalších mužů, kteří uvedenou metodu používají nebo používali. Ale proti gustu žádný disputát, nikoho k ničemu nenutím. Ostatně přistupovat k čemukoliv s chybně formulovaným vědomím, to by mohlo mít nedozírné následky. Připomeňme příběh bílého lovce, který zasažen šípem domorodce okamžitě zemřel, jelikož věděl, že šípy domorodců bývají otrávené. Šíp, kterým byl zasažen, však jako na potvoru otrávený nebyl.

Komu se vnější zámek už na první pohled nelíbí, toho prosíme, aby jej vůbec nezkoušel. Ostatním přejeme mnoho radostných zážitků při poznávání nových věcí. Pokud se vyskytnou problémy nebo dotazy, náš e-mail a telefon jsou samozřejmě k dispozici. E-mail: HYPERLINKmailto:Lenka&Vladimir@email.cz Lenka&Vladimir•email.cz Telefon: 0331-327618. Z pochopitelných důvodů však upozorňujeme, že odpovědnost můžeme převzít jenom za osoby, které praktikují pod naším přímým dohledem. Týká se veškerých praktik, které již byly nebo teprve budou v tomto seriálu představeny.

Milování bez ztráty květiny (7)

Soulož je něco, na co je třeba si umět udělat chuť. Mužská polovina lidstva se ale tváří, že má chuť na soulož stále, zatímco ženská polovina lidstva, s níž by se mělo souložit, většinou chuť nemá.

• DVĚ CESTY K VZRUŠENÍ

K sexuálnímu vzrušení se lze dopracovat dvěma cestami, v tom se stoletá sexuologie vzácně shoduje s více než čtyři tisíce let starými poznatky staroindické a staročínské erotiky. Shoda však již nepanuje v tom, jakou váhu je třeba jedné či druhé cestě přikládat. První cesta ke vzrušení je cesta energetické komunikace, cesta přes kontakt a vzájemnou interakci dvou konkrétních lidských bytostí, přes kontakt hlasů, vůní, tělesných dotyků a přes speciální laskání určitých míst lidských těl, klitorisů žen a analogických orgánů mužů, tedy penisů. Mnohokrát jsme slyšeli, že poštěváčec je

vlastně malý penis, ale zatím ani slovo o tom, že penis je vlastně velký poštěváček.

Druhá cesta k pohlavnímu vzrušení vede přes mysl, tzn. přes myšlenku na cosi, co by mohlo posloužit jako cíl pohlavního zaujetí a posléze pohlavní aktivity. Myšlenka na cosi je chápána jako základní pracovní materiál moderní sexuologie. Naproti tomu ve starověkém Orientu bylo vzrušení myšlenkami považováno za okrajové téma, jímž se zabývali lidé žijící víceméně v izolaci, jogíni, mnichové, různí hlasatelé duchovních proudů, asketové, poustevníci atd. Díky separovaným způsobům života jim erotické myšlenky vstupovaly do vědomí častěji a ve větší míře než obyčejným lidem.

První cesta je přirozená, druhá je méně přirozená, vlastně se jedná o jakousi náhradní cestu, která se uplatňuje, když je přirozená cesta uzavřena. Když se nemůžeme dostat do bytu dveřmi, zkusíme to oknem. Okluka bezděčně erotické fantazie byla spíše nežádoucím jevem, než aby tvořila základ intimního života. Dnes zdůrazňované sexuální představy, jež jsou považovány za svátost moderní sexuologie, a podle nichž se určuje, zda jsou lidé normální či nikoli, nejsou ničím jiným než energetickým nepořádkem, jehož příčinou je život v nepřirozeném moderním světě.

Náš život se totiž uskutečňuje v bizarním prostředí sexuálního puritánství na straně jedné, kdy slušný nahý člověk jdoucí po ulici je záhy odveden policií, a frivolního společenského hypersexualismu na straně druhé, kdy ženská nahota prodává veškeré zboží včetně ledniček a dvojsmyslné pseudoerotické plkání je součástí jazykové kultury nejen televizních hvězd, ale mnoha dalších lidí se společenskou rozhodovací pravomocí.

Chceme-li, aby vzrušení začínající v myslí bylo klíčem k našemu sexuálnímu životu, potom se musíme omezit na život v energetické izolaci, a kdykoliv se nám dostaví vzrušení, musíme vyhledat příležitostného či trvalého, avšak externího partnera a požádat o sex. Nebo můžeme žít pro jistotu v indiferentním partnerství, pro případ, že by nás navštívilo vzrušení, a když naše mysl zabloudí do světa erotických představ, můžeme vykonat s partnerem sex. Na první pohled absurdní řešení, že? Ale jen na první pohled, už na druhý pohled shledáme, že máme před sebou model moderního soužití založeného na konzumním pojetí sexu.

Pohlavní vzrušení můžeme pokládat za součást intimního života, teprve když funguje v energetické interakci s druhým člověkem, teprve potom má komunikační hodnotu a sociální smysl. Vzrušení vyrůstající z myslí, tedy z představ, příp. z prohlížení obrázků či filmů, to je osamělé vzrušení puritánské myslí, již je přirozená energetická komunikace odepřena. Ať v důsledku přijetí sexuologických dogmat o nutnosti pravidelného ukájení, nebo v důsledku jiných variant chybně formulovaného vědomí. Takto vzniklé vzrušení je lépe nechat bez účasti vychladnout, a nebudovat na něm základy příštích sexuálních návyků. Sexualita je energetický dialog!

Málo známé jsou pokusy konané s příslušníky některých přírodních národů, zejména s muži, jimž byly ukazovány a nabízeny pornografické fotografie a časopisy. Zájem byl nevalný. Přirozeně žijící člověk má o kanalizační erotické obrázky asi stejný zájem jako hladový kojeneček o barevné fotografie ženských prsů či podvazytený Afričan nebo Ind o barevné fotografie obložených chlebiček. Většina vydavatelů by se svým zbožím u přírodních národů neuspěla. Domníváme se, že by vydavatelé pornografie neuspěli ani u civilizovaných národů, pokud by tyto národy zůstaly sociálně zdravé a nechápaly sexualitu jako kostku cukru.

■ JAK TO DĚLAJÍ KRÁLÍCI

Právě jsme se dozvěděli, že spoléhat na vzrušení přicházející z osamělé myslí je něco jako ležet pod stromem a čekat, až nám spadne do úst švestka. Mnohem častěji nám spadne do úst list nebo housenka. Soustředíme se proto na vzrušení, k němuž lze dojít zmíněnou první cestou, tj. cestou energetického kontaktu, komunikace a interakce. Vzrušení se takto stává uchopitelným jevem, o jehož dosažení můžeme efektivně vědomě usilovat, stejně jako můžeme usilovat o radost, smích, lásku, tělesnou zdatnost, zdraví atd.

Erotické chování, které zde většinou popisujeme a jemuž se chceme nadále věnovat, se převážně týká trvale soužijících partnerů, tzn. lidí, kteří se jeden před druhým klidně svléknou do naha, aniž by se jim výrazně zrychlil dech či tep. O nukleární komunitě takto žijících dvou lidí můžeme s obdivem prohlásit, že jde o komunitu žijící přirozeně. Pokud partneri svoji nahotu před sebou skrývají, podobně jako lidé v nemocných civilizovaných společnostech současného světa, soužití bude nepřirozené, a výsledkem pak bude celá řada sexuálních problémů, neshod a disharmonií. V takovém soužití se též rychle zabydlí osamělé vzrušení přicházející z myslí.

Předmětem našeho zájmu tedy nejsou partneri, kteří se setkají jako dva navzájem cizí lidé, luxusně oblečení, navonění a pocukrovaní, již se v hladové vyprahlosti na sebe vrhnou, strhají ze sebe oděvy, a pak se s funěním a výkřiky milují, přičemž rozbíjí postel, shodí políčku s knihami a rozlijí láhev červeného vína. Oba mají posléze ve stejnou chvíli gigantické orgasmy, které prožijí ve fantasmagorických křečích, načež se osprchují, obléknou, a každý si jde po svém. Tento filmový ideál optimálního ukojení podle sexuologických dispozic opravdu není předmětem našeho zájmu, o ten se starají filmoví scénáristé a dramaturgové, včetně tvůrců pornožánrů.

Zajímají nás obyčejní partneri, žena a muž, jimž sdílená nahota připadá krásná a příjemná, ale pro které není sama o sobě podnětem k vnitřnímu zpěnění, jaké nastává u osob vnitřně osamělých a žijících pod tíhou společenské, potažmo vlastní komunikační restrikce. Jinými slovy, samec králíka žijící izolovaně v králíkárně se okamžitě vrhá na každou králici, kterou mu strčíme do klece.

Králík žijící s dalšími králíky a králicemi, a nejen ve volné přírodě, též ve větším výběhu, se chová sexuálně zdrženlivěji, a jeho projevy pozornosti vůči králici, která jej zaujme, jsou rozmanitější, ohleduplnější a umírněnější. Energetická komunikace mezi samicí a samcem je totiž víceméně trvalá, a není omezena jen na několik sekund páření. Každé přiblížení, zejména je-li samec vzadu a samice vpředu, aniž by došlo k dotyku, je pro ně něčím výsostně příjemným, něčím, co my lidé chápeme jako láskyplné mazlení.

Když ulehne stálý pár, žena a muž, večer do postele, obvykle se nevyhne několika sekundám oboustranné nejistoty vyvěrající z očekávání, kdo začne. Tahle důležitá chvílka často rozhodne o tom, jak budou žena a muž dále chápat svůj vztah. Základní otázka intimního vztahu tedy zní: Kdo začíná? (Kdo je v intimním životě aktivnější, to není důležité.) Odpověď na položenou otázku je jednoznačná: Vždycky začíná muž! Žena přitahuje, muž kontaktuje. Začínáním je míněn první dotyk. Žena pak o mužově návrhu rozhodne, buďto jej přijme, nebo odmítne. Její rozhodnutí je ovšem třeba důsledně respektovat.

Mnohé páry ve stavu zjitřeného konfliktu leží večer před usnutím několik hodin vedle sebe, žena i muž touží po splynutí, byť každý trochu jinak, a oba čekají, až začne ten druhý, aby jej mohli odmítnout. Muž tedy vždy zahajuje

vlastní intimní kontakt, který žena víceméně inspiruje. Ale je to posléze vždy žena, která s konečnou platností rozhoduje, zda ke kontaktu dojde, či nikoliv, aniž by se musela vymlouvat, že jí bolí hlava nebo že je unavená apod. Stačí souhlasné nebo zamítavé zamručení, které musí být respektováno. Muž, který těžce nese, když jej vlastní žena večer odmítne, měl by chodit šest měsíců do večerního kursu pro získání vyšší kvalifikace v pravidlech intimního soužití, pokud by ovšem takový kurs existoval.

Příště se už zblízka podíváme na tajemná kouzla, jimiž lze v ženách a mužích probouzet vzrušení. Uvidíme, že intimní styk vlastně není nic jiného než vytváření, udržování, tlumení, uvědomování, přemísťování a předávání pohlavního vzrušení.

Víme, že informace, které podáváme, probouzejí v mnoha čtenářích vědomí, že sami podobným způsobem o intimním životě uvažují. Není divu, vždyť tantra, jóga, taoismus, buddhismus, wicca aj. jsou uloženy ve společenském vědomí lidstva označovaném pojmem overmind. Tantra navíc představuje kořeny lidského myšlení vůbec. Chceme čtenářům umožnit plodnou diskusi, a tak je tímto zveme do diskusního klubu Namodro L&V, kde mohou získat další zajímavé a málo známé informace, příp. dostat odpovědi na zvědavé otázky.

Klub sdružuje zájemce o staré myšlení Východu a prastaré (pohanské) myšlení Západu. Diskusní témata naleznete na stránce www.club.cz/orient, kde se rovněž dozvíte, jak se do diskusního klubu přihlásit. Přihlášení e-mailem je jednoduché, stačí požádat o přihlášení, žádost doplnit stručnými údaji o sobě, a vše zaslat na e-mailovou adresu owner-namodro-lv@lists.mia.cz a jste přihlášení. Následně obdržíte uvítací zprávu v českém jazyce, a v ní další informace. Od té chvíle vám budou automaticky zaslány všechny zprávy odeslané do diskusního klubu Namodro L&V, což může znamenat nejednu informační hostinu.

Milování bez ztráty květiny (8)

Prvním základním kamenem při budování úspěšného milostného vztahu je strojem absolutně nenahraditelná ženská ruční práce s penisem. A druhý základní kámen si necháme zase na příště.

• SUCHÁ A MOKRÁ CESTA

Intimní vzrušení je pouhé přeladění těla a mysli do jiného režimu. Vždy jiný režim nastává v těle např. při jídle, hlasitém zpěvu nebo běhu. S ohledem na změny, jež se dějí v těle a mysli při zmíněných činnostech, mohli bychom tvrdit, že nemůžeme jít, dokud nedosáhneme žaludečního vzrušení, že nemůžeme zpívat, dokud se nevzrušíme na hlasivkách, a že nemůžeme běžet, dokud nedosáhneme vzrušení ve stehnech a lýtkách. A přece takové hlouposti netvrdíme, klidně začneme jít, zpívat nebo běžet, a ani nevíme, že se v žaludku, hlasivkách a ve svalech dějí změny srovnatelné s tím, co nazýváme pohlavním vzrušením.

Přeladění není podmínkou započetí nějaké činnosti, vzniká až jako její důsledek. A stejně tak otevření pochvy, zvlhnutí, ztopoření klitorisu nebo penisu jsou za normálních okolností až důsledky tělesného a myšlenkového přiblížení, nepohlavního spojení a vzájemné energetické interakce. A protože současná androgynně hypersexuální společnost, znečitlivěná a znehynbná patristickým puritánstvím, povýšila ztopoření na základní znak lidské sexuality, bude dobré, když péči o penisy převezmou do svých rukou ženy. Penisy se tak z nástrojů zajišťujících falešné mužské sebevědomí opětovně stanou nástroji pro vytváření ženské radosti.

O penis pečuje žena, a jak brzy uvidíme, její úkol je relativně snazší než výstřední úkol muže, správce vagíny. O mužské pohlaví pečuje žena dvěma základními způsoby, tzv. suchou a mokrou cestou. Suchá cesta je péče suchými rukama o suchý penis. Suchosti penisu dosahuje žena stažením předkožky za žalud a jemným hlazením žaludu a celého penisu, přičemž žalud rychle oschne, počáteční vlhkost se odpaří, a pak už lze opečovávat penis suchou cestou. Mokrý cesta znamená opečování v ústech nebo v pochvě.

Stimulační hry s mužským pohlavím, v rámci péče o partnerovu tělesnou skříňku a za účelem zvýšení jeho energetické bilance, provádíme vždy raději samostatně jako hlavní program milování. Pokud máme v úmyslu uskutečnit pohlavní styk, vždy začínáme z opačného konce, tzn. mužskou stimulační hrou s pohlavím ženy. Vzrušivost ženského pohlaví je totiž mnohem menší a pomalejší než vzrušivost pohlaví mužského.

Tantrikové a taoisté se zmiňují o tolikrát menší vzrušivosti žen, kolikrát je poštěvácěk menší než penis. A proto je třeba, aby už před spojením pohlaví, byla žena ve stavu vysokého vzrušení. Stav silného ženského vzrušení je pro muže stabilizující, takže při spojení snadněji udrží semeno v základní poloze. Pozornost vzrušené ženy je také správně obrácena k vlastním pocitům, a není upnuta k očekávání mužova energetického finále, jak se většinou chybě děje, což muži opět pomáhá v udržení stability při kontrole ejakulace.

Při ženském opečování penisu suchou cestou, jemuž klidně můžeme říkat honění penisu, dochází k ohřátí a zvýšení yangu. Tento způsob preferujeme u mužů spíše flegmatických povah, kteří jsou tak trochu pohodlní, případně zimomřiví, nerozhodní ap. Suchá cesta je také vynikající praktikou k dotykovému otužování pokožky žaludu. Tření žaludu suchou dlaní můžeme zesilovat, zeslabovat, případně kombinovat s různými pohyby prstů, střídát levou a pravou ruku aj.

Pro otužování a zpevňování pokožky žaludu používáme pruh látky asi 30 cm dlouhý a 6 až 10 cm široký, zpočátku nejlépe samet či flanel, později vlněnou pleteninu či hrubší lněné plátno. Muž drží penis prsty obou rukou asi 1 cm za žaludem, a žena tře pruhem látky žalud ze všech stran, přičemž v každé ruce drží jeden konec pruhu.

Velmi účinné je tření vyústění močové trubice na špičce žaludu, tato praktika je pro muže nejprve nesnesitelná, později se citlivost snižuje. Zdůrazňuji, že tyto praktiky je třeba provádět s nejvyšší opatrností a výhradně suchou cestou. Co chvíli je třeba zkontrolovat, zda se na okrajích dírky na špičce penisu anebo na okraji žaludu neobjeví drobné kapičky krve, jež signalizují mikroskopické trhlinky v pokožce. V takovém případě je třeba přestat, trhlinku ošetřit vlastní močí, a jeden až dva dny nepropraktikovat.

Není třeba se znepokojovat, v počátcích se tato drobná zranění občas vyskytnou, na citlivost penisu totiž nelze spoléhat, muž zranění vůbec nevnímá. Lze se ovšem spolehnout na zcela mimořádnou regenerační schopnost penisu, takže obvykle již za 24 hodin je vše v pořádku. Asi to není v souladu s moderní medicínou, ale běžné ošetření např. antibiotickým zásypem nebo masťmi na tato mikroskopická zranění nedoporučujeme, neboť pozměňují mikroflóru žaludu. Je třeba trhlinku pouze opláchnout vlastní močí a ponechat pár hodin v klidu.

Stejně jako chodidla, jazyk či ušní boltce, také penis má svoji akupunkturální topografii. Třením, případně ohříváním v horké vodě nebo kousáním lze dosahovat výrazných léčebných účinků. Ovšem jen za předpokladu, že bude stimulace mužského pohlaví směřovat k doplnění energie, nikoliv k její kanalizaci vypuštěním. Pohlavní vzrušení je prostým otevřením ventilu, a záleží na dalším postupu, technice těla a formulaci vědomí, zda dojde k napouštění nebo vypouštění energie.

Spodní část penisu koresponduje s ledvinami, střední část se zažívacím ústrojím, část těsně pod žaludem se srdcem a plícemi. Žalud na spodním okraji souvisí s oběhovým systémem, ve střední části s prostatou a nadledvinkami, těsně pod špičkou žalud koresponduje s podvěskem mozkovým a na špičce, v oblasti vyústění močové trubice, s epifýzou.

Mezi suché techniky patří též oblíbené vrtění či kvedlání penisem mezi dlaněmi, což připomíná pradávny způsob rozdělávání ohně. Takto můžeme s penisem zacházet i velmi nešetrně, a jistě to bude ku prospěchu věci. Suché opečování penisu, zvláště žaludu, vede ke snížení mužské vzrušivosti, a tedy k větší stabilitě při energetické výměně se ženou.

Další kapitolou při snižování citlivosti penisu je péče o močovou trubici, k níž dávným předkům sloužily kovové trubičky, dnešním mužům nejčastěji urologické cévky zvané katetry, jedná se o starou tantrickou techniku vadzrolí, podrobnosti a přesný návod podáme někdy příště.

Mokrý cesta v ženské péči o penis představuje opečování ústy a ve vagíně. Jiné mokré metody, např. milování ve vodě, honění penisu v mýdlové pěně, ale také dosahování ženských orgasmů proudem vody, nedoporučujeme, neboť všechny sexuální aktivity provozované ve vodě odvádějí příliš mnoho energie a oslabují někdy jen s obtížemi vybudovaný yang.

Pohlavní vzrušení je rozdmýchávání ohně, a jak se daří ohni ve vodě netřeba vysvětlovat. Mokrou cestu užíváme ke klidnému intimnímu potěšení, ale také k meditacím a rituálům. Preferujeme ji např. u mužů hyperaktivních, zbrklých, kteří dříve jednají než myslí, u mužů neklidných, vzteklych ap.

A ještě krátce o tom, co dělá muž, je-li o jeho penis právě pečováno. Snaží se setrvat v klidu, pomalu a zhluboka dýchá, zásadně nestahuje konečník a vnitřní svěrač močové trubice. Bezděčnému stahování, které se občas přihlásí, se snaží odporovat relaxací a uvolněním všech svalů v dolní pánvi. Vzrušení jakoby nechává bez povšimnutí.

Základním psychickým hmatem, jímž lze zabránit nastupujícímu pocitu neodvratitelného vzrušení směřujícího k orgasmu a ejakulaci, je navození pocitu, jako by se chtěl muž vymočít. K navození zmíněného pocitu je někdy třeba na tři čtyři sekundy ustát v pohybu. Uvolnění a vytvoření pocitu, jako by se muž chtěl vymočít, je opakem ke stažení svalů dolní pánve, jež vede velmi spolehlivě k orgasmu. Zůstanou-li prostata a okolní svalstvo relaxovány, cesta k orgasmu je zablokována a vytvořená energie se rozlévá do těla, poslušna lidské mysli. Pamatujme však, že mistrovství nelze dosáhnout na první pokus.

Při všech uvedených praktikách drží muž ženu za ruku či nohu, případně se jí dotýká jinde na těle, a když se jeho vzrušení dostane do blízkosti bodu, odkud není návratu, stiskem dá ženě signál, aby zastavila. Žena po chvíli sama pokračuje, nebo muž ženě dalším stiskem pošle signál, aby pokračovala.

(Znáte ten vtip, jak si stěžuje myslivcova manželka kamarádce, že s jejím manželem to bývalo moc fajn, ale že si jí muž přestal všimnout, když si koupil honičiho psa?)

■ NĚKOLIK SLOV O BOHYNÍCH

Péče o ženské pohlaví patří v párovém soužití do kompetence muže, zřejmě také v tomto případě matka příroda zohlednila fyzické rozdíly mezi ženou a mužem, a přidělila do mužské starostlivosti pohlaví, které vyžaduje mnohem větší pozornost. Ač se to ve srovnání se světovou hysterií kolem mužské impotence, již vytvářejí obchodníci s mechanickými či chemickými vstavači, nezdá pravděpodobné, ženské pohlaví je méně vyzpytatelné než mužské.

Několik tisíc let vládnou muži, a ženám byly násilím vnuceny role podrobených služek, kuchařek a uklízeček s kumulovanými funkcemi domácích děvek, což je dnes chápáno jako standardní a normální řešení. Ale ženská pohlaví tyto otročké role nepřijala, neboť to v zásadě odporuje jejich přirozenosti. Ženská pohlaví patří bohyním, a jsou-li muži slepí, takže nedokáží vidět ženy jako bohyně, pak ženská pohlaví mlčí, což je přesná charakteristika současného stavu. A jak pečovat bohyním o božská pohlaví, o božské vagíny, pochvy, vulvy, hrmy, genitálie, jóni, píči, prciny a kundy? To si sdělíme příště.

Milování bez ztráty květiny (9)

Druhým základním kamenem úspěšného milostného vztahu je mužská znalost tajemné řeči ženského pohlaví, a to nejen slovem a písmem, ale především tělesným a mentálním dotykem.

● PRÁZDNÁ SEDÁTKA

Zatímco muži v současném světě na konci 2. tisíciletí jsou spíše předráždění, a jejich vysoká poptávka po dalších a dalších orgasmech prakticky s kýmkoliv, nevyjímaje umělé vagíny na baterie, dokazuje energetickou nestabilitu ve vnitřních orgánech, ženy jsou s malými výjimkami potvrdzujícími pravidlo spíše chladné a sexuálně nekomunikativní.

Je tomu tak proto, poněvadž muži pohlížejí na sex jako na nezávislou zábavu připomínající houpačky na houpačce, k čemuž musejí být vždycky dva. S takovým pohledem na věc potřebuje muž ženu jen k tomu, aby mu měl kdo sedět na sedátku houpačky na protějším konci železného tyče, aby se mohl houpat, toť vše. V oblasti komunikace snad ještě nanejvýš k tomu, aby se posléze měl koho zeptat, jak moc byl úžasný.

Takto myšlenkově aranžování sexuální borci ve vagínách žen pouze masturbují, neboť tajemný energetický život ženských pohlaví je jim neznámý. Zajisté proto nebude na škodu, vydáme-li se na malou exkurzi do překrásných míst mezi ženská stehna. Tato středová místa, jejichž původní slovní pojmenování je z několika důvodů v spisovném a hovorovém českém jazyce tabuizováno, a proto nahrazeno ekvivalenty z cizích jazyků, zajímají muže, když jsou jim nedostupná, přičemž s dostupností ztrácejí na přitažlivosti.

Muži totiž podvědomě vnímají, že ona jediná skutečně posvátná místa, z nichž povstává nový lidský život a jejichž magie nedává po dlouhá tisíciletí mužům spát, vyžadují o mnoho víc pozornosti, než jsou muži ochotni investovat.

■ EXKURZE MEZI STEHNA

Často je nezájem mužů o ženské pohlaví, které se stalo blízkým a dostupným, výrazem stísněnosti a strachu před tím, co má sílu změnit jejich osud, případně jej už změnilo. Mnozí muži, kteří v kontaktu s vlastními manželkami neumějí nic jiného než vstrčit penis do vagíny a s vědomím v penisu dospět k orgasmu a ejakulaci, žijí představou, že by muselo být nádherné dělat tento egoistický rituál každý den s jinou ženou. Vědci, kteří nepochybně taktéž mají doma manželky, pro tuto únikovou touhu vymysleli racionalizaci, v které se tvrdí, že muž je promiskuitní v zájmu přírody, a že smyslem promiskuity je požadavek přírody na rozšíření genů.

V zájmu hlubšího poznání reality bychom těmto mužům, kteří jsou tak velmi nadrženi na všechny ženy, kromě vlastních manželek, přáli, aby mohli podle své představy žít alespoň několik měsíců. Ženatí muži by takto lépe pochopili smysl manželství a vědci by brzy přišli s novou teorií, že zájem přírody na rozšiřování genů není zase až tak příliš urgentní. Jedno je ale jisté, ženská pohlaví disponují bezpochyby největší silou ovlivňující mužské myšlení, jaká existuje. O důvod víc, abychom této síle neodporovali promiskuitními úniky, jimiž se zkoušíme chránit před osudovou silou trvalého vztahu.

Hledáme-li konkrétní obsah slova bohyně, měli bychom zkoušet vidět za ním ženu. Ženu jako stvořitelku nového života, ženu jako nositelku vize celistvosti světa a ženu jako tajemnou magnetickou osu lidského života, která osudově přitahuje a posiluje všechny aktivity, čímž umožňuje plný a krásný život. Ale je vyloučeno dosáhnout ideálního soužití ženy a muže za současného praktikování tzv. konzumního sexu. Při takovém způsobu soužití lze po velkém úsilí dosáhnout setrvalého stavu, nicméně intimní vztah se změní ve vztah pracovní, v kterém intimní styky získají charakter nekomunikativní masturbace, event. obchodní či charitativní činnosti.

Přístupme k péči o ženské pohlaví, jejímž cílem je shromáždit sexuální energii ženy. Toto vybudování a shromáždění energie můžeme přirovnat k napuštění rybníka nebo k nabití autobaterie. Orgasmus ženy si pak můžeme představit jako vypuštění rybníka, příp. odpuštění určitého množství vody, nebo jako elektrické jiskření mezi dvěma póly autobaterie. A jelikož je dobré začínat od začátku, začneme se zabývat ženou, která nikdy v životě orgasmus neměla, takže vůbec neví, co by to mělo být. Z vyprávění kamarádek a z amerických filmů zná jen něco o fantastických, gigantických a závratně kolosálních pocitech, jež nelze ničím nahradit, dokonce ani slehačkovým pohárem se švestkami.

Žena, která nikdy neměla orgasmus, potřebuje nejprve informaci, co takový zážitek obnáší, aby si mohla v klidu srovnat, zdali jí vůbec stojí za to, o něco takového usilovat. Když si ovšem přečte sexuologické formulace o pocitovém vyvrcholení, které je výsledkem sexuálního dráždění, nejspíš si něžnou rukou odhrne dlouhé vlasy z čela a řekne si, že o nějaké dráždění nestojí, jelikož její erotická představa o sobě samé v objetí muže je od zmíněné formulace o sexuální dráždění natolik odlišná, že představuje docela jinou realitu.

Budíž zapsáno, že orgasmus je dokonaná čili přerušená nebo zkonsumovaná rozkoš, za níž zákonitě následuje vyčerpání, otupělost a slabost, čemuž se odborně říká fáze uvolnění. Zmíněná otupělost a slabost znamená v taoistických pojmech rychlý pokles energie čchi, zejména vyčerpání yangu, v případě orgasmu doprovázeného ejakulací muže a při zvýšené produkci tekutin ženy taktéž úbytek yin.

Náhlý pocit hladu po orgasmu je všeobecně známý. V mladém a relativně zdravém organismu se úbytek energie rychle doplňuje stejně jako při jiných ztrátách (prochladnutí, nevyspalost, přejedení aj.), což ovšem nemůže být ospravedlněním či apologií konzumní sexuality.

Propagátoři přerušené rozkoše, tj. rozkoše přerušené orgasmem, za níž rozkoš nepokračuje, jsou změněna ve svůj opak, tj. v otupělost, tvrdí, že právě fáze uvolnění je nejcennější devizou pohlavního styku. Snižuje prý agresivitu, poskytuje úlevu od denních starostí atd., jako by sladké omámení smyslu mělo být odměnou za to, že vůbec žijeme.

V takto pojaté filosofii konzumování rozkoše můžeme úspěšně hledat nejen příčinu destrukce vztahů mezi pohlavími, ale také příčinu drogových závislostí. Souvislost je zjevná, a netřeba myšlenku dále rozvádět. Preference nepřerušené rozkoše vede naopak k hluboké syntéze vztahů mezi pohlavími a k odmítání krátkodobých cílů ve prospěch cílů dlouhodobých, vede takto velmi přímočaře k postoji, který označujeme jako zdůraznění procesuality na úkor finality. Zdůraznění života na úkor vyrábění, obchodování, ekonomizování, bombardování Jugoslávie atd.

Žena se ovšem nemůže cvičit v posilování koncentrace a nemůže zaujímat nekonzumní postoj k orgasmu, když orgasmus nezná. Proto také rozhodnutí pro život v celibátu nebo brahmačarji, třeba u řeholních sester, v případech, kdy orgasmus nebyl dosud projeven, je nesmyslné. Je tak požadováno vzdání se něčeho, co není známo, což vede zákonitě k duševním zmatkům, které pak bývají vykládány teologicky. Ženě je nejprve třeba pomoci k pohlavnímu rozehřátí a posléze také k orgasmu.

Dokud žena neprožije zlomový bod vzrušení, muž nesmí realizovat svůj vlastní orgasmus. Vystříkaný muž totiž nemá dost sil, aby přivedl k orgasmu ženu, která orgasmus dosud nepoznala. Může být nakrásně schopen ztopoření, avšak ženě bude jeho erekce platná jak mrtvému policajtovi pistole. Tím spíše to platí v případech, kdy je žena s notnou dávkou mužské nevědomosti označována jako frigidní nebo dokonce anorgasmická.

Za skutečnou ohavnost považujeme oficiální sexuologický názor, že frigidita či anorgasmie žen jsou nemoci, které je třeba léčit. Toto hluboké nedorozumění totiž směřuje k tomu, že za nemoc hodnou léčení bude v budoucnu označeno počínání ženy, která se třeba rozhodne muže opustit. Frigidita a anorgasmie žen jsou odmítáním komunikace na hlubší energetické úrovni, není třeba je léčit, je třeba jim porozumět, vyslyšet jejich volání po společenské naturalizaci a novém humanismu. Ženy, byť frigidní či anorgasmické, rozhodně nejsou v současném světě nositelkami patologie v nejobecnějším smyslu slova.

Vždyť i to nejhorší, co je ženám vytýkáno, prostituce, je sociální nemocí mužů, nikoliv žen. Muži by měli být za styk s prostitutkami pokutováni, což se už také v některých státech Evropy (Itálie, Švédsko) děje. Hanlivé tituly jako štetka, coura, šlapka, kurva či rozhod'nožka jsou společenským příkořím na ženách. Dehonestující pojmenování by si zasloužili spíše muži, z jejichž zájmu zmíněný druh služeb existuje, ale kupodivu žádné takové slovo, které by ponižovalo, či ještě lépe zesměšňovalo zákaznice prostitutek, neexistuje.

Doporučení, které jsme kdysi četli v sexuologické rubrice týdeníku Mladý svět, aby orgasmem nedotčená žena natrénovala orgasmus masturbací a neobtěžovala muže svými problémy, je velmi patristické, a proto špatné. Žena by tak měla orgasmus natrénovat v osamění, nejspíš ve spolupráci s naslíněným prstem, a pak jej muži předvést jako akrobatický kousek při obvyklém intimním styku, jenž s ní muž pravidelně uskutečňuje.

Jistě cítíte, že účast muže v intimním životě ženy a jeho zájem o ženu, jež se skrývají za tímto sexuologickým doporučením, jsou tak nízké, že frigidity a anorgasmie ženy představují jedinou adekvátní odpověď na takto projevený nezáměr. A jestli si někdo myslí, že ženě, o níž se právě zajímáme, stačí objednat vibrátor Jumbo Gold s plynulou regulací od firmy Willi, velmi se mylí. Dřív než žena k orgasmu dospějí do svého konce baterie ve vibračním přístroji.

Ale teď už odpověď na kutilskou otázku: Jak na to? První podmínka, žena musí prožívat přinejmenším důvěrný a laskavý vztah k muži, s nímž chce dosáhnout cíle. Druhá podmínka, žena se musí k takovému kroku sama rozhodnout, koná-li pod vlivem mužského přání nebo vyhovuje-li mužskému naléhání, může se s úspěchem předem rozloučit. Taktéž nebude úspěšná v ordinaci sexuologa, bude-li o její orgasmus, v duchu oblíbených anekdot, usilovat lékař.

Ač to je smutné, nemělo by zůstat tajemstvím, že zmíněné anekdoty o sexuologech, v nichž jsou na ženách coby pokusných samicích v rámci léčby vykonávány pokusy o vyvolání orgasmů, přičemž lékaři k orgasmům dospívají, zatímco pacientky nikoliv, nejsou tak docela a výhradně fiktivní. Konkrétní případy byly publikovány v tisku.

Důležitým krokem k prvnímu orgasmu ženy je pochopení, že pošťvácěk a tzv. bod G spolu souvisejí a tvoří jeden systém. (Název bodu G výmluvně dokládá neosobní vztah mužů k ženám, kdyby ve 20. století nějaký lékař, např. Gruntorád, objevil u žen citlivost prsních bradavek, nejspíš by dnes měly ženy na hrudích další 2 body G.)

V staročinské erotice už před několika tisíci lety označovali starověcí ctitelé žen pošťvácěk jako medové poupě a bod G, který pro Evropu a Ameriku objevil ve 40. letech 20. století německý ženský lékař Ernst Gräfenberg, byl poeticky nazýván zlaté zřídlo. Tato dvě místa jsou dvěma nejdůležitějšími dotykovými a mentálními senzory, jejichž virtuózním ovládnutím se muž stává skutečným správcem vaginy.

Ženě, která se vzrušuje obtížně a pomalu, a dosud nepoznala orgasmus, takové ženě penis ve vagíně k poznání dokonané rozkoše nepomůže. Ale nepomůže ani sebedůmyslnější dráždění samotného pošťvácčku, neboť tento často zůstává zvadlý a neztopený, přesně jako penis impotentního muže. Však také příčiny bývají stejné.

Jednou z příčin tzv. frigidity či anorgasmie žen je oslabení yangu ledvin, které je způsobeno cukrem v potravě, medem, pitím alkoholických nápojů, piva, coca coly, kávy, citrusových šťáv aj. Yang ledvin dále oslabují pocity jako strach, úzkost, osamělost, nejistota, obava... Vidíme, že to jsou, kromě nevhodného jídla a pití, nejběžnější ženské poty, ženám vnuceným společenským systémem, jež se podílejí na vzniku frigidity a anorgasmie.

Když se naopak podaří nevzrušivým ženám prožít stavy skutečného pohlavního vzrušení, a jestliže vzápětí nesáhnou hned po orgasmu, jejich původní ochablost z nedostatku yangu, jenž byl odmítnutím orgasmu doplněn, se změní v aktivní zaujetí a sexuální bdělost. Samozřejmě se tím zvýší také odolnost vůči nebezpečným pocitům, jež tak krutě decimují nejužasnější scenérie přírody, ženská těla.

Milování bez ztráty květiny (10)

Víte, že úsměv a hrozba vypadají stejně? Úsměv jako řešení společenských problémů. Úsměv jako nástroj společenské identifikace. Vyzkoušejte si, že úsměv brání polibkům. Úsměv není erotická výzva.

• ÚSMĚV A SPOLEČNOST

Běžné výrazy a mimika lidského obličejí mají mnohem delší historii než slova. Zajímavý je např. vývoj úsměvu, který dnes můžeme poměrně dobře odhadovat. Úsměv je na první pohled téměř k nerozeznání od přímého útoku s vyceněnými zuby, který neodvratně směřuje k zakousnutí.

Zkusme si vytvořit v obličejí zuřivou grimasu s vyceněnými zuby, s plným nasazením vydejme hrdelní skřek, jakési chruplavé "uááá", z něhož pochází pozdější bojové "hurá", a vypusťme ze sebe tolik hrůzy, kolik jen dokážeme. Zásadně to ale nesmíme udělat na dítě či mladého človíčka do 15 let. Pocity, které tato grimasa dokáže probudit v člověku, jsou pro dítě nebezpečné, byť by vědělo, že se jedná o hru. A to tím spíše, kdyby hrozivé signály směřovaly od blízkého člověka, rodiče nebo příbuzného.

V grimase vydáme ze sebe velký útočný yang, jímž dopředu paralyzujeme svoji oběť. Zbavujeme ji její původní identity a dáváme jí identitu svou vlastní, činíme z ní sebe, což vzápětí dokonáme velmi důsledně tím, že oběť jednoduše sežereme. Dnes už samozřejmě nikoliv, ale princip a působnost grimasy zůstává.

Dnes už se tahle dramatická výrazová figura obličejí nepoužívá, zůstalo mimické torzo, jež používáme k vyjádření zlosti - rozšířené oči, koutky úst staženy dozadu, obnažené zuby. Obvykle i toto gesto rychle paralyzuje druhého, případně jej přivede též k zlostné reakci. A jen člověk opravdu klidně myslí a vědomý si svých sil dokáže na zmíněný útok reagovat tím, že se upřímně a hlasitě rozesměje.

Ještě jednou vypustíme maximální hrůzu, vyceníme zuby, vydáme hrdelní zvuk, a plynule přejdeme do smíchu, až se nám otrásá bránice. Co se stalo? Prakticky nic moc zjevného, jenom se nám trochu přivřely oči, a souvislé "uááá" se změnilo na přerušované "hahaha". Když hrozíme, energie směřuje vzhůru a ven (yang), když se smějeme, energie směřuje dolů a dovnitř (yin).

Zjistili jsme, že grimasa hrůzy je téměř totožná s grimasou smíchu. Proč? Příkláníme se k domněnce, že úsměv a smích se vyvinul jako sociální chování v rámci lidského druhu, a jeho smysl byl v okamžitém dorozumění, že všechno je v pořádku. Všechno jak má být. Lze zůstat v klidu, v poloze yin, tzn. energeticky na příjmu z prostředí, převahu získává parasympatikus, možno relaxovat, jíst, milovat, hrát si, spát, žádné nebezpečí.

Zlostná grimasa naopak znamená okamžitou změnu programu, nástup yangu, převahu získává sympatikus, tělo je odpojeno od prostředí a zaměřeno na výdej energie ven, krev proudí do periférií, stahují se cévy, stoupá krevní tlak, zrychluje a prohlubuje se dech atd. Při každém setkání dvou či více pradávňích lidí měl tento mimický kód zcela zásadní význam. Kdo se usmívá, je přítel, kdo zuřivě cení zuby, je nepřítel.

Možná někdo namítne, že stačilo se usmívat, a pak třeba ze zadu udeřit kamenem, ale to bychom se skokem dostali do 20. století. Lež a podvod jsou poměrně novodobým jevem, a vznikly zřejmě až s nástupem nesvobodných patristických společností někdy kolem r. 3102 př. n. l., což je současně začátek kalijugy. Oproti dnešku však v minulých stoletích mělo vyřčené slovo tak velký význam, že si to dnes vůbec neumíme představit. Dané slovo mělo hodnotu vlastního života, jak směšné jsou proti tomu dnešní písemné smlouvy, úpisy, protokoly o převzetí, příjmové a výdajové doklady aj.

Povšimněme si také usmiřovací funkce úsměvu. Pradávné zápsy mužů o privilegium moci nikdy nevedly k

vítězství jednoho a zabití druhého. Lidské zápasy na život a na smrt jsou opět důkazem společenské denaturalizace. Zápas za normálních okolností nemá jiný smysl než měření sil. Agresivita uvnitř druhu potřebuje agresivitu z druhé strany, pokud ji nemá, rozptýlí se. Teprve když yang narazí na yang, dojde k zápasu. Zaujetí postoje yin, odhalení zranitelných yinových míst, zejména břicha, hrudi a tváře, manifestace úsměvu, nesetrvání v bojovém postoji, to vše jsou neklamně známky defenzivního skončení boje a uznání vítěze.

Nejen ve sportu se bojuje ze všech sil, ale bez krve a nikdy ne na život a na smrt, také v přírodních společenstvích je zabítí jednotlivce téhož druhu jiným členem společenstva vyloučeno. Stejná situace nastane v sociálně zdravé lidské společnosti, k níž se lidský druh v budoucnu zcela určitě dopracuje. Je mnoho cest k tomuto cíli, vždyť hledání vize tohoto cíle byla nejdůležitějším motivem života lidí po celé 2. tisíciletí. Kdyby se podařilo přimět lidi, aby se při každém setkání na sebe usmívali, bez ohledu, zda se znají, či nikoliv, ocitli bychom se jediným krokem v půli cesty k cíli.

■ ÚSMĚV A POLIBEK

Učiníme společně rovněž jeden energetický pokus, sedneme si v páru naproti sobě, mírně se rozesmějeme, a následně se s rozzářenými úsměvy zkusíme políbit. Výsledný pocit bude rozpačitý, nejde to, jako bychom se pokoušeli jíst polévku vidličkou. Smích a líbání jsou dvě nespojitě činnosti. Při širokém úsměvu se nedokážeme políbit už jen z technických důvodů, neboť narazíme zuby na zuby, a rty zůstanou zataženy dozadu.

Pouze při mírném úsměvu se dokážeme lehce hubičkovat, ale i v takovém případě, pokud úsměv bude mít kořen hluboko v nitru, nepovede hubičkování k erotickému probuzení, ale spíše k čemusi, co odpovídá pojmu sesterská, bratrská či přátelská láska. I tyto méně erotické lásky vyrůstají ze stejných energetických zdrojů a komunikují podle stejných principů jako lásky hluboce erotické, rozdíl je pouze v intenzitě. Asi jako levá ruka může dělat totéž co pravá, a přece je mezi nimi velký rozdíl v rozsahu uplatňování.

Moderní lidé jsou znepokojeni nepochopitelnými informacemi o sexuálních úchylnkách, jimiž se to v médiích a odborných knihách hemží. Znepokojení pramení z toho, že lidé na základě přijatých informací nejsou sami sebou jisti. Všeobecný humbuk kolem pedofilních stránek v Internetu je toho důkazem. Přičemž většina pseudoerotických fotografií dětí jsou evidentní animace, ani ne z prvotřídních animačních studií. Veřejnost je drásána zcela zbytečně a nesmyslně, ve stejném duchu, jako by někdo vyčítal akčním filmům, že v nich umírají lidé, a že je tudíž nehumánní točit filmy, a zabíjet kvůli tomu živé herce. Úsměvné? Nebo spíš k pláči?

Lékařské teorie poplatné myšlenkové tradici paulinismu popisují ojedinělé zvláštnosti lidských povah, přání a sklonnů jako nevysvětlitelné jevy, jejichž příčinou je výhradně a pouze boží vůle, která z dlouhé chvíle manipuluje s geny. Nejistota z neznámého probuzená vědeckými dohady je tak ještě o chlup větší než nejistota a bezmocnost, již probouzejí paulinistické úlety za hranice rozumu. Přitom v souboru kompletního lidského vědění je o těchto věcech známo tolik, že by zmíněné fenomény nemusely způsobovat společenské problémy.

Na druhou stranu je otázkou, co by vysílaly televize a tiskla papírová média, kdyby se lidé jednoho dne přestali navzájem zabíjet, zrušili by skoky z oken a mostů, skoncovali s pižláním tepen žiletkami a s polykáním prášků, pohlavní vzrušení by nepřijímali oklikou skrze podivné myšlenky, ale přímo z energetického zdroje, jímž je pro každého člověka druhý člověk opačného pohlaví.

Vím, co si myslíte, ale homosexualita není otázkou výběru pohlaví, nýbrž také jen komplementace energií. Pro pochopení jednu surrealistickou ilustraci, kdybychom všichni byli slepí, a vybírali si své partnery čichem, hmatem, sluchem ap., pak by si tzv. homosexuální muži ne vždy vybírali k soužití osoby mužského pohlaví, jelikož mnoho mužných žen se zvýšeným podílem mužské energie yang by jim v interakci vyhovovalo.

A podobně tzv. homosexuální ženy by si nevybíraly jen mezi ženami, ale braly by také jemné yin muže, kteří by byli schopni absorbovat jejich zvýšený mužský yang. Zmíněné hledání rovnováhy v energetických vztazích není v denním životě běžné, determinační sexuologická vysvětlení homosexuality totiž jednoznačně směřují k paulinistickému výkladu o vzniku z boží vůle jakožto prvotní příčiny všech jevů.

Nezbývá než si s litostí povzdychnout, že mnoho žen upálených na hranicích za čarodějnictví umíralo s vědomím, že jsou doopravdy čarodějnicemi. Na poli nejistoty je každá informace vlivná, ať pravdivá či chybná.

Ale vraťme se k úsměvu, Až se ocitnete namačkání v autobusu, tramvaji či metru, až se v lidském mraveništi budete cítit ztracení, osamělí a bez naděje, a budete-li moci alespoň hýbat hlavou, udělejte malý experiment. Najděte nějaké hedvábné ženské oči, jste-li muž, případně dovolte tvrdým mužským očím, aby našly ty vaše hedvábné, jste-li žena, a hned ve chvíli setkání se usmějte. Pozor, to není sexuální výzva, to je něco mnohem, mnohem cennějšího. To, co vzápětí ucítíte v unaveném těle, bude pro vás překvapením a odměnou.

Milování bez ztráty květiny (11)

Kdo chce, ten může, říká orientální moudrost. Každá žena může dosáhnout orgasmu, pokud doopravdy ví, co od muže chce. Kapitola dále přináší zamyšlení nad tím, co čtenáři autorům vytýkají, a co chválí

• PRVNÍ ORGASMUS

Neuvedli jsme dosud podrobný popis, jak zacházet se ženou, která nepoznala orgasmus. Zatím bylo zmíněno jen tolik, že jej lze dosáhnout současným podněcováním pošťvážku a bodu G. Bylo by chybou podrobný popis neuvést, neboť existuje mnoho žen, jež cestu k rozkoši dosud neznají, a obvyklé rady doporučující dlouhotrvající práci penisem, dostatečnou stimulaci pošťvážku či vibrátor na baterie jsou pro ně neúčinné.

Stojí za zmínku, že lékařské statistické odhady uvádějí 10 až 20 % žen, které nepoznaly orgasmus a které jsou tudíž označovány za anorgasmické. V odborné literatuře se vyskytují též odhady dramaticky vyšší, uvádějící až 80 % žen, které neprožívají při pohlavních stycích orgasmus. Je však třeba odlišit ženy, které orgasmus neznají, od žen, jež orgasmus znají, ale při stycích jej nedosahují. A dále bychom měli správně vnímat pojem frigidní, což znamená nemající zájem o soulož, při zachování všech ostatních kvalit a schopností, včetně vzrušivosti a orgasmické schopnosti.

Žena, která nezná orgasmus, většinou nezná ani pohlavní vzrušení, pakliže souloží, chápe své chování jako službu muži, event. jako příjemnou důvěrnost obdobného významu jako pusinka či hubička. Stává se, že tyto neznalé ženy při

pohlavním styku občas rozpoznají jakýsi první náznak pohlavního vzrušení, který vnímají jako značně příjemný, a považují tento první příjemný pocit za orgasmus.

Problém s ženským orgasmem je kromě jiného v tom, že není tak zjevný jako mužský, i když po prvních zkušenostech s jeho realizací se stává nejen pro ženu, ale také pro muže zcela zřetelným a nepřehlédnutelným jevem. Informativní jsou zejména obrácení pozornosti ženy k sobě samé, tepavé stahování pochvy, zčervenání hrudi a krku, pocení v zakoleních jamkách, ne vždy zvýšená vlhkost v pochvě, a posléze celková zjemnělost a něžnost projevená nejen stavem mysli, ale též stavem těla a hedvábnou hebkostí pohlaví.

To, čemu se říká milostná předehra, nestačí ke vzrušení ženy, je to soubor chování navozující milostnou atmosféru. Pak musí nastoupit milostné praktiky, které jsou s to navodit takový stupeň pohlavního vzrušení ženy, že postačí i jediné zasunutí penisu do vagíny, příp. dvě nebo tři, a dříve nedosažitelný ženský orgasmus je spuštěn. Ale to je až závěr milostného počínání, co je na začátku? Základem kvalitního intimního praktikování je pohodlí.

Každá krkolomnost a nepohodlí jsou nežádoucí. Např. tolik populární poloha 69, při níž jsou obě pohlaví spojena s ústy, patří mezi mírně krkolomné, neboť udržovat při ní pohlavní vzrušení ženy nemusí být vždy jednoduché. V našem případě si žena lehce pohodlně na záda, pod zadek si podstrčí polštářek, roztáhne nohy, zvenku si může pokrčená kolena vypodložit polštářky či přikrývkami, aby jí posléze nebolelo v kyčlích.

Další podmínkou je teplo, není-li pocit příjemné tepelné pohody, bude veškerý intimní styk stát za starou bačkoru. Pokud možno se také chráníme lehkými vlněnými dekami, jelikož teplo, které se při milování vytváří, snadno uniká do okolí, což není žádoucí.

Žena udržuje vědomí v pochvě, buďto si představuje mužův zářivý penis, který se jí pohybuje v pochvě, nebo se plně soustředí na vlastní pohlaví a na všechny jemné změny, které se dostávají. V představách při milování vždy navozujeme jasné světlo, které situujeme do pohlaví nebo podbřišku.

Teprve po obeznámení se složitějšími taoistickými metodami můžeme uzavírat tzv. kosmický okruh, což je kroužení světelného toku v hlavních akupunkturních drahách (meridiánech), v zadní vládnoucí dráze a v přední dráze početí.

Muž vsune ženě prst do vagíny a nahmatá zlaté zřídlo (bod G), potom špičkou jazyka jemným kmitáním podněcuje poštěváček. Žena s dostatkem yangové čchi v ledvinách, což je též žena mírně nadržená, okamžitě reaguje zduřením zlatého zřídla a ztopořením poštěváčku. Žalud poštěváčku je srovnatelně citlivý jako mužský žalud na špičce, kde vyúsťuje močová trubice, ovšem spojení poštěváčku s ostatním tělem je bohatší.

Zatímco muž vnímá vzrušení spíše lokálně v penisu, případně u jeho kořene, žena vnímá vzrušení v celém těle, a to jako rozkošné návaly příjemného utěšujícího horka. Mysl ženy nesmí odbíhat, musí se koncentrovat na již zmíněné obrazy. Pakliže mysl ženy zůstane neúčastná milostného dění, je všechno úsilí zbytečné, její orgasmus zůstane nedosažitelný jako vrchol skalního útesu pro horolezce nemajícího lano.

Prstem ve vagíně samostatně nestimulujeme, ale pouze vypomáháme udržet erekci poštěváčku. U žen s velmi slabou yangovou čchi v ledvinách muž často zjistí, že erekce poštěváčku není trvalá, např. po chvíli opadne nebo zmizí při silnějším podněcování, jelikož žena toto vnímá už jako bolest.

Dotyk jazyka musí být velmi lehký, a pokud poštěváček ochabne, lehce jej zevnitř podepřeme ukazováčkem na zlatém zřídle, mírným tlakem zevnitř poštěváček opět zbytní. Prst v pochvě lehce a pomalu krouží okolo zduřelého bodu G, občas mírným tlakem posílí erekci poštěváčku. Je to podobné, jako když si muž s erigovaným penisem zatlačí např. opěradlem židle na bod chuej-jin uprostřed mezi konečníkem a šourkem, erekce v tom okamžení nabývá nebyvalých kvalit, takže muž zpravidla nepoznává svůj vlastní penis.

Zmíněnou cestou lze přivést bez jakéhokoliv léčení k orgasmu každou ženu. Doporučované metody přerušování proudu moči při čurání jsou velmi prospěšné, neboť směřují k větší uvědomovací schopnosti ženy. První dosažený orgasmus je třeba v následujících dnech asi desetkrát opakovat, a pak už může žena zkoušet orgasmus oddalovat přerušováním vzrušení, přičemž v závěru milování by jej měla vždy uskutečnit.

Skutečné tantrické a taoistické praktiky směřující k transformaci orgasmu by měly přijít na řadu nejdříve po půl roce pravidelného prožívání orgasmu, případně po jednom roce nebo i po delší době. Žena, která začne orgasmicky žít, musí počítat s jistými změnami, mezi něž patří také zhubnutí, povahové zjemnění a nechuť k vyhrocování konfliktů s mužem, k jejich silovým řešením, ať už za pomoci kohokoliv, např. příbuzných, sousedů, policie nebo rozvodového soudu.

■ INTIMNÍ OHLASY

Chceme se krátce pozastavit u smyslu těchto textů, které vznikly bez velkých příprav a v nichž jsme oblékli do slov, co jsme za léta praxe a speciálního životního zaměření nastřádali. Chtěli jsme zformulovat zkušenosti, jež jsme získali studiem, vlastní praxí, ale též od přátel a dalších osob, s nimiž jsme se setkávali v kursech, na seminářích a při osobních setkáních. A chtěli bychom do budoucna využít také zkušenosti mnohých z vás, čtenářů, kteří jste nám své názory poslali, případně ještě pošlete, za což vám děkujeme.

Časté vaše námítky se zaměřily na používání cizích slov, a to zejména při označování pohlavních orgánů. Místo vagíny a penisu vám doporučujeme používat pochvu a pyj. Z etymologického hlediska to ovšem nejsou slova o nic lepší než vagina a penis. Máme, pravda, slova, jež pojmenovávají pohlavní orgány velmi kvalifikovaně, zvukomalebně a česky, ale jsou bohužel tabuizovaná. Vyzkoušeli jsme si, že stačí takové slovo jedenkrát použít, a někteří lidé jsou okamžitě pobouřeni, poněvadž bylo přestoupeno tabu.

Přítom např. slovo kunda je lingvisticky nesmírně zajímavé, a pravděpodobně nepochází z latinského cunus (klín), jak uvádějí literární prameny, ale bylo součástí praslovanského jazyka již někdy v neolitu, a teprve z něj pocházejí některá latinská slova. Např. iucundus (příjemný, vítaný, milý, lahodný, radostný), iucunditas (příjemnost, půvabnost, roztomilost), iucunditates (úsluhy, služby ochotně někomu prokázané), iucunda res (vítaná či příjemná věc). Ale též verēcundia (ostýchavost, úcta, slušnost, čestnost, stydlivost, stud, skromnost), verēcundus (ostýchavý, nesmělý, slušný, skromný, čestný, stydlivý) aj.

V sanskrtu slovo kunda znamená nádobu, rybník, misku apod., tedy věc významově adekvátní, nicméně k označování ženského pohlaví používáno není. Je to opět důkaz, že také sanskrt převzal řadu tzv. praslovanských podle jiných autorů neolitických slov.

Historie dalších tzv. sprostých neboli tabuizovaných slov je neměně zajímavá, ale to si necháme do některého příští kapitoly. Takže shrnuto a podtrženo, vyhýbáme se cizím slovům, ale mějte prosím, drazí čtenáři, na paměti, že jazyková, část lidské sexuality, již se vedle erotické praxe rovněž věnujeme, je na pojmy a názvosloví spíše chudá.

A navíc se musíme, ač neradi, vyhýbat slovům sice adekvátním a frekventovaným, která jsou součástí interních slovníků všech lidí, ale přesto se nesmějí používat. Nepoužívání tabuizovaných slov není upraveno žádným předpisem ani vyhláškou, a přece na dodržování nepsané jazykové vyhlášky denně dohlíží milióny občanů a tisíce institucí.

Vytýkáte nám rovněž přílišný feminismus, zajímavé, že nikoliv mně jakožto muži, ale spíše Lence jakožto ženě, přitom já jsem jednoznačně větším feministou než Lenka. Ale to je tím, že feminismus je veřejností automaticky vnímán jako záležitost žen, které chtějí mít svaly, penis, racionální srovnávací inteligenci a rozhodovací pravomoci ve společnosti, zkrátka všechno, co mají muži.

Tento obraz feminismu není reálný, pro mě, budu teď mluvit jen za sebe, je feminismus hnutím za návrat k výchozímu rozložení sil yin a yangu v lidské společnosti jakožto v přírodním společenství. Převaha mužského prvku yang nad ženským prvkem yin je dnes evidentní v mnoha různých ohledech, namátkově jmenuji stravování, výskyt nemocí, společenské zvyklosti, politika, správa státu a společnosti, sexualita, zábava, umění, sport... Z taoistického hlediska jde o poruchu společenského systému, který vyčerpal svoji zásobu yin, která jediná je schopna udržet yang v rovnovážné poloze.

Následky mohou být nevidané a nepředvídatelné, nerad maluji čerty na stěnu, ale yang bez korekce yin, to byla příčina četných společenských katastrof v historii, které jsme prožili nejen v tomto století, ale také v stoletích minulých. Co z naší strany může znít jako feminismus, je ve skutečnosti úsilím o ozdravení společnosti. Ale přesto všem, kteří nás od feminismu zrazovali, slibujeme, že svoji horlivost v prosazování taoistického pohledu na ženské a mužské role ztlumíme.

Zajímavé, že jsme nedostali jediný dopis, který by popíral užitečnost tantrického a taoistického přístupu k intimnímu styku, tzn. samotný základ starobylého pojetí sexu, který spočívá v programové nekonzumaci a v preferenci pouhého přiblížení k orgasmu. Je zřejmé, že tato metoda je intuitivně uchopitelná a velmi rychle získává na svou stranu nově a nově adepty. Považujeme ji proto za jeden z podstatných kroků, které mohou podnítit společenskou obnovu.

V pozitivně naladěných dopisech jste oceňovali především nový pohled na lidskou sexualitu a otevřenost, s jakou o nonkonformní sexualitě píšeme. Dále hledání podoby nového humanismu, lidského zdraví apod. Za všechny dopisy děkujeme. Třebaže jsme společně absolvovali 11 kapitol, jsme teprve na začátku hlubšího poznání tajemného orientálního pojetí sexuality.

Smůla je možná v tom, že mnoho čtenářů by chtělo pouze čist zajímavé informace, ale nemá zájem o soustavné praktikování. My ale naopak jsme zaměřeni spíše prakticky, takže vítáme okruh zájemců, který se kolem textu Milování bez ztráty květiny vytvořil. Máme na mysli především diskusní klub Namodro L&V provozovaný na Internetu, v němž se více věnujeme čtenářkám a čtenářům. Vždy existuje možnost, že některé věci změníme, ale v zásadě bychom chtěli pokračovat, psaní a setkávání s lidmi je pro nás velkou rozkoší.

Milování bez ztráty květiny (12)

Co má dělat muž, aby se neudělal, a co má dělat žena, aby se udělala? Užitečné rady pro zlepšení kvality intimního soužití. Nevhodné pro osoby preferující letmé vztahy.

• CO MÁ DĚLAT MUŽ

Všichni muži se občas dostávají do situací, kdy se společnost, v níž se nacházejí, vysmívá mužům uskutečňujícím intimní styky s krátkou akční dobou. Lidově se tomu říká, že jsou příliš brzy hotoví.

Fenomén krátké akční doby intimního styku u mužů bývá terčem vtípů nejen ze strany žen, ale též ze strany mužů, dokonce takových mužů, jichž se ona rychlá akce týká. To nejlepší, co může muž v takovou chvíli udělat, je zasmát se a přejít k dalšímu tématu. Muž, který se nezasměje, bude okamžitě považován za rychloorgasmického slabocha.

Jenomže muž, který se zasměje, a dá tak najevo, že není sexuální rychlík, zůstane uvnitř znepokojen a nejistý, neboť postrádá srovnání, jak si vlastně v otázce rychlé či přiměřené sexuální akce stojí. A kdyby se pak třeba rozhodl, že svůj akční čas prodlouží, stejně mu to nebude nic platné, jelikož nebude vědět, co dělat a jak si na to zajít.

Sexuální osvěta totiž v tomto případě zcela chybí nebo je pochybená a zavádějící. Např. se doporučuje stiskávání penisu za žaludem, svírání konečníku, tahání za šourek (varlata se prý oddálí od těla, čímž se oddálí orgasmus), ale kdo z mužů některou z doporučených metod vyzkoušel, oprávněně o nich pochybuje. Jediným efektem je krátkodobé odvrácení pozornosti od bezhlavého směřování k orgasmu a ejakulaci, čímž se prodlouží akční doba nejvýše o sekundy.

Ženám se to lehko řekne, že to nestihnou, že by potřebovaly trochu delší mužskou práci, ale teprve když se samy pokoušejí oddálit svůj orgasmus, začnou chápat, jak je to pro muže obtížné. Orgasmus totiž není za co uchopit, není čím jej přidržet, k dispozici je pouze mysl. Ale mysl je nástrojem bezpochyby silnějším než třeba paže, problém je jen v tom, že ji neumíme používat. Naučit se používat mysl k vnitřní péči o tělo, to je něco podobného jako naučit se rukama plést nebo kreslit, vyžaduje to soustavnou pozornost, které říkáme usilování.

Při intimním styku nesmí být mysl muže v penisu, jinak stojí orgasmus za dveřmi, takže může každým okamžikem vstoupit. Ale v penisu nesmí být ani mysl ženy, což bývá častý důsledek neznalosti dnešních žen. Někteří duchovní mistři ovlivnění indickou jógou doporučují umístit vědomí do ádžná čakry umístěné ve středu mezi obočím. Taoističtí mistři pak doporučují uzavírat dvojítky kosmický oběh, což je uzavřený tok energie ve středních drahách (meridiánech) ženy a muže. Běžným mužům bude prozatím stačit, když se pokusí udržet vědomí na stydké kosti, případně v břiše nebo hrudi.

Styk potom probíhá tak, že muž vnímá intimní kontakt jako střídavé dotýkání stydkých kostí, přičemž penis zcela přestane vnímat. Při zasunutí muž vydechuje (výdej energie, yang), žena nadechuje (příjem energie, yin). Při povytažení muž nadechuje, žena vydechuje. Dýchání je hluboké a pomalé, výdech trvá podle možností asi 8 až 20 sec a stejně dlouho trvá nádech. Kardinálním duševním hmatem je již zmíněné navozování pocitu na močení, jímž dosáhneme relaxace penisu, svalů dolní pánve a převahy parasympatiku, a tedy také odvrácení orgasmu.

Při styku stýdkých kostí muž myslí na poštváček ženy, který je tlakem a vědomím velmi dobře podněcován. Tantrické milování začíná ve chvíli, kdy je muž zcela jistý svou stabilitou, a žena se přibližuje k orgasmu, přičemž jemným dotykem dlaně řídí mužovy pohyby, které včas zastavuje. Žádný orgasmus ženy ani muže se nevyrovná nádhernému pocitu vzájemné energetické koordinace, která taktó nastává při vrcholném nabuzení potenciálních sil a za plně bdělosti spojených myslí. Vrcholné nabuzení a bdělost vedou zcela samovolně k větší životní adaptabilitě, jistotě a spokojenosti ve vztahu, a jsou taktěž nevyčerpatelným zdrojem životního elánu.

■ CO MÁ DĚLAT ŽENA

Mnohá žena přistupuje k souloží s předem formulovaným vědomím, že nedosáhne vrcholu, a že opět jen poslouží muži jako nástroj k vyvolání jeho vytouženého orgasmu a ejakulace. Ženám ke cti lze připsat fakt, že jim ani tak nevadí, že mužům slouží coby nástroje k dosahování nejvýše hodnocených pocitů, jako jim vadí spíše to, že muži jsou po vystříkání nekomunikativní, bez zájmu o další duševní či tělesný kontakt a že rychle usínají.

Když žena odpírá muží styk, s výmluvou, že jí bolí hlava, činí tak spíše proto, že chce udržet situaci, kdy jí muž potřebuje, neboť do ní touží vložit svůj penis. V rámci trvalého soužití to je velmi málo, ale lepší málo než nic. Nezapomínejme, že stav směřování mužské touhy k ženě je pro ženu stejně důležitý a potřebný jako voda pro rostlinu. Energetická hlediska nejsou stejná, pro ženu je nejcennější, že po ní muž touží, pro muže je nejcennější, může-li se ženy dotýkat.

Orgasmus, jak už bylo řečeno, je velkým vybitím yangu. Muž, který dokoná svůj orgasmus, ocitá se vůči ženě, která orgasmus nedokoná, v silně submisivní pozici. Ženě dominance z převahy yangu není příjemná, neboť to není její přirozená poloha. Cítí se divně, chce komunikovat, chce cítit mužskou sílu, nadhled a invenci, ale má smůlu, mužova síla, nadhled a invence zůstaly v prezervativu, příp. v pochvě, ručniku či někde jinde.

Vůči usínajícímu muži žena zaujímá pseudomateřský ochranný postoj, přikryje ho, urovná mu polštář, a pak se mu myšlenkově vzdává při četbě knihy, poslechu hudby ze sluchátek, příp. s obrazy zítřejších pracovních povinností pod zavřenými víčky. V taktó konfigurované situaci žena není k muži energeticky připoutána, a to je jedna z pravých příčin nestability v trvalých vztazích.

Zcela jiná situace nastane v obrácené konstelaci, když žena skutečně svůj orgasmus, zatímco muž nikoliv. Žena se cítí k muži silně připoutána. Nachází se v pozici fyzicky slabší bytosti, která je jí přirozená. Její smysly jsou otevřenější a selektivnější, a to pro všechny znaky a signály, jichž se jí od muže dostává. Žena slastně prožívá mužovu vůni, vnímá jeho dech, strniště vousů, jeho tělesnou teplotu, pot, pleš, břicho, to vše je pro ni naprosto nezaměnitelné, a proto nenahraditelné jiným mužem. Ženy po orgasmu např. rády berou do úst penisy, a sají je s výrazem vrnících dětí sajících kojenecké láhve s čajem.

Způsob intimního života, při kterém žena dosahuje orgasmu a muž nikoliv, není z hlediska tantry a taoismu dokonalým dovršením duchovní cesty, nicméně je to způsob pochopitelný každému a pro každého dosažitelný, který zajišťuje nebyvalou stabilitu soužití. Pro mladé muže do 35 let a pro muže nacházející zálibu spíše ve fyzické práci, nikoliv v intelektuálních činnostech, může být ale tento způsob soužití nedosažitelný vzhledem k převaze fyzické síly.

Pro takové muže je vhodné pokusit se v intimním životě o dodržování určitého poměru ženských orgasmů k mužským orgasmům, např. 5:1 nebo 10:1. Pro muže, kteří nemají zájem o duchovní cestu, ale přesto nechtějí umřít zbytečně brzy a prožít manželství v komunikačních konfliktech, je to vhodné řešení.

Žena, aby se udělala, musí dodržovat určité zásady, což se samozřejmě týká ženy, která orgasmus zná. Její předem rezignovaný postoj, že to bude stejně ubohé jako posledně, a že z toho nebude nic mít, jí vede k tomu, že zaměřuje mysl na pohlaví muže a vnímá pouze mužovo bezhlavé směřování k orgasmu a ejakulaci. Tím nejen urychluje mužův brzký konec pohlavního zájmu, ale též brzdí své vlastní přibližování k rozkoši.

Jedna zásada tedy zní, žena udržuje vědomí vždy ve svém těle, nejlépe v poštváčku nebo v pochvě. Pokud si představuje penis, musí jasně odlišovat své vlastní pocity, které jí vyzafující penis v pochvě způsobuje. Nedočkávané očekávání mužova finále je chybným postojem, jemuž by se žena měla vyhnout.

Ještě předtím než dojde k zavedení penisu, je však třeba ženu rozehrát, jak jsme se o tom zmínili již dříve. Zavádět penis do studené pochvy je velkou chybou, která by snad mohla být tolerována u pubertálních začátečníků, kterým rodina a škola nedala dostatek poučení. U dospělých tolerována být nemůže, a je nutno ji označit za velkou chybu.

Za normálních okolností při soužití stálých partnerů je prakticky vyloučeno, aby žena byla po 10 minutách účelového laskání, jemuž se říká milostná předehra, připravena k intimnímu styku. Vzrušení je třeba probudit podnícením poštváčku a zlatého zřídla neboli bodu G, a to až do těsné blízkosti ženského orgasmu, což vyžaduje bdělost a vzájemnou signalizaci.

Pokud se týká erekce muže, tato je mnohem snadnější a méně důležitou záležitostí než vzrušení ženy. Vkládat měkký úd do vysoce vzrušeného pohlaví ženy, to je zážitek, který by si žádný muž neměl nechat ujít. Jen tak lze poznat skutečnou sílu ženského pohlaví, která předstihuje veškerá přírodní a syntetická afrodisiaka. Bílé a modré vstávací pilulky, podtlakové pumpy, injekce do penisu, nebo dokonce hydraulické penilní protězy s pumpičkami implantovanými do šourků se v budoucnu nepochybně stanou úsměvnými exponáty v expozicích lékařských muzeí.

Milování bez ztráty květiny (13)

O prostituci se říká, že to je nejstarší řemeslo, ale není to pravda. Řemeslo zvané prostitute se objevilo až ve chvíli, kdy muži učinili z žen majetek a z lásky obchodní činnost.

• INSTITUTE PROSTITUTE

Mnoho se diskutuje o prostituci, ale nikdo o ní neříká nic nového. Názory publikované v médiích či vyjadřované lidmi v denním životě mají vždy stejné myšlenkové východisko: Prostituci dělají ženy s pokleslou morálkou, kdyby nebylo jich, prostitute by neexistovala.

Ovšem morálka prostitutek není zase až tak moc pokleslá, kdyby byla pokleslá, např. jako morálka zlodějů, pak by prostitutky byly trestány podle zákona. Ale západní společnosti zákony pro trestání prostitutek nemají. Jednoznačně proto, že by to škodilo jejich letným mužským partnerům, kteří jsou překvapivě považováni za slušné lidi. Nevolaám po

restání prostitutek, pouze konstatuji, že nelze v jejich případě hovořit o pokleslé morálce, neboť nedělají nic, zač by mohly být odsuzovány a restány.

Společenské odsouzení prostitutek je neopodstatněné. Pokud by komerční sex měl být společensky odsuzován, pak je třeba rovným dílem odsuzovat oba jeho aktéry, ženy i muže. Avšak prostitutky ani jejich letní mužští partneři společenské odsouzení nezaslouží.

Odsouzení zaslouží celá společnost, která upravuje mezilidské vztahy tak, že prostituce je pak životním východiskem jak pro ženy, tak pro muže. A kdo je zodpovědný za takto nehumánní stav společnosti? Konkrétní osoby, společenští správci, reprezentanti, zákonodárci, informátoři a členové vlád. Současná krize vnímání, je především krizí společenských elit.

Můžeme současnou manipulovanou demokracii vůbec ještě považovat za zdravou společnost. Jsou dnešní volby, při nichž nevolíme dobro, ale jen menší zlo, jiný výběr nemáme, jsou vůbec takové volby ještě svobodnými volbami? Lze vůbec přání voličů realizovat ve volbách, jež mají mnoho společných znaků s totalitními komunistickými volbami? Není právě odcizením voleb od života lidí důvodem, proč lidé odmítají volit?

Toto jsou otázky, na které je třeba odpovědět, budeme-li se chtít dobrat příčin prostituce. Fenomén prostituce je totiž symptomem nepřirozeně konfigurované společnosti, v níž jsou nahota těla (děti nevědí, jak vypadají rodiče) a nahota mysli (upřímnost a pravda se nevyplácejí) něčím nepatřičným a zapovězeným. Kolikrát jen dítě za svůj krátký život slyší: To se nedělá! To se neříká! A přitom se za celý život nedozví, proč se to nedělá a neříká.

Prostituce je nemocí společnosti, a nelze ji vyléčit pokutováním, zákazem, převýchovou či společenským deklasováním prostitutek. Prostituce je tzv. nutným zlem, pro které se občané rozhodují při volbách, ať volí kteroukoliv stranu. Podobným nutným zlem jsou zločinnost, kriminalita, zneužívání médií k odlidštění společnosti, konzumační sexualita, zábavná agresivita, glorifikace lhaní, okrádání, násilí atd.

Někdy se tomu okřídleně říká daň z pokroku, ale není to daň, je to přímá společenská produkce. Žijeme v době globální ekonomické krize, která je druhotným jevem krize vnímání. Současně se nacházíme v éře očekávání nových řešení, která mohou být velmi překvapivá. Očekávaná řešení se samozřejmě nedotknou jen prostituce, ale četných dalších konfliktních situací, především však základního postavení člověka ve společnosti.

■ NUTNÉ ZLO

Kromě obvyklé persekuce existuje několik málo sociálních technologií, jimiž bylo v historii proti prostituci zasahováno. S nástupem patriarchálních společností (pro nás je důležitá hlavně Mezopotámie, která je kolébkou současné patristické západní společnosti) docházelo k různým způsobům označování prodejních žen. Byla to opatření, která měla ulehčit a zjednodušit život mužům, aby si nepletli prostitutky s počestnými ženami.

Zákoník Chammurabiho, který král Chammurabi vládnoucí v letech 1728 až 1686 př. n. l. osobně převzal z rukou boha slunce Šamaše, uvádí následující zajímavosti. Povšimněme si, že Zákoník Chammurabiho vzniká stejnou cestou, převzetím od boha, jako Starý a Nový zákon, které byly údajně rovněž napsány s boží náповědí. Stejně tak např. Korán, svatá kniha muslimů, kterou prorok Mohamed napsal opět s boží náповědí. Zdá se, že patristické společnosti mají nápadně shodné autoritářské rysy. Nejinak je tomu dnes, kdy autoritu boha vystřídala média, političtí vůdcové, obchodní generalita, reklamní manipulátoři atd.

Zákoník Chammurabiho byl velmi drastickým a surovým kánonem pro lidské chování, ve srovnání s ním byly komunistické totalitní praktiky noblesní školou společenského chování. Soulož otce s vlastní dcerou měla za následek vyhnání otce z obce. Pohlavní styk mezi matkou a synem byl restán upálením matky. Pozornému čtenáři neunikne nápadná disproporce mezi oběma tresty. Vyhnání rozhodně není totéž co upálení. Můžeme se jen domnívat, co tak velmi děsilo naše patristické předky na skutečnosti incestu.

Z odborné literatury víme, že degenerace rodu jakožto důsledek incestních manželství je realitou jen v případech, kdy oba příbuzenští partneři nesou v dědičné výbavě stejný defekt. Zdravý rod se naopak příbuzenským křížením trvale udržuje v dobré kondici. Můžeme se proto domnívat, že to byla spíše žárlivost, jakési vnitřní ohrožení muže jako majitele ženy, co bylo příčinou krutého postihování incestu. Na rozdílnosti trestů za týž čin je to vidět zcela zřetelně. Nepochybně byl incest v předchozích matristických společnostech pojímán značně odlišně.

Ač jsme se to ve škole neučili, dějiny jsou ve své podstatě pokračováním konfliktu mezi ženami a muži, o němž bohužel stále přesně nevíme jak a proč začal.

Zvláštní paragrafy Chammurabiho zákoníku upravovaly zahalování žen závojem. Jednalo se o zahalování horní poloviny těla, tzn. ňader, hlavy a vlasů. Toto zahalování bylo právem, ale současně příkazem pro ženy neprovdané, manželky a ženy z harémů. Nevěstky a otrokyně musely chodit nahofe odhalené, nesměly se zahalovat. Kdo přistihl nevěstku či otrokyni zahalenou, zatkl ji, odevzdal zástupcům mužské výkonné moci, a za odměnu si směl ponechat její šaty, což byla v tehdejší době hodnotná věc.

Nevěstce za zločin zahalení těla bylo vyplaceno 50 ran holí a na hlavu jí vylita smůla, což znehodnotilo její vlasy, významný atribut ženské krásy. Otrokyni za stejný zločin zahalení těla byly uříznuty obě uši. Avšak samotná prostituce jako taková ani tenkrát před 5 tis. lety restána nebyla. Proč? To není těžké uhadnout.

Prostituce už tenkrát byla hlavně a především záležitostí mužů. Vlastně se za 5 tis. let v instituci prostituce mnoho nezměnilo, dodnes je ambivalentním stavebním prvkem mužského světa, odmítaným a vytouženým zároveň. Prostě a jednoduše nutným zlem, hlasitě nechtěným, a tiše chtěným. Teprve se změnou mužských postojů k ženám zmizí ze společnosti také prostituce, stejně rychle jako s jarním sluncem mizí sněh.

Povinné zahalování manželek, a naopak kruté tresty za zahalování nepočestných žen, to vše vypovídá o rozvoji majetnických vztahů vůči ženám. Ženy měly sloužit jako osobní věci pouze těm mužům, jimž patřily. Jiní muži se na ně nesměli ani podívat. Zde pravděpodobně vzniká přísné tabu nahoty, jež trvá dodnes. Oblečení ženy se stalo něčím, co je dnes srovnatelné např. se zámek u auta.

Ostatní ženy, nepočestné kurvy a otrokyně, nejnížší společenská vrstva, musely chodit nahé, aby je počestní mužové rozpoznali, až jim budou chtít za nepočestnost zaplatit. Později už nestačil oděv, a přišli na řadu osobní hlídači, samozřejmě vykastrování, dále pásy cudnosti, domácí vězení ap. V dnešní době pak soukromí detektivové, odposlouchávací zařízení, mikročipy atd. Strach mužů z toho, že jim jiní muži použijí manželky k souloži, je obrovský. Asi tak velký jako jejich touha udělat totéž s manželkami jiných mužů.

V rádiu Impuls probíhala 18. 4. 1999 anketa na téma: Měla by se zakázat prostituce na veřejných prostranstvích? Posluchači měli volat své názory na telefonní číslo 02-20155440. Několikrát byl vyslán hlas muže, jenž telefonoval: Je smutné, když se ženy musejí žít tak ponižujícím způsobem, jakým je prostituce! Názor se zřejmě v rádiu Impuls líbil, neboť byl vyslán v hodinových intervalech několikrát za sebou.

Vím, že to nejde, ale přesto bych se rád zeptal toho muže, co je pro ženy na prostituci tak ponižujícího. Co je ponižujícího na tom, když žena vstřícně a velkoryse dovolí muži, aby jí odevzdal to nejcennější, co má, v podstatě extrakt vlastní krve či lepkavou esenci vlastního života, a ještě jí za to zaplatil slušnou částku peněz?

Takových výsad se nedostává ani anglické královně Alžbětě, která si s sebou na státní návštěvy vozí vlastní záchodové prkénko. Nejspíš pro případ, že by se v některém hotelu štítily její zadnice, a proto hotelové prkénko odmontovali.

Milování bez ztráty květiny (14)

Ještě jedno malé zastavení u prostituce. Co má prostituce společného s drogami a korupcí? Těmto třem jevům, které sužují moderní společnosti, neumíme čelit. Lze jim vůbec čelit?

• PLATÍCÍ MILENCI

Hodnotový systém, který uznáváme, nám umožňuje chápat, že když nám někdo vezme peníze, dopustí se trestného činu krádeže, neboť poruší naše vlastnické právo k penězům. Pro běžně myslícího západního člověka je však naprosto nepochopitelné, že by čin právě opačný mohl být trestuhodný, že by mohlo být trestné, kdyby někdo někomu peníze dal.

Na první pohled to zní legračně, a přece to je závažná změna pohledu, nezbytná k tomu, aby se moderní společnosti vyrovnaly nejen s prostitucí, ale také s obchodováním s drogami, s korupcí v úřadech na všech úrovních státní správy apod.

Pohledme na jmenované problémy s čistou myslí poučenou v taoistickém vidění světa. Prostituce je jednoznačně komunikační záležitostí, stejně tak obchod s drogami a korupce. Nikdo tyto činnosti nemůže provozovat sám se sebou. Jedná se o činnosti výsostně společenské. Stejně jako jsou společenskými činnostmi četné další kriminální činy. Nikdo např. nemůže okrást či podvést sám sebe, aby na tom vydělal, a současně neprodělal.

Ve smyslu karmického výkladu světa nelze okrást či podvést ani druhého člověka, aby tak člověk vydělal, a neprodělal, ale v západní myšlenkové tradici je bohužel karmická životní filosofie uměle potlačena. Dnes tedy chápeme krádež či podvod jen jako činy, jež nesmějí být odhaleny, protože neodhaleny nám mohou přinést užitek, a nikoliv ztrátu.

V komunikaci je vždy jeden člověk aktérem a druhý receptorem, jeden je pramenem, druhý nádobou, jeden je v dominanci, druhý v submisii, jeden yang, druhý yin. Tato odlišná vzájemnost udržuje samu životnost komunikace a vytváří energii vztahu. Dva aktéři se vzájemně nepotěší, neboť se nebudou poslouchat. Ovšem při setkání dvou aktérů se vždycky jeden ukáže větším receptorem, byť mizerným.

Dva receptoři se rovněž nepotěší, avšak mnohem snadněji nakonfigurují vzájemný vztah, v němž jeden začne být mírně aktivní. A máme před sebou např. nádherně komunikující ženy na ulicích a mnohde jinde, jimž se v současné patriarchální hantýrce říká drbny.

Také ve vztahu prostitutky a jejího letmého partnera rozhoduje vzájemné postavení energií o životnosti vztahu. Jejich společenské postavení je ale dáno předem, a to výsledkem společenské tradice, která trvá 5 tis. let. Nicméně ani za takto relativně dlouhou dobu se nepodařilo změnit přirozený biologický vztah ženy a platícího milence v patriarchálně formulovaný vztah ponižené obchodnice a vznešeného zákazníka.

A tak tu máme vztah skutečný, energetický, v němž je žena vysoce dominantní, neboť ubohý submisivní muž jí dává to nejcennější, co má, a ještě jí za to platí. A vedle toho vztah společenský, v němž žena je hluboce společensky méněcenná, submisivní a podrobená na úroveň kupovatelné věci, prostitutka, šlapka a špinavá kurva, zatímco muž je slušný člověk, zákazník, který si ženu může koupit, protože na to má.

A teď pozor, ve chvíli, kdy se rozpor mezi reálnou biologickou a fiktivní společenskou formulací vztahu prostitutky a platícího milence odstraní, problém prostituce jednoduše zmizí ze světa. Co přišlo, musí odejít, tak praví stará orientální moudrost, kterou běh lidských dějin dnes a denně potvrzuje. Záleží pouze na podmínkách.

Pokud se podaří prostitutky společensky očistit, a naopak ukázat ubohost chování, nevědomost mysli a tělesné zoufalství platících milenců, problém prostituce přestane být problémem. Vždyť platící milenc se podobá obchodníkovi, jenž platí svým zákazníkům za to, že si zdarma odnášejí jeho nejlepší zboží.

A ještě praktickou zmínku o tom, kdy může být dávání peněz zavrženíhodným činem. Nejhnutelnějším momentem ve velkém společenském kolotoči, jemuž říkáme prostituce, je moment, kdy muž ženě platí, kdy jí dává peníze. To je konkrétní čin, který by měl být trestán. Přesněji řečeno, zaplatit za pohlavní styk by mělo být trestným činem.

Pokud by se tak stalo, platící milenci by se velmi rychle dostali do submisivních společenských pozic, kam biologicky patří, neboť každá žena, která by od nich dostala zaplacenou za pohlavní kontakt, by měla v rukou realizaci jejich potrestání.

Přijímat peníze za pohlavní kontakty by samozřejmě bylo dovoleno. Pravidlo lze převést na jakoukoliv jinou formu prostituce. V některých zemích (Itálie, Švédsko) jsou už skutečně za prostituci trestáni muži, tedy zájemci o kupovaný intimní styk.

■ DROGY A KORUPCE

Stejným pohledem jako na vztahy sexuální se můžeme podívat na vztahy obchodní, v nichž figurují zákazník a obchodník, nebo na vztahy státní, kde figurují občan a úředník, a na vztahy další. Pokusme se z již napsaného vydedukovat, kdo je ve vztahu zákazníka a obchodníka dominantní a kdo submisivní.

Člověk by řekl, když obchodníkovi patří celý obchod, a patří mu také všechno zboží v regálech a pokladna nabitá denní tržbou, tak asi bude obchodník dominantní. Zákazník je proti němu chudák, který obrací v kapse padesátikorunu a přemýšlí, zda si k večeri koupí tlačenko nebo sójový sýr tofu a kousek zázvoru.

A přeče je to s dominancí a submisí poněkud jinak. Kdo rozhodne, zda se skuteční koupě? Vždy a výhradně zákazník. Veškeré obchodní a reklamní manipulace směřují k tomu, aby učinili zákazníka submisivním. Ale to se nikdy nemůže podařit, vždycky to bude zákazník, kdo s konečnou platností rozhodne, zda utratí svoji padesátikorunu.

Až si zákazníci uvědomí svoji nezrušitelnou dominanci, až pochopí, že i majitelé největších supermarketů, hotelů či vydavatelských domů jsou vůči nim v submisivních pozicích, pak možná nastane čas společenských změn.

A nebude k tomu zapotřebí revolucí, krvavých marxistických ani sametových havlovských, žádné zvonění klíči, nový humanismus lze přivolat mj. spotřebitelskými stávkami, prostým nekupováním zboží, jak o tom píše Erich Fromm a další radikální humanisté mající důvěrnou zkušenost s americkým i ruským zázrakem.

Ale vraťme se k drogám. Prodávač drog a narkoman, to jsou dvě energetické komunikační jednotky, které nás zajímají. Víme již, že prodávač drog je ze smyslu své funkce submisivní, narkoman jakožto kupující je dominantní. Ale odpovídá to společenskému pohledu na prodáváče drog a narkomany?

To tedy rozhodně ne. Nejubožejšími z ubohých jsou narkomani, zatímco prodáváči drog jsou považováni za štiky v rybníce, které, když je nikdo neklepne přes prsty, vydělávají slušné peníze. Také tento společensky patický vztah lze řešit jednostranným vymezením odpovědnosti, tzn. trestat pouze toho, kdo drogu prodává. Přesněji řečeno, dovolit nákup, ale trestat prodej. (U prostituce zakázat nákup, ale dovolit prodej.)

Narkomani tak přestanou být společensky závislími na prodáváčích drog, a vztah se obrátí, resp. vrátí do přirozené polohy, takže prodáváči se stanou závislími na narkomanech. Prodáváči totiž budou vydáni do rukou narkomanů, neboť jen na narkomanech bude záležet, zda prodáváče udají či nikoliv, k čemuž brzy najdou dostatečnou motivaci.

Fenomén drogového obchodu a drogových závislostí se začne řešit sám sebou, a to v úrovni dvou stran, které vstupují do energetické interakce čili do komunikačního vztahu. Sami narkomani tak zbaví společnost prodáváčů drog. Obchodování s drogami totiž přestane přinášet snadný a téměř bezrizikový zisk, a stane se nebezpečnou obchodní aktivitou s maximálními riziky, která nelze vypočítat a minimalizovat.

Pro zajímavost se podíváme na poslední legislativní úpravy vztahu prodáváčů drog a narkomanů, zda se alespoň přiblížily zmíněné ideji. V r. 1998 byl schválen zákon, který silně podpořil nepřirozenou společenskou dominanci prodáváčů drog, a to tím, že zesílil perzekuci narkomanů. Narkomani tak byli odsunuti do ještě hlubší submise.

Toto zdánlivě mravné, společensky líbivé, ale v podstatě jen perzekuční opatření, schválené v duchu patriarchální omezenosti, značně napomáhá k dalšímu rozvoji drogového obchodu a narkomanie v Česku. O nejistotě zákonodárců nakonec vypovídá následné rozdělení národa na dvě poloviny, z nichž jedna drogový zákon schvalovala, druhá odmítala. Perzekuce nevyřeší nikdy nic, tato je jen ukázkou bezvýchodnosti. Trvalým a zdravým řešením je vždy a jedině narovnání vztahů.

V době nedávné se zákonodárci opět zaměstnávali ozdravnou společenskou aktivitou. Tentokrát se usilovali očistit společnost od dobře zabydleného nešvaru jménem korupce. V tisku jsme zaregistrovali volání po přísnosti, kontrole a odpovědnosti. Dnes v MF Dnes, stejně jako kdysi v Mladé frontě. Dnes v Právu, stejně jako kdysi v Rudém právu.

Jako občané vnímáme zákonodárnou snahu o zlikvidování korupce, ale postrádáme věrohodnou snahu o zlikvidování úplatků, které tak hřejí v kapsách různých státní, nebo dokonce národní jednatele. Zase jsme u společného kořene všech již zmíněných problémů, tím kořenem je vnitřní nepoctivost, a tudíž nevěrohodnost aktérů změn, kteří chtějí, ale nechtějí zmíněné jevy vyřešit.

Vztah uplatitele a upláčeného opět není rovnocenný, a nelze proto trestat obě strany. Místo odstrašení se tak vytvoří spíše spojenectví obou pachatelů. Dominantní je v tomto případě vždy upláčený. Uplatitel, který si kupuje výhodu, je submisivní. Rozhoduje upláčený, zdali výhodu prodá či nikoliv, uplatitel do vztahu vstupuje již rozhodnutý.

Rovněž tento sociopatický (společensky chorobný) vztah nutno řešit jednostranným vymezením odpovědnosti. Tentokrát je třeba postupovat stejně jako u obchodu s drogami, tzn. dovolit nákup (neoprávněných výhod), ale trestat prodej. Netrestat uplatitele, ale vždy jen upláčeného.

Ovšem trestat mnohem přísněji než v předchozích případech. Každý, kdo úplatek přijme, musí být vystaven reálnému nebezpečí potrestání. Ale každý, kdo úplatek předá, musí mít před zákonem jistotu, že má čisté ruce. Boj proti korupci se tak okamžitě přenesou do úrovně uplatitelů a upláčených. A teprve v rámci těchto vztahů, v rámci jejich životnosti a užitečnosti, může dojít k trvalým změnám k lepšímu.

Možná se zeptáte, proč o takových věcech píšeme. Na takovou otázku máme po ruce jednoduchou odpověď, protože zločin je záležitostí velmi intimní, a vždycky je výrazem porušení nějakého energetického vztahu, v jehož narovnání spočívá řešení situace neboli prevence, tedy odvrácení zločinu.

Milování bez ztráty květiny (15)

Není těžké pochopit, proč se poloha "69" stala téměř symbolem lidské sexuality. Zajisté pro svoje číselné označení, které není pořadovým číslem v seznamu, ale geniálním piktogramem.

• MAGICKÉ ČÍSLO

Poloha s označením 69 je všude na světě, kde jsou používány arabské číslice, velmi populární. Je tomu tak proto, poněvadž číslo 69 představuje geniální piktogram vyjadřující polohu dvou lidských těl vzájemně obrácených hlavami ke pohlaví druhého. Dvě číslice tak graficky znázorňují dvě lidská těla, která si vzájemně spojují ústa s pohlavími.

Někteří lidé, nejčastěji mladí, kteří teprve začínají intimně žít, nebo k intimnímu životu sbírají informace, by se mohli domnívat, že poloha 69 je polohou z nějakého seznamu erotických poloh, a že zmíněné poloze je přiděleno pořadové číslo 69, což je samozřejmě nesmysl.

Popularita zmíněné milostné polohy je dána také tím, že její označení představuje něco jako šifru, jež vzbuzuje dojem, že není známa každému, ale jen zasvěceným. Představuje tak veřejně sdělitelný znak pro situaci, která je vrcholem lidské intimity, tedy pro situaci veřejně nesdělitelnou.

Proto se číslo 69 stalo pro mnohé osoby posedlostí, kterou vpravují do běžného života, kde jen možno. Není náhodou, že některé knihy, jež se tak či onak týkaly erotiky, měly prodejní cenu Kč 69. Např. kniha rozkoší, smíchu a radosti od Vladimíra Párala, která vyšla v r. 1992. Dnes, v r. 1999, se tímto způsobem může zviditelnit už jen utlá brožurka Červenání od MUDr. Radíma Uzla, neboť tlustší knihy prodávané za zmíněnou erotickou cenu by byly

prodělečné.

Z hlediska staroindické a staročínské erotiky je zmíněná poloha neobyčejně zajímavá. Spojuje spodní část těla ženy s horní částí těla muže, a současně horní část těla ženy se spodní částí těla muže. Představuje tak v rámci dvou bytostí splývajících v jedinou bytost efektivní spojení polarit yin a yang.

Takové spojení je charakteristické navozováním stavu vzájemné rovnováhy, kterýžto stav je kýženým stavem vnitřní a vnější harmonie, jenž byl našimi předky často vyjadřován četnými symboly. Jedním z nejstarších symbolů je had zakousnutý do svého ocasu, dále jsou to dva propletení hadi, taoistická monáda aj.

Poloha má nesporný léčebný efekt, ovšem je třeba předem ujasnit, že jakýkoliv léčebný efekt se míjí účinkem, pokud je poloha akceptována konzumačním způsobem, tzn. pokud je intimní kontakt přerušen orgasmem a ejakulací muže, event. orgasmem ženy.

Pro využití polohy při léčbě určitých nemocí je bezpodmínečně nutná práce s energií. Vytvořenou energii je zapotřebí distribuovat do různých částí vlastního či partnerova těla, což je při intimním styku, který byl přerušen orgasmem, vyloučeno. Toto pravidlo je ostatně platné také u ostatních ásan či tantrických figur, jež bývají používány pro léčení, zpevnění mysli či vytváření nové reality.

Pro ženu je tato poloha, kdy oba partneři leží na boku, poměrně jednoduchá, její hlava spočívá na mužském stehně a penis směřuje do ženských úst zcela přirozeně a samozřejmě, ať už ztopořený, horký a zářící, nebo měkký, teplý a hedvábný. Určité nepohodlí pro obě strany může nastat při velkých rozdílech v délkách trupů.

Pro muže je poloha méně snadná, chce-li ovšem muž přinést ženě vzrušení, a tím zvednout hladinu její energie. Muž totiž musí udržet špičku jazyka na poštěváčku, což je, nejsou-li ženská stehna široce roztažena, dosti obtížné. Žena s ohebným tělem může pomoci, když si uloží svrchní nohu poněkud výš, asi tak do výše svého ramene, raději až za rameno, což ovšem vyžaduje značnou ohebnost a pokročilost v jógových či jiných cvičeních.

Protože v této poloze jsou energie značně harmonizovány, je také nárůst ženského vzrušení pomalejší. Žena to obvykle vnímá tak, že muž kmitá špičkou jazyka na nějakém jiném místě, že to není úplně to správné místo na žaludu poštěváčku. A faktem je, že když muž zkusí kmitat špičkou jazyka trochu vlevo či vpravo, nebo trochu blíž k pochvě, žena to vnímá jako značnou změnu v kvalitě podněcování.

Také je třeba nelízet příliš silně, neboť podněcování se tak stane lehce nepříjemným až bolestivým, v důsledku čehož vzrušení opadne. Spíše se osvědčuje velice lehký dotyk jazyka a rychlé kmitání za současného sání asi jako při polibku. Také je vyloučena kombinace podněcování poštěváčku a dráždivého bodu v pochvě, prostě proto, že to vzhledem k poloze rukou není anatomicky možné.

Doporučujeme zaujímat tuto polohu až po předchozím rozechřátí partnerky, a to nejlépe v poloze, kdy žena leží na zádech s roztaženými nohama a muž je uložen mezi jejíma nohama, jako by celé jeho tělo představovalo jeden velký penis. Tato poloha, při které muž líže ženě poštěváček uložen mezi jejíma nohama, připraví ženu mnohem rychleji, jelikož mužská energetická polarita, velký mužský yang, je spojena s dolní částí ženského těla, což vede k rychlému nárůstu vzrušení ženy a k jejímu pohlavnímu ohřátí.

Muž nesmí zapomínat, že nikoliv pouze hebké a vlhké tření vede ženu k uvědomování rozkoše, ale že nárůst energie je podněcován také tlakem. Občas, zvláště pokud se jeví, že vzrušení ženy opadáva, lze lehce přitisknout zuby těsně nad poštěváček nebo pod něj. Tento lehký tlak zuby dokáže podněcování velmi prospět. Přímý kontakt poštěváčku se zuby nedoporučujeme, neboť žalud poštěváčku je na takový kontakt se zuby příliš jemný.

Pravdou však je, že některé ženy mírné laskání poštěváčku zuby preferují. Sliznice žaludů na poštěváčcích žen jsou odlišně silné, a tudíž také odlišně citlivé. Ženy si změny neuvědomují tak zřetelně, ale jedná se v podstatě o týž jev, který dobře znají muži. Citlivost jejich žaludů, když byli kdysi chlapi, byla podstatně větší, než když jsou dnes muži. Mnohé doteky, jež jim dnes činí potěšení, znamenaly by pro ně v chlapeckém věku bolest a utrpení. S ženskými poštěváčky je tomu stejně.

■ KOUSÁNÍ DO PENISU

Cílem kruhové polohy, při které jsou spojena ústa a pohlaví, je přiblížit se až na samu hranici orgasmu, a poté koncentrovat vědomí ženy a muže na uzavření mikrokosmické dráhy, po které obíhá energie. O těchto metodách budeme psát později. Vzájemné přiblížení do blízkosti orgasmu, aniž by hranice na straně ženy či na straně muže byla překročena, je poněkud obtížné.

Proto budeme usilovat, aby se do blízkosti orgasmu přibližovala žena, a muž přitom zůstal ve stavu vyrovnaného nechtění. Muž orgasmus neodmítá, nebojuje s ním, nestaví se proti němu, pouze jej nepřivolává, netouží po něm, staví se k němu jako sytý k prostřenému stolu. Jenom tak může být jeho mysl plně koncentrována na prožívání ženy. Nutno dodat, že z tohoto postoje při styku se ženou získává mnoho užitečného, včetně tzv. skrytých sil, jež bývají v józe označovány jako siddhi.

Oba partneři leží na boku, žena drží v ústech mužův penis, který ale v tu chvíli není předmětem jejího zájmu. Pozornost ženy je soustředěna na pocity, jež jí rozechřívají tělo díky mužovu podněcování jejího poštěváčku. Některým ženám proudí horko již od chodidel, a to směrem vzhůru do břicha a horních částí trupu, jiné umísťují pocity tepla a chvění více do podbříšku a břicha.

Za zavřenými víčky vnímají vzrušené ženy bílé, zlaté, červené či jiné světlo, zavřená víčka se jim obvykle zachvívají a pocukávají. Také vzrušená žena by se měla koncentrovat a udržovat se v klidu vědomou relaxací spojenou s hlubokým dýcháním.

Než se muž a žena sehraji alespoň k tomu, aby se žena trvale udržovala ve stavu vyšší energetické plnosti, tedy ve stavu těsně před orgasmem, nějaký měsíc to trvá. Mnohokrát se stane, že jí orgasmus unikne a proběhne jako by sám od sebe. Zvláště je třeba dávat pozor, když je měsíc v úplňku, poněvadž tou dobou je yin v přírodě oslabena, stejně nebezpečí oslabené sebekontroly platí pro muže.

Pocity, které takové úniky nechtěného orgasmu u žen doprovázejí, bývají často velmi překvapivé. Někdy to je naprosto neznámé hřejivé chvění hluboko v břiše, jindy prskavkovitý pocit v těsné blízkosti poštěváčku, jindy zas horko až někde na temeni hlavy. Vždy však je orgasmus ženy doprovázen stahy, které nepozorný muž snadno přehlédne, ale žena si je uvědomuje vždy.

Právě tyto stahy jak u muže, tak u ženy, souvisejí s orgasmickým úbytkem energie. Orgasmy žen jsou mnohem

peřtřejší než orgasmy mužů, mužské orgasmy se vztahují převážně jen k průchodu semene močovou trubicí, zatímco ženské bývají situovány do rozsáhlejších a vzdálenějších částí těla.

Orgasmus ženy, který se takto utrhne ze řetězu, není žádnou velkou pohromou. Dokonce ani není třeba přestat kvůli tomu s praktickou realizací intimního spojení. Po velmi jemném a téměř nezatelně hebkém podněcování se energie v pošťvávku opět obnoví, dotyk jazyka přestane být pro ženu píchavě nepřijemný, a celý nádherný květ ženského pohlaví se znovu rozvíje, rozeřheje a ohlásí specifickou vůni staré ovčí vlny.

Je dobré, když si muž dokáže povšimnout, že v situacích, jestliže pár již dospěl do stádia uvědomování energie, je uniknuvší orgasmus ženy příčinou poklesu energie taktéž u muže. Následně obnovené vzrušení ženy už je vždycky o poznání slabší, takže už tak dobře neudrží mužské semeno v klidu, bezpečně uložené v energetickém těžišti těla.

Energie vždy směřuje tam, kde je jí nedostatek, z teplého předmětu do studeného (teplý chladne, studený se ohřívá), z pohlavně vzrušeného člověka do člověka nevzrušeného. Proto je tak časté, že muži souložící s nevzrušenými ženami dospívají k orgasmům velmi rychle a překotně, což je terčem častých vtipů, lékařských diagnóz, ale také ženského pohrdání.

Legendární polohu 69 nebudeme praktikovat za účelem konzumačního sexu, neboť bychom se tak dopouřteli stejné chyby jako nemocný člověk, který léčivé byliny, mající silu mu pomoci, pálí v ohni nebo dává do kompostu. Díky vědomostem a praktickým zkušenostem starých tantrických mistrů máme příležitost stát se v praktikování kruhové polohy, proslulé léčebnou harmonizační silou, většími odborníky, než jakými jsou ti, jejichž knihy se prodávaly či prodávají za Kč 69.

Jakmile se žena přiblíží k orgasmu, kousne muže do penisu, čímž mu dá signál, aby okamžitě zastavil podněcování pošťvávku. Po krátké přestávce, kterou je třeba ověřit v praxi, obvykle po 6 až 12 vteřinách, muž pokračuje v podněcování. Po určité době, která se v rámci jednoho intimního styku stále zkracuje, se žena opět dostane do blízkosti orgasmu, a tudíž znovu kousne muže do penisu, čímž mu předá signál, aby zastavil.

Kousnutí do penisu je třeba nejprve vyzkoušet ve spolupráci s mužem. Ženy bývají překvapeny, jak silný stisk ženských zubů vydrží mužský penis. V zásadě platí, že do měkkého a polotuhého penisu lze kousat silněji, a do tvrdého a silně erigovaného penisu nutno kousat slaběji. Měkký penis možno žvýkat bez ohledu na žalud, nejlépe na stoličkách, a přehazovat jej z jedné strany na druhou, zatímco u tvrdého penisu je lépe, když se ženské zuby žaludu vyhnou.

Přibližování ženy k orgasmu je možno zkoordinovat s dýcháním. Přiblížení se stále zkracuje a při zvětšeném množství energie stačí stále slabší podněty k tomu, aby se ženský orgasmus přiblížil. Při pravidelném praktikování lze docílit přiblížení na jeden výdech ženy, při kterém muž nadechuje. Následuje kousnutí. Přestávku vyplní nádech ženy, při kterém muž vydechuje. A tak stále dokola.

Energie se v tomto případě chová jako kyvadlo hodin, které přechází z jednoho těla do druhého a zpět, výdech kyvadlo odpuzuje, nádech je přitahuje zpět. Zmíněná nepřerušovaná rozkoř velmi kladně ovlivňuje duševní vztah obou partnerů. Při dodržování základních pravidel životosprávy ve smyslu starých orientálních znalostí a při mírných znalostech čínské nebo tibetské medicíny je tento způsob intimního styku zárukou dobrého tělesného a duševního zdraví a dosažení uctyhodného věku, jenž není jen výsledkem úsilí, ale spíše obnovenou lidskou přirozeností.

Milování bez ztráty květiny (16)

Jsme takoví, jací jsme se narodili, nebo se stáváme tím, co myslíme a co děláme? Zavěšujeme závaží na penis a na vajíčko umístěné do vagíny, což posiluje energii jednotlivce či páru.

• VLASTNOSTI

V **ohlasu** na náš seriál jeden čtenář píše toto, cituji: Každý se narodí s nějakými psychickými vlastnostmi, a ty nejsou změnit. Někdo prostě nesnese být 70% času pod dohledem své partnerky, vést s ní nesmyslné řeči, říkat jí pořad, jak jí strašně miluje atd. A přitom touží po sexu. Co má dělat? Jde k prostitutce, a s ní se ukojí. Konec citace.

Uvedený text nepotřebuje komentáře, neboť přesvědčivě vyjadřuje ambivalentní (současně kladný i záporný) vztah muže vůči ženě. V takovém vztahu muž netouží po ženě jako takové, ale pouze po sexu, jinými slovy po masturbaci ve vagíně, přičemž přítomnost ženy jej víceméně otravuje. Z textu dále vyplývá, že ideální manželkou je vlastně prostitutka, vzdor tomu mužů ochotných ženit se s prostitutkami je poskrovnu.

Závažnějším výrokem je však první citovaná věta: Každý se narodí s nějakými psychickými vlastnostmi, a ty nejsou změnit. Jedná se o výstižnou formulaci nebezpečného světónázoru, který odpovídá odmítnutí osobní odpovědnosti za vlastní život, chování, zdraví, štěstí atd., jak jej známe z dnešní doby. Vše je dáno, nic nelze změnit, vše se tudíž podřizuje osobní libovůli, která je chápána jako výraz vrozeného založení.

Chci-li krást, pak musím krást, neboť takové je mé založení, a k takovému cíli mě vedou mé psychické vlastnosti. Chci-li se dopustit znásilnění, nedá se proti tomu nic dělat, neboť takové je mé psychické založení, takové jsou mé psychické vlastnosti. Chci-li souložit s autobusem, nic se nedá dělat, musí to být, poněvadž to je má vrozená vlastnost. Nutno dodat, že tento moderní světónázor je dílem nového náboženství zvaného věda, kterému nechybí duch neomylnosti, ale který postrádá pojetí celku.

V masovém měřítku jsou dnes podávány názory na příčiny vzniku homosexuality, pedofilie, sexuální agresivity a dalších parafilií, jež s předstíranou jistotou hlásají, že uvedené změny v chování jsou projevy vrozených vlastností, které v zásadě nelze změnit. Přesto lze o tomto pojetí s úspěchem pochybovat, neboť výskyt parafilií je proměnlivým sociálním jevem, který vykazuje jisté zákonitosti. Navíc představa, že určité chování je vrozené, a nelze je tudíž změnit, je neživotná.

Život je neustálá adaptace, a to nejen život jednotlivce, ale také život společnosti, takže změny v chování lidí, změny jakéhokoliv druhu, jsou vždy výsledkem nějakého adaptačního procesu. Názor vysvětlující psychické vlastnosti jako výsledek náhodného vrhu kostkou, který uskutečnila neviditelná ruka osudu, je filosoficky nesprávný a sociálně neutřitelný.

Důkazem, že se otázkami příčinnosti a tvárnosti lidských vlastností zabývali lidé odnepaměti, je výrok starověkého čínskému mistra Konfucia. Ten je autorem následujících moudrých slov, která říkají o lidských vlastnostech a lidském chování mnoho: Zasej čin, sklidiš zvyk. Zasej zvyk, sklidiš tradici. Zasej tradici, sklidiš osud.

(Konfucius žil přibližně v téže době jako další legendární Číňan, zakladatel taoismu, Lao-c', tzn. asi v r. 551 až 497 př. n. l. Myslitelské úsilí Konfucia bylo soustředěno především na nalézání optimálního společenského pořádku.)

■ ZAVĚŠOVÁNÍ

Ve smyslu proklamace sebetvořivého úsilí, tedy přesně ve smyslu Konfuciových slov, jež nabádají, aby člověk zasel čin a sklídl osud, podáváme další praktický návod ke zlepšení energetické životní stability. Představujeme vzácný skvost z kolekce tantrických a taoistických praktik, jedná se o málo známé, ale značně účinné genitální cvičení, jež se obvykle označuje jako zavěšování.

Muži praktikují tak, že si ke kořeni penisu připevní smyčku nebo oko z měkkého provazu tlustého asi jako silnější prádelní šňůra. Originální texty uvádějí několikrát přeložené hedvábné pláténko. Oko musí obejmat kořen penisu za šourkem, takže obepíná nejen penis, ale také šourek. Chlupy odhrnout a srovnat nahoru, jinak provaz bude po zavěšení za chlupy bolestivě tahat. Závěs musí být pevný, ale ne zcela zaškrcený, nutno vyzkoušet. Na uvázanou smyčku nebo oko se zavěsí závaží.

Existují různé postupy, co dělat dál, a ty jsou většinou speciálně zaměřené. Uvedeme nejběžnější. Mírně se rozkročíme, pokrčíme kolena, s nádechem lehce vtáhneme konečník a předpažením vzpažíme. S výdechem uvolníme konečník a ruce plynule přemístíme (dlaně k zemi) podél trupu, co nejbliže u těla, do připažení. Napoprvé nepoužíváme těžší závaží než 1 nejvýše 2 kg. V prvním týdnu pravidelného praktikování nenechávat déle než jednu minutu.

V dalších týdnech se lze dostat postupně na 4 minuty a pozvolna přidávat závaží do hmotnosti asi 3 až 4 kg. Zmíněné limity jsou závazné na dobu 3 až 4 měsíců, po které je třeba pravidelně denně cvičit. Teprve potom získáme náhled a můžeme zkusit těžší závěsy a delší doby. Ale i pak je třeba být umírněný a nespěchat za rekordy, které jsou v této oblasti bezcenné. Pro trvalou praxi u trénovaných jedinců se používají závěsy o hmotnosti 5 až 10 kg a doby kolem 5 až 10 min.

Kdybychom chtěli kýchnout nebo smrkat, vždy rukou uchopíme provaz a závaží nadlehčíme. Teprve potom kýcháme, smrkáme či kašleme, jinak se vystavíme riziku vnitřního úrazu. Pozor, nebezpečný může být i smích. Dodávám, že existuje technika, při které se k tomuto typu zavěšení přidává menší závaží na penis, jež se zavěšuje za žalud.

Při erekci zavěšování nepraktikujeme, nehrozí vážnější nebezpečí, ale energie je při erekci obrácena ven, takže cvičení by přineslo větší ztrátu, než příjem. U začátečníků nepochybně. Nikdy nepraktikujeme po ejakulaci, což zkušeným tantrickým a taoistickým adeptům nehrozí, neboť zdržování se ejakulace je základem většiny cvičení.

Jsmen-li unavení, prochládlí nebo nemocní, rovněž nezavěšujeme. Po cvičení se zásadně nespřchujeme, což platí pro všechny energetické praktiky, včetně jógy a všech jednotlivých i párových figur z oblasti komunikační erotiky. Vhodná doba k praktikování je ráno těsně před rozedněním (yang je ráno jako dítě, yin jako stařec), ale lze využít i jinou denní či noční dobu. Docílíme mnohonásobně lepšího výsledku, když budeme cvičit pravidelně každý den ve stejnou hodinu.

Důležitý je též dostatek vnitřní síly, uvolněnost a tepelná pohoda, tzn. varlata volně visí v měkkém uvolněném šourku. Tento stav mužského pohlaví se však u dnešních mužů vyskytuje čím dál méně často, a brzy se s ním budeme setkávat už jen u dětí a renesančních soch. Příjem energie čchi podle taoistické koncepce či prány podle koncepce tantrické je značný, a proto je nezbytné mít při zavěšování pootevřené okno.

Genitální cvičení praktikují také ženy, pro které je silným prostředkem k udržení dokonalého pohlavního zdraví. Ženy používají provrtané nefritové vajíčko, které zavedou do vagíny, a na vyčnívající provázek zavěsí závaží.

Nefritová vajíčka jsou u nás nedostupná, takže se používají vajíčka skleněná, speciálně ručně vyrobená ve sklárně. Jakékoliv jiné materiály (kov, dřevo, umělá hmota, technické pryskyřice) jsou nevhodné, nebezpečné, a důrazně před jejich použitím varujeme. Použitelná jsou ještě také vajíčka z keramiky s dokonalou glazurou, případně z porcelánu rovněž s glazurou.

Ženy používají lehčí závaží, začátečnice mohou zkusit od 50 g do 1 kg. Nemusejí se obávat vyzkoušet těžší závaží, bude-li hmotnost závaží nad jejich síly, vajíčko jednoduše z pochvy vyklouzne. Ženám se doporučuje používat závaží zabalená do měkkého materiálu, aby se vajíčko, když vypadne, nerozbilo o kovové závaží. Vajíčko totiž není zrovna levné.

Žena praktikuje podobně jako muž, navíc přemísťuje vajíčko uvnitř vagíny nahoru, doprostřed a dolů. Vedlejší efekty cvičení, jež se projevují v obratnosti a uchopovací schopnosti vagíny, jsou natolik zajímavé, že kdyby je znala manželka Bedřicha Engelse, musel by o tom její muž napsat spis Podíl vagíny na polidštění opice. Přijeme příjemně zavěšování!

Milování bez ztráty květiny (17)

Pohlavní orgány zasluhují péči a pozornost. Další kdysi tajnou tantrickou praktikou je vadžrólí, procedura z oblasti pohlavní hygieny pomáhající k ovládnutí ejakulačního reflexu.

● CESTA K BINDUSIDDHI

Mnoho západních mužů touží po bindusiddhi, dokonalé kontrole orgasmu a ejakulace. Ve vědomí lidí je mužská sexuální síla od nepaměti ztotožňována se schopností souložit dlouhou dobu bez výronu semene, tzn. zadržet při souloží výron semene co nejdéle, případně jej dostat plně pod vědomou kontrolu.

Mezi tajné metody tantry, které umožňují dosáhnout bindusiddhi, patří vadžrólí, po tisíce let přísně střežené tajemství zasvěcených. Spočívá v zasouvání kovové, nejčastěji stříbrné, olovené, ocelové, ale také zlaté trubičky do močového a dále do močového měchýře. Západanům se doporučuje použít čistý urologický katetr, cévku či močovou sondu.

Katetr může být sterilní, vyvařený či dezinfikovaný, ale nesmí na něm zůstat ani stopa jakékoliv antiseptické látky. Musí být důkladně opláchnutý v teplé vodě a osušený. Potom jej zvlhčíme vlastní močí. Zásadně nikdy slinami, ani žádným antiseptikem, vazelinou či jinou chemickou látkou. Sliny bývají masivně kontaminovány mikroorganismy a jakékoliv nefyziologické chemické látky poškozují sliznici močového.

Potom katetr zvolna zasuneme do močového. Nikoliv při erekci ani při poloviční erekci. První den zasunujeme

pouze 2 až 4 cm hluboko, počkáme asi 0,5 až 2 minuty, a vytáhneme. Druhý den o další 2 až 4 cm hlouběji, počkat, vytáhnout. Další den opět o kousek hlouběji, počkat, vytáhnout atd.

Je nutná soustředěnost, opatrnost a postupnost. Nikdy nepostupovat proti bolesti. V hloubce přibližně 20 cm, kam se dostaneme asi za 5 až 10 dní, narazíme na zúžený průchod kontrolovaný svěračem. Nacházíme se v místě, kde prostatický kanálek vyúsťuje do močového, a kde se uvádí do chodu ejakulační reflex.

Toto místo vnímáme jako překážku, do níž hadička narazí a o kterou se zastaví, jelikož v cestě jí stojí vnější svěrač uzavírající prostatu. Dál postupujeme velmi opatrně, vyvoláme stav, jako bychom se chtěli trochu vymočít, čímž uvolníme svěrač. Zúžený průchod se uvolní a katetr vnikne do prostaty.

Zde je nutno se připravit na velmi zvláštní pocity, které vzdáleně připomínají orgasmus. Proniknutí prvním svěračem někdy chvíli trvá, zvláště při použití silnějších hadiček průměru nad 5 mm. Smíme použít o málo silnější tlak, nesmíme však použít násilí a překročit hranici bolesti. Počítejme s tím, že budeme úspěšní až po několika pokusech.

Vniknutí do prostaty je neobtížnějším krokem v technice vadžrůlí, někdy si vyžaduje více opakovaných pokusů a vždy dostatek trpělivosti. Začínající by měli používat tenké katetry o průměru 3,5 až 4 mm. Po vniknutí do prostaty lze vnímat mocné svalové obemknutí trubičky a zvláštní pocity chvění, brnění či pálivého svědění.

Po dalších asi 2 cm se dostáváme k vnitřnímu svěrači, který již uzavírá vstup do měchýře. Opět jej vnímáme jako překážku, o níž se pohyb katetru zastaví. Překonáme ji poměrně lehce, ale zase s výraznými pocity. Následně z katetru začne vytékat pramínek moči.

Popotáhne zpět, pramínek se zastaví. Posuneme dovnitř, pramínek se obnoví. Nikdy nezasouváme dál než asi 1 až 2 cm do měchýře. Po zasunutí vykonáme několik frickních (třecích) pohybů sem tam, sem tam. Cílem je zpevnění, otužení a snížení citlivosti sliznice močového, z čehož plyne značný užitek pro náš pohlavní život.

Ale vadžrůlí je užitečné také pro náš urogenitální systém jako celek, jemuž přináší stabilitu a mikrobiální odolnost. Vadžrůlí je samozřejmě užitečné také pro ženy, ale k tomu je třeba podat některé další informace a předložit odlišný postup. Jistě se k tomu ještě dostaneme, takže tentokrát pouze pro muže, dámy prominou.

■ PRAXE VADŽRŮLÍ

Zlaté pravidlo vadžrůlí říká: Pokaždé, když vytáhneme katetr, vymočíme se. Moč sliznici močového dezinfikuje a harmonizuje. Žádný jiný prostředek (ani fyziologický roztok) to nedokáže lépe! Pokud vše proběhlo správně, neměli bychom cítit pálení. Někdy trochu pálení vnímáme, ale jen mírného a nebolestivého.

Pokud cítíme nepříjemné či bolestivé pálení, překročili jsme pravidlo umírněné postupnosti. Při druhém a třetím močení už pálení obvykle necítíme. Zlaté pravidlo vymočení po vadžrůlí předpokládá, že vadžrůlí budeme provádět pouze tehdy, potřebujeme-li močit. Nejprve vymočíme asi 0,5 dl do misky, a močení zastavíme. Takto získanou moč zvlhčíme katetr v délce asi 20 cm. Nejlépe bez dotyku rukou, příp. prstem, přičemž ruce máme samozřejmě umyté.

Jakmile se dostaneme do močového měchýře, což poznáme podle pramínku vytékajícího z trubičky, okamžitě zastavíme vytékající moč, budeme ji totiž, jak jsme si již řekli, potřebovat. Obvyklým způsobem, sevřením svěrače, to ovšem už nedokážeme. Venkovní konec trubičky proto uzavřeme bříškem prstu nebo trubičku na venkovním konci utěsníme speciální pryžovou či plastickou zátkou.

Po manipulaci katetr vytáhneme, což nikdy neděláme rychle, ale vždy pomalu a s plnou pozorností, a hned poté se naplno vymočíme. Dosáhneme tím jedinečného ošetření močové trubice, a uvedeme tak močovou trubici do klidu a harmonie. Závěrečné vymočení je po vadžrůlí nezbytností.

Trubičku po ukončení praktikování opláchneme v horké vodě a lehkým švihem odstříkneme kapky vody. Neutíráme a necháme uschnout na čisté vyžehlené utěrce. Můžeme trubičku také pověsit na prádelní šňůru v koupelně, přičemž ji připneme kolíčkem za vnější konec.

V prvních 5 až 10 dnech praktikujeme vadžrůlí jednou denně, potom jednou za tři dny po dobu jednoho až tří měsíců, poté stačí jednou týdně natrvalo. Praxe nasávání vzduchu a tekutin do močového měchýře, jak ji uvádějí klasické texty, se bez přímého vedení učitele zásadně nedoporučuje. Taktéž se nedoporučuje používání jiných nástrojů než k tomu účelu vyrobených urologických katetrů, cévek či močových sond.

Existují průhledné plastické trubičky běžně používané např. při infuzích, často jako nosní sondy ap. Tyto trubičky lze k vadžrůlí použít, ale je příliš obtížné jejich konce nad plamenem zakulatit tak, aby vyhovovaly. Jakýkoliv nasazovací zakulacený nástavec na konci trubičky je z pochopitelných důvodů nepřipustný, a to i kdyby držel sebepevněji. Vždy je třeba používat nástroje z jednoho kusu, nikdy žádné spoje nebo nástavce.

A ještě pár praktických rad. Stane se, že při použití silnější trubičky dojde nečekaně k erekci, případně k náběhu na erekci. Nepokračovat, trubičku zvolna vyjmout a počkat, až se krevní řečiště zkonsoliduje. Při erekci totiž mizí citlivost v penisu, takže bychom si mohli poškodit močovou trubici, aniž bychom vnímali bolest.

Trubičky o větším průměru než 5 mm patří do rukou adeptům, kteří mají s vadžrůlí praktické zkušenosti delší než 1 rok. Ale i pro zkušené tantriky představuje trubička o průměru 7,5 mm maximum možného. Ovšem průniky prostatou takto silnou trubičkou již nejsou žádoucí, neboť oslabují utěšňovací schopnosti svěračů. Pro část močové roury od žaludu k prostatě je však takto silná trubice občas vhodná, znovu připomínám, jen pro zkušené adepty.

Řekli jsme, že je třeba praktikovat vždy alespoň s malou rezervou v močovém měchýři, abychom mohli dodržet zlaté pravidlo vadžrůlí. Nesmíme ale zasouvat trubičku, je-li měchýř plný a nabitý. Takovému stavu totiž odpovídá maximální sevření svěračů, jejichž proniknutí trubičkou je nesnadné, příp. bolestivé. V takovém případě předem odпустíme asi polovinu obsahu měchýře.

Vždy se najde dost mužů, kteří k čemukoliv, co vyžaduje postupnost, přistoupí s gestem brouka Pytlíka, který všechno ví a všechno zná, jelikož všechno viděl v biografu, a pokoušejí se přeskočit postupné kroky, a stát se mistry světa hned, příp. na počkání. Upozorňuji, že vadžrůlí dokáže být při takto splašeném přístupu velmi nepříjemné, ani ne tak při samotné manipulaci, jako spíše potom.

Postupnost je zde bezpodmínečně nutná, teprve pak může být vadžrůlí zážitkem, a nikoliv nepříjemnou procedurou, jak ji znají muži s prostatickými potížemi. Tito jsou nemilosrdně cévkováni až ve chvíli nejvyšší nouze, zatímco už mnoho měsíců předtím, kdy jejich pramínek moči očividně slábl, měli být instruováni lékařem, jak mají nacvičovat vadžrůlí.

Je vysoce pravděpodobné, že jejich potíže by ustoupily, případně se staly mírnějšími. Tantrická metoda uchovávání

semene je mužům s prostatickými potížemi rovněž ku prospěchu, i když je jim často doporučován pravý opak. Tzn. je jim doporučována relativně častá ejakulace, která prý uvolní napjatou a sekretem naplněnou prostatu. Zde jsou ovšem slova zbytečná, prohlédnutí dovolí pouze praxe.

Cévkování je dosti nešetrná a nepříjemná metoda mechanického vymočení muže, kterému prostatické svěrače z různých důvodů odmítají poslušnost. Teorie vzniku zmíněného nepříjemného stavu, kdy se muž nemůže vymocit, jsou různé, žádná však neuvažuje o souvislostech se sexuálními zvyky současných mužů, tedy s konzumačním pojetím sexuality.

Přítom právě orgasmus a ejakulace jsou stavy, při kterých jsou svaly prostatických svěračů maximálně sevřeny, jelikož tlak semene hnaného semennou pumpou nesmí prorazit do močového měchýře. Co k tomu dodat? Říká se, chytrému napověz...

Rozdíl mezi vadžrólí a cévkováním je veliký, principiálně se jedná o dvě podobné procedury, ale rozdíl je asi týž jako mezi pohlazením a políčkem, což jsou principiálně rovněž dvě téměř shodné procedury.

Cévkování patří mezi odborné lékařské zákroky, které smí konat pouze lékař či vyškolená sestra. Příjemné pocity z tantrického vadžrólí se pod rukama zmíněných školených odborníků mění v bolestivý a řezavý zážitek, který nezřídka končí močením krve. Příjemné teplo v močové trubici, jež cítí tantrik po vadžrólí, se na urologickém oddělení nemocnice mění v dlouhodobou řezavou bolest a pálení. Ano, principiálně se jedná o dvě téměř shodné procedury.

Názor, že technika vadžrólí je riskantní z hlediska zavlečení infekce do močových cest, je třeba korigovat upřesněním představy o tom, co je vnější a co vnitřní oblastí těla. Vnější oblastí těla, resp. povrchem nesmíme rozumět jen zevní kůži, ale musíme jí rozumět také tělesné dutiny, ústa, trávicí systém, plíce a také močovou trubici a měchýř.

Povrch těla, je-li v dobrém stavu, vykazuje značnou antibakteriální aktivitu. Mnohem nebezpečnější je jakékoliv píchnutí do kůže či proražení povrchu. Neříkám, že při vadžrólí není třeba brát ohledy na hygienu, ale je třeba znát skutečnou míru rizika. Metodika, kterou jsme uvedli, zvláště zlaté pravidlo vadžrólí, je dostačující.

Zchoulostivělý člověk se slabou mikrobiální sebeobranou musí být opatrný, musí postupovat pomalu a s plnou pozorností. Může se stát, že se při praktikování vadžrólí objeví krev. Stává se to zřídka, většinou u osob s oslabenou močovou trubicí, případně s problémy v oblasti prostaty. Vytažená trubička může být lehce od krve, po vymočení může být zbarvená moč.

V prvé řadě zklidníme mysl. Pak se koncentrujeme na vjemy z oblasti pohlaví. Pozorujeme, zda se v některém místě nehlásí bolest, nebo spíše horké pálení. Kontrolujeme druhou várku moči, která už bývá většinou čistá. Případně se při domočování objeví několik růžových kapek.

Při každém močení bedlivě sledujeme pocity v močové trubici. Většinou se jedná o drobná poranění ochablého povrchu trubice v blízkosti prostaty. V každém případě minimálně 2 dny nepokračujeme. Pokud by byla moč červená ještě po třetím nebo čtvrtém močení, pokud by trvaly bolesti či řezavé pálení v močové trubici, a to i bez krvácení, vždy je namístě návštěva lékaře.

Lékaři je třeba pravdivě vysvětlit, co jsme dělali, a tak trochu se připravit na určité nepochopení. Pravdou je, že vadžrólí močovou trubicí vydatně posiluje, takže případné počáteční potíže rychle ustupují.

Význam a užitek vadžrólí? Kromě již zmíněného posílení urogenitálního systému je cílem kontrola nad ejakulačním reflexem. V praxi to vypadá tak, že po několika měsících praktikování zjistíme, že blížící se orgasmus dokážeme odvrátit.

A dokonce i ve chvílích, kdy se nám dříve jevil orgasmus jako neodvratitelný, dokážeme jej zastavit, jako bychom najednou měli delší chvíli k rozhodování. Pokud by zdravotní personál urologických oddělení praktikoval vadžrólí a učil této praxi pacienty, na světě by bylo o mnoho utrpení méně.

Kdysi jsme napsali o vadžrólí do newsové diskusní skupiny cz.soc.orient. Jeden náš zarytý kritik, který nás kritizoval z pozic bigótního paulinismu, nám napsal, že si zavádíme cizí předměty do genitálů, a tuto úchylnou manipulaci s pohlavími nabízíme veřejnosti jako cestu k duchovnímu růstu.

Museli jsme mu popravdě odepsat, že se hluboce mylí, neboť do pohlaví si v žádném případě nezavádíme cizí předměty, ale výhradně a pouze předměty naše vlastní.

Milování bez ztráty květiny (18)

U většiny sportovních disciplin patří technika dýchání k základům dokonalého stylu. Také při intimním styku je dýchání klíčem k dokonalosti, i když v obecném povědomí to není známo.

• DÝCHÁNÍ PROTI ODPORU

Kdo uvede v soulad dech, mysl i semeno, bude obdařen nadsmyslovostí a stane se nezničitelným. Tak praví Kálašakratra, jeden z klasických tantrických textů, o němž pověst vypráví, že jej z magického království Šambaly přinesl mistr Pító. Semenem jsou zde míněna samozřejmě též ženská vajíčka.

Slovem semeno označujeme mužské pohlavní buňky, avšak pozorným nahlédnutím do říše rostlin zjistíme, že mužské pohlavní buňky jsou spíše pylem, přičemž skutečným semenem jsou pohlavní buňky ženské.

Lidé dnes vnímají dýchání, vědomí a pohlaví naprosto izolovaně, nicméně jedná se o provázané části jednoho celku, jež představují trojžilový kabel k energetické komunikaci s ostatními lidmi a s životním prostředím.

Při jedné z četných hospitalizací prezidenta republiky, Václava Havla, jsme se dozvěděli z televizí, rádií, novin a časopisů, že v rámci terapie bylo praktikováno dýchání proti odporu. Smysl a technika zmíněné procedury vysvětleny nebyly, jelikož dnešní hysterická média nechtějí informovat, ale pouze ohromovat, dělat dojem. Většina obyvatel si tak představila jakousi kulturistiku plic, při které se položí na hrudník závaží, které nutno nadechováním zvedat, a dýchat tímto způsobem proti odporu.

A nebyla to jediná představa vyplývající z nevědomosti, sami jsme jich od různých lidí sesbírali několik. Ve vlaku např. vysvětlovala matka asi desetiletému synovi, že se jedná o cvičení, při kterém se nafukují balónky. A do třetice, jedna starší paní prodavačka vyslovila názor, že dýchání proti odporu vyjadřuje stav, kdy člověk už nechce žít, ale lékaři ho přes jeho vlastní odpor nutí, aby ještě dýchal.

Souvislost lidského života s dýcháním je lidem zřejmě už od pravěku. Existuje mnoho různých cvičení dechu.

Nejznámější a nejrozšířenější škola dýchání na Západě je velmi prostá, a její nauku lze shrnout do metodického pokynu "zhluboka dýchat, vypnout prsa, břicho zastrčit".

V podstatě se jedná o jistý druh násilí páchaného na sobě, jehož filosofií, dnes jako před 20. stoletími, je paulinistické přemáhání ďábla. Nejznámější škola dýchání na Východě je součástí jógy a nazývá se pránájama. Přináší desítky nejrůznějších dechových figur, z nichž každá má svůj kýžený a velmi specifický dopad na lidský organismus, včetně terapeutického ohřátí či ochlazení, aktivování nebo zklidnění.

Zásadně lze taková cvičení provádět jen pod vedením zkušeného učitele, výjimečně samostatně, ale jedině a pouze v případě, jsme-li v praxi jógy nebo v jiných tradičních cvičeních Orientu dosti pokročilí, máme-li vypěstované dobré zdraví, a k dispozici důvěryhodný zdroj informací, např. knihu moudrého a kompetentního autora. A když už byla řeč o dýchání proti odporu, dovolím si doporučit jednu starou dechovou figuru, jednoznačně tantrického původu, která je údajně starší než bráhmanská Indie.

Pochází prý z Indie doby předárijské, tedy ze společenství lidí, které je dodnes obestřeno tajemstvím, třebaže již víme, že tehdejší matristický humanismus není srovnatelný s ničím, co jsme poznali za posledních 5 tis. let v patristické Evropě.

Mistři tantry doporučovali zmíněnou dechovou hru dvojicím, které spolu trávily všechny čas. Žena a muž zaujmou pohodlnou polohu, aby žena mohla mít v ústech mužův penis. Na poloze nezáleží, ale je nutné, aby obě těla spolu vytvářela osově souměrný prostorový obrazec. Splnění uvedené podmínky je důležité též u mnoha dalších tantrických spojení, a proto na ni budeme i napříště upozorňovat.

Osobám, které rády chápou smysl věcí, podáváme vysvětlení: Proud energie čchi je při tantrických spojeních velmi silný, a aby se energie nesouměrně nehromadila v některých částech těla (jednoho společného těla dvou lidí), je vhodné, aby prostorový obrazec ženského a mužského těla byl symetrický.

Žena zakloní hlavu a penis zasune do úst pokud možno rovnoběžně s podélnou osou svého těla, resp. páteře. Jenom tak dokáže pohodlně vložit penis hluboko do krku. Žena udržuje penis v neúplně tuhém stavu. Prudké ztuhnutí, příp. cukání penisu je pro ni signálem, že musí postupovat opatrně, změkčit dotyk úst, méně sát, případně penis z úst vyjmout, a posléze pokračovat.

(Některé ženy zkušené v tantrických praktikách ve chvíli vyjmutí z úst na penis lehce foukají, což lze doporučit pouze u mužů s převahou vnitřního horka, nikoliv u mužů s převahou chladu.)

Muž samozřejmě dává ženě signály jemnými stisky rukou, aby případně včas snížila intenzitu energetického kontaktu. Žena zvolna nadechuje nosem a zasouvá si penis hlouběji do krku. V určité chvíli jí penis začne bránit v nádechu, a ona bude muset nadechovat proti odporu.

Výdech je veden stejným záměrem, penis udržuje žena v ústech tak hluboko, aby vydechovala proti odporu. Rytmus dýchání je velmi pomalý, nádech 10 až 20 vteřin, výdech rovněž 10 až 20 vteřin. Žádné zadržování dechu.

Muž dýchá ve stejných časových intervalech, ale v opačném sledu. Když žena vydechuje, muž nadechuje. Pokud muž chce současně také dýchat proti odporu, stáhne, resp. přiškrtní dýchací trubici v místě hlasivek, jako by chtěl současně vydat hluboký vnitřní zvuk "chchch" (dýchání udžáji), a takto dýchá proti odporu nosem. Dýchání ústy lze přibrzdit dozadu obráceným jazykem. Obě techniky jsou však poněkud obtížnější, vyžadují tudíž úsilí a praxi, což je ostatně ve shodě s úlohami žen a mužů na tomto světě.

A ještě několik slov o tom, co se děje pod pokličkou. Nádech je yin, takže nádechem se v těle posiluje a upevňuje yin. Výdech je yang, takže výdechem se v těle posiluje a upevňuje yang. Dýchání proti odporu pak tyto energetické vstupy zesiluje, nádech yin, výdech yang. Nádech ochlazuje, zahušťuje, vede energii do středu kostí, zadržuje semeno, nabíjí, atd. Výdech ohřívá, rozptyluje, vede energii k povrchu těla, uvolňuje semeno, vybíjí atd.

Podle výchozího stavu lze tedy k ochlazení zvětšit odpor při nádechu a zmenšit při výdechu, k ohřátí naopak. Žena při tomto energetickém kontaktu dbá, aby u sebe nevyvolávala dávné reflexy. Chce to jen cvik a zkušenost. Penis lze ostatně vsunout do krku mnohem hlouběji, než jak to odpovídá běžné představě, ale pak už je dýchání nemožné. (U některých žen může hluboký kontakt vyvolat příjemné energetické efekty stejné intenzity jako orgasmus.)

Je jistě zbytečné podotýkat, že muž při tomto typu spojení v žádném případě nesmí dovolit rozpoutání svého orgasmu, o ejakulaci nemluvě. Muž udržuje penis co nejvíce uvolněný, čehož dosahuje podle potřeby opakovaným vědomým navozováním stavu, jako by se chtěl vymočit, čímž se penis uvolní a případné nutkání k orgasmu se okamžitě oddálí.

V ustálené situaci pak mužská mysl opisuje střední dráhy v obou tělech podle taoistické či buddhistické metodiky, případně setrvává v mužském nebo ženském břiše, a to v místě pod pupíkem Indy označovaném manipulá, Čiňany tantien a Japonci hara. Přejí krásné tantrické zážitky při dýchání proti odporu!

■ DÝCHÁNÍ JEDNÍM NOSEM

Další z klasických tantrických textů, Hévdžratantra, praví toto: Moudrý muž, i když právě jí nebo si vyplachuje ústa, myje si nohy, obléká spodní prádlo, mne si ruce, vychází z domu, hovoří, chodí, hněvá se anebo žertuje, tak vždy při každé činnosti uctívá ženu, a klaní se jí.

Osobám, jež shledávají dýchání příjemným, podáváme půvabnou dechovou figuru, která poskytuje vynikající možnosti vzájemného ztotožnění ženy a muže, Šakti a Šivy, jóni a lingamu, kundy a čuráku, yin a yangu. V klidném stavu, ne po fyzické zátěži, po níž je větší spotřeba vzduchu, zaujmou partneri pohodlnou polohu tváří v tvář.

Pohlavní spojení je možné, ale není nutné. Zpočátku je lepší praktikovat figuru bez pohlavního spojení, vždyť energetický kontakt mezi partnery trvá stále, bez ohledu na situaci, zda jsou spojení pohlavními nebo se pouze drží za ruce, příp. se k sobě jen tisknou. Ženám tuhle věc netřeba vysvětlovat, mužům ano, a raději několikrát denně.

Žena a muž spojí ústa jako při polibku, muž ženě uzavře nos palcem a ukazovákem, a poté se oba zvolna nadechují, muž nosem, žena ústy z mužových úst. Muž udržuje uvolněné vzduchové cesty, zvláště nosohltn, je to velice jednoduché, a přijde to samo. A potom oba současně vydechují, muž nosem, žena ústy do mužových úst. Mužovým nosem tedy vchází a vychází veškerý vzduch, který oba partneri potřebují k dýchání. Sliznice nosu je tím zvýšenou měrou stimulována, což přináší pozitivní zdravotní efekt.

Upozorňuji, že toto dýchání nelze praktikovat s náhodnými partnery, ale ani s trvalými partnery, s nimiž nemáme sjednocené tělo. Riziko přenosu infekce je totiž mimořádně vysoké. Dýchání musí být pomalé, uvolněné a hluboké,

rytmus udává muž, žena se muži přizpůsobuje, a muž zase bere na ženu ohled, jako při tanci. Výdechy a nádechy jsou stejně dlouhé, 10 až 20 vteřin, zkušební dechaři mohou prodloužit na 30 vteřin.

Velmi praktické je používání běžných nástěnných hodin, jež tikají ve vteřinových intervalech, a počítání dechů podle jejich vteřinových impulsů. Zmíněné hodiny všem adeptům tantry, ale též joginům, vřele doporučujeme, neboť na základě jejich vteřinových impulsů lze praktikovat desítky dechových figur a nejrůznějších komunikačních cvičení.

Rytmus 60 impulsů za minutu odpovídá současně klidovému rytmu lidského srdce, takže hodiny svým tikotem plní ložnici či meditační pokoj consensualními vibracemi, a pozitivně tak ovlivňují jak bdělost, tak spánek.

Pro fajnšmekry upozorňují na existenci elektronického metronomu neboli taktometru, možno jej zakoupit v prodejnách hudebních nástrojů a nastavit na různé rytmy. Tím lze dosáhnout mj. terapeutického efektu, při rychlejších rytmech se dosáhne aktivace, při pomalejších sledu impulsů se dosáhne zklidnění.

Je známo, že např. rychle tikající hodiny mohou být pro extrémně neklidného člověka nesnesitelné, zatímco jógová praktika pomalu kapající vody na temeno hlavy nebo na čelo může přinést témuž člověku značnou úlevu, zklidnění a novou koncentraci.

Zmíněná dechová figura má podle prastarých tantrických principů dalekosáhlé pozitivní účinky jak na ženu, tak na muže, ale spokojme se tentokrát s informací, že je ta figura docela zábavná. Samozřejmě lze nosy také zaměnit, a dýchat pro změnu ženským nosem.

Jen málo mužů a žen poznalo, jaké to je, nechat partnera dýchat svým vlastním nosem, a naopak, dýchat nosem svého partnera. Pro úplnost dodávám, že jedním nosem dokáže dýchat i více osob, ne jenom dvě. Jak? Na to jistě každý přijde sám, je to jednoduché. Přeji veselou zábavu při dýchání jedním nosem!

Milování bez ztráty květiny (19)

Polohy jsou v obecném sexuálním povědomí základem umění milovat, jako by nejvíc záleželo na tom, jak drží malíř štětec, fotograf svého Nikona či programátor klávesnici počítače.

• STŘÍDAVÉ PŘITAHOVÁNÍ

Někdy je až zarážející, jaké popularitě se těší tzv. milostné polohy neboli variace vzájemných poloh těl, jež ženy a muži zaujímají při souloži. Mnohým autorům tohle téma vystačilo na celou knihu. A přitom se jedná o jakousi obdobu poučení o polohách těla při jídle, o polohách při sledování televize nebo při škrábání na zádech.

Mnohý otec peskuje své dítě, které si položí talířek s jídlem na koberec, že jí z podlahy jako zvíře. A možná takový otec v spodním šuplíku paměti schovává vzpomínku na nejkrásnější milování svého života, které se událo právě na podlaze, byť třeba jenom proto, že postel nepřistojně vrzala.

Jiní zase uchovávají vzpomínky na souložení ve skříní, ve vlaku, v kabině na zkoušení oděvů v obchodním domě Kotva atd. Vždy se jedná o jasné nepohodlí, při němž je realizován pohlavní akt pouze formálně, na úkor jeho vlastního obsahu.

Muž, který si koupí katalog milostných poloh, případně se zúčastní debaty o sexuálních polohách s kamarády, přijde domů a s technickým důmyslem, avšak beze smyslu pro účel a význam jednotlivých pozic, začne manželku manipulovat. V lepším případě jako trenér nacvičující spartakiádní vystoupení, v horším případě jako šťastný majitel nafukovací panny se třemi otvory.

To přirovnání není nijak extrémní, vzpomeňte na dřevěné dětské figurky, panenky a panáčky, na nichž byly souložní polohy demonstrovány v jednom českém časopisu. Konzumní sexualita vede přímou cestou ke zvěcnění ženy, nikoliv ale ke zvěcnění muže.

Muž je naopak v konzumní sexualitě roven bohu, a jeho expandující sexuální potřeby netoliko v ložnici, ale též v kultuře, ekonomice, mezinárodních vztazích atd. jsou potvrzením správného řádu věcí. Ano, takový je obraz lidské sexuality v patricentrických společnostech, jež jsou předurčeny k radikálním změnám. Změny budou znamenat pouze výsledek chybně určeného těžiště sociobiologických sil v daných společnostech.

Snad každá žena by mohla potvrdit, že časté a nesmyslné, protože pouze dekorativní, střídání spartakiádních poloh při souloži je více či méně rušivým prvkem v intimním životě. Základní pravidlem kvalitní soulože je pohodlí a vzájemná komplementace (doplňování) či integrace (scelování, spojování, sjednocování) energií.

To, co vnímáme jako rozkoš, sladkost či přetékající příjemnost chystající se už už uniknout, když bylo dosaženo její nevyšší intenzity, je nabývání energie. Je to velká mobilizace všech rezerv v organismu. Všechno nejcennější je připraveno k vrácení původnímu majiteli, jímž je vnější svět.

Vkladní knížky vybrány do poslední koruny a veškerá hotovost položena na stole. Všechno dřevo a uhlí v nejtěsnější blízkosti velkého ohně, od něhož vše může v několika vteřinách vzplanout, vytvořit velký žár, předat život o krůček dál, a vrátit vše zbylé do původního stavu nebytí.

Hned poté jsme pak znovu na začátku, a musíme začít znovu. Omnia animal post coitum triste. Všichni tvorové jsou po pohlavním vybití smutní.

Jestliže ale nedojde k výbuchu energie, vše zůstane zachováno, síly se vrátí zpět, a na kmeni duchovního rozvoje tak přibude nový letokruh. Každá žena ví, že jakkoliv velké vnější efekty jsou jen divadlem, jež nepřispívá k pohlavní spokojenosti a trvalé rovnováze.

Z velké nabídky často krkolomných pozic, při jejichž praktikování se pozornost přesouvá vždy jinam, než kde by měla být, je třeba vybrat pouze takové, které poskytují dostatečnou energetickou odpověď. Tzn. umožňují nástup vzrušení a udržují jeho trvání po relativně dlouhou dobu.

Pozice samy o sobě vždy poskytují určité proměnlivé možnosti k vzájemným souhrám sil yin a yang. Už zde byla řeč o poloze 69, která je elegantní a velmi estetická, a proto proslavená. Nicméně dosáhnout u ženy vzrušení podněcováním poštěvávku je při této poloze trochu obtížné, neboť poloha je spíše harmonizující, vytvářející rovnováhu, klid.

Ale stačí, když si muž lehne na záda, pod hlavu si podloží dva polštářky, a žena si klekne s roztaženými stehny nad jeho obličej, přisedne k ústům, předkloní se a uchopí ústy penis. V této poloze je rázem vše jinak, neboť vzájemné síly jsou v jiné konstelaci. Žena takto silně vnímá stoupající energii yang, která směřuje vzhůru, zatímco v poloze na boku

tuto energii nemohla vstřebávat. Vzrušení ženy nastoupí celkem snadno a dobře se udržuje v bodě kulminace. Regulace je prováděna, jak již zmíněno, kousáním do penisu.

Ovšem vyznat se v účincích jednotlivých poloh je poměrně složité, i když po prvních krůčcích bývá postup rychlejší. V podstatě to je podobné jako s vlastnostmi potravy. Potravu dnes lidé jedí toliko s ohledy na její uspokojivou chuť. Přitom často konzumují právě pokrmy, které přímo způsobují jejich zdravotní potíže.

A vůbec nezáleží na tom, zda to jsou pokrmy zdravé nebo nikoliv. Určitým lidem prostě škodí, jiným prospívají. Některé pokrmy např. ochlazují, jiné ohřívají. Potrava dokáže v tvorbě lidského zdraví či nemoci právě divy. Souladný a interakční intimní život zase dokáže právě divy v tvorbě pevného vztahu ženy a muže. Nesouladný a konzumní intimní život dokáže pravý opak, tzn. destrukci vztahu.

Muži si často stěžují na malou aktivitu žen při intimních kontaktech. Nabízíme zajímavou figuru, při níž páteře ženy a muže zůstávají ve svislé poloze, takže účinek figury je spíše dynamizující, dávající aktivitu a sílu, pokud ovšem spodní brány energií zůstanou uzavřeny.

Zdánlivě žádná novinka, žena sedí mužovi na klíně, oba čelem k sobě, nejlépe se skrčenými nohama složenými do zkříženého sedu. Významnost chvíle si žádá usazení uprostřed lůžka, které by mělo být čisté, srovnané, a zároveň pokoj čisté a uklizené. Žena je plně rozehrátá, čehož dosáhne alespoň deseti zastaveními v kulminačním bodě nástupu orgasmu, což je vždy první starostí muže.

Podrobnosti byly uvedeny dříve. Penis je zavedený v pochvě, a pokud není vysloveně teplo či spíše horko, je třeba se vzájemně zakrýt vlněnou dekou, prostěradlem ap. Poněkolkáté opakujeme, že jakékoliv vychladnutí při milostném spojení je krajně nežádoucí a kontraproduktivní.

Žena a muž si vzájemně položí horké dlaně na dolní části zad do oblastí ledvin, a poté se oba jen mírně kývají dopředu dozadu. Oba se však nejprve uvolní a bleskově zrelaxují. Muž, když se právě zaklání, rukama táhne ženu s sebou, takže ona se jeho silou mírně předkloní. Poté se muž v záklonu zcela uvolní, a je to žena, která se zaklání a rukama táhne muže s sebou, takže muž se znovu předkloní.

Jde-li žena do předklonu, penis se zasouvá, muž vydechuje, žena nadechuje. Jde-li muž do předklonu, penis se vysouvá, muž nadechuje, žena vydechuje. Střídání sil, kdy partneři střídavě toho druhého k sobě přitahují, je velmi působivé a pro dvojici značně stmelující. Milou variantou je houpání ze strany na stranu, je však trochu namáhavější, takže se nehodí pro delší setrvání.

U muže samozřejmě nesmí dojít k ejakulaci, když spadne žena, nic zvláštního se neděje, většina poučených žen totiž dokáže znovu vytvořit potřebné vzrušení. Pokud ale žena zůstane dole, tzn. když se její vysoké vzrušení neobnoví, je lépe přestat, neboť v chladnoucí vagině je vysoké vzrušení muže velice nestabilní. Jak už jsme jednou psali, energie směřuje vždy tam, kde je jí méně.

Při zmíněném houpání střídavým přitahováním se žena i muž soustředí na jemné dění v pochvě. Muž může soustředit pozornost na svoji stydkou kost a vnímat centrum dění ve středu stydké kosti, což mu pomůže v udržení stability. Zkušený muž poučený v praktikách staroindické a staročínské erotiky je však svou myslí cele přítomen v těle ženy, z čehož mají jak žena, tak muž značný prospěch.

■ SEXUÁLNÍ IRACIONALITA

Když je řeč o polohách, nemohu si odpustit kritická slova na adresu televizních filmů či filmových děl na videokazetách, pro něž se vžil sjednocující název porno ať už tzv. měkké, nebo tvrdé. Předem říkám, že erotické filmy oba považujeme nejen za nezbytnou součást obecné lidské kultury, ale také za součást výchovy dětí, mládeže, mladistvých i dospělých.

Jenomže kámen úrazu je v tom, že erotické filmy prakticky neexistují. To, co vidíme na televizních obrazovkách v pozdních nočních hodinách, to jsou obrazy sexuální iracionality, špatně předstírané sexuální prožitky, neadekvátní skutečnému filmovému dění, anatomicky neproveditelné soulože, při nichž penis není, a vzhledem k vzájemné poloze aktérů ani nemůže být ve vagině, a různé další nesmysly.

V celkovém obrazu pak shledáváme v tzv. pornofilmch stejnou faleš a obchodní proradnost, jaká je typická pro současný svět reklam všeho druhu. Otázkou neexistence erotické kultury se ale nikdo nezabývá, dokonce na tuto neexistenci nikdo ani neupozorňuje.

Naopak mnoho lidí žije v slepé víře, že erotika, to jsou všechny ty lepkavé časopisy afektovaného obsahu, v nichž se nacházejí fotografie nahých žen s vyholenými chlupy na kohoutu v místech podbřišků a dohledka vyholenými v podpažích, a ovšem také na nohách. Zmíněné časopisy slouží především jako vystřihovánky pro muže, kteří si vystřihávanými obrázky zdobí svůj životní prostor, vylepují šatnové skříňky v zaměstnáních, polepují interiéry nákladních automobilů, garáže, domácí dílny, sklepy, záchody atd.

Ale to není erotika, to je nabídka náhradního dosahování nedostupného zboží, pouhý obchodní trik. Erotické časopisy jsou takto katalogem zboží pro muže, které průměrní muži nemohou získat, neboť zboží je příliš drahé, v pravém smyslu slova nedostupné. Dostupné pouze pro někoho, kdo dosahování zmíněného zboží věnuje svůj život se vším všudy, např. pro úspěšného reklamního fotografa.

Patriarchální žárlivost mužů, která není výsadou toliko žárlivých mužů jakožto jednotlivců, ale představuje základní charakteristiku společnosti, v níž ženy jsou považovány za majetek, tak tato žárlivost svazuje ženy natolik, že nejsou schopny přirozené sexuální komunikace s muži.

Proto ten stálý hlad mužů po ženách, nejlépe po ženách jiných mužů. Pokud se v nějaké společnosti podaří osvobodit ženský element k přirozenému sexuálnímu projevu, bude radost se dívat, jak odlišné bude chování žen a mužů ve společnosti oproti dnešnímu stavu.

Zatím to je jen sen, který ale může každý muž uskutečnit v malém měřítku ve vlastním manželském či konkubinálním životě. Zdravá sexuálně probuzená žena, již se od muže dostává bezmezného obdivu její sociobiologické podstaty, žena, která netrpí nedostatkem mužovy pozornosti, často oscilující mezi novinami a televizní obrazovkou, taková žena je pro muže v sexuálním životě zdrojem mnohých překvapení, a to i pro muže, který poznal desítky nebo stovky jiných žen.

Energetická komunikace mezi mužem a ženou je, jak jsme již zmínili, poněkud nesymetrická. Hledat u ženy zrcadlový obraz sexuálního chování muže, je nesmyslem, který se zrodil v konzumní společnosti, kde se počítá mj. s

tím, že všichni lidé, ženy a muži, mohou jíst jogurty Jogobela, pít sladký černý nápoj Coca cola, chroupat sušenky Opavia atd.

Porno ukazuje mnoho obrazů, rozmanité polohy, hromadné soulože, různé zvláštnosti jako např. soulože s těhotnými ženami, v současné době populární mezi německými turisty, strkání zavřené pěsti do ženského pohlaví, ponižující močení na partnerku či partnera, při němž chybějí prvky hravé radosti a lásky, jež u podobných praktik jednoznačně odlišují komunikativní a milostné praktiky od těch neosobních a odcizených, kde kořenem je fixní myšlenka, jejíž spojení s pohlavím je přinejmenším diskutabilní.

Všechny uvedené a četné další sexuální obrazy nabízené v časopisech, na videokazetách a televizních obrazovkách představují sexuální iracionalitu, kterou produkuje obchod, a to s obchodní motivací. Neprodukuje ji sama lidská sexualita, jejíž motivace je odlišná. Rozdíl je asi týž jako mezi jízdním řádem ČD a sbírkou básní Stop time od českého beatnika Václava Hraběte.

Sexuální iracionalita pak vede k společenským problémům, neboť vždy se najde dost nešťastníků, kteří ji považují za skutečnost. Tito lidé, většinou muži, pak žijí v rolích podivínů chodících do lesa v naději, že potkají jelena Zlaté Parohy nebo Červenou Karkulku.

Neexistenci skutečných erotických umění nemůže nahradit ani honosná obchodní akce pojmenovaná Veletrh erotické kultury. Sexualita je byznys, erotika neexistuje, smutné, ale pravdivé zjištění. Je pravda poněkud smutný ten současný mužský autohomosexuální svět, v němž každý muž je sám sobě předmětem intimního zájmu, neboť jen vlastní pohlaví přitahuje jeho pozornost natolik, že de facto není schopen se spojit se ženou, a pouze masturbuje v její vagíně.

A to vcelku se stejným zaujetím, jako by masturboval vlastní rukou v uklidňujícím osamění, v nepřítomnosti ženy, která by jej při výkonu sexuální konzumace rušila. Se stejným zaujetím může muž místo masturbace v ženské vagíně či místo masturbace vlastní rukou použít pružné samozvlhčující umělé vagíny na baterie, která někdy dokonce také saje.

Ženy mají opravdu silnou konkurenci, není se co divit, že instituce manželství dávno ztratila svůj obsah, a zůstává pouze forma, ačkoliv i ta se v nadpoloviční většině případů rozpadává. Sexuologie jakožto nauka o nutné konzumaci orgasmů sklízí zhruba po stu letech existence své ovoce.

Když jsem si začátkem 70. let, dosud potřísněný padající vlnou Pražského jara, poprvé prohlížel masturbační přístroje na baterie, věhlasného robertka, jehož název se nečekaně vžil podle soudničky v někdejších Zemědělských novinách, a umělou prcinu, vzpomínám, že jsem byl poněkud zmaten. Potom jsem robertka zasunul do umělé prciny, a oba přístroje spustil na maximální chod.

Od té chvíle mám jasný názor na podobné rekvizity, který říká, že to jsou nesmysly. Na stole spolu urputně souložily věci, robertek a umělá prcina, divná změř' dvou vibrujících strojků se třásla, deska stolu drněla, a v přihlízejících to vyvolávalo salvy smíchu..., bylo to fakt hodně směšné. Musím se přiznat, že při setkání s filmovým či časopiseckým pornem si na tu směšnou historku většinou vzpomenu, jedná se totiž o stejný žánr.

Milování bez ztráty květiny (20)

Energetické interakce mezi lidmi jsou markantní, patrné na první pohled, jen je nechceme vidět. U mistra smrti, velkého hysterika 20. stol., Adolfa Hitlera, je nevidíme dodnes.

• ZÍSKÁVÁNÍ POZORNOSTI

Pro přiblížení určitých forem energetických interakcí dobře poslouží příklad známého německého politika 1. pol. 20. stol., Adolfa Hitlera, jenž se zapsal do historie jako mimořádně přímočarý pravicový státník usilující sjednotit svět tím, že z něj odstraní všechny součásti tvořící neřád neboli nonego. Jeho teorie zdokonalování světa metodou ořezávání tužky, kdy celé národy byly nahlíženy jako odpad, je ilustrativní ukázkou netantrického oddělujícího myšlení, jež i dnes představuje nepochybnitelnou příčinu všech civilizačních problémů lidstva.

Hitler byl zcela určitě normálním člověkem, jakákoliv snaha odbýt jeho případ mávnutím ruky a prohlášením jej za nesvéprávného cvoka by bylo trestuhodným zjednodušením. Měli bychom správně porozumět psychologickým kořenům, z nichž vyrostlo sociálně patologické chování zmíněného muže, neboť jen tak budeme mít naději, že příští nástup takto disponovaného jedince bude zastaven včas. Nebude jistě pro nikoho překvapením, když vyslovím názor, že jistá část psychické výbavy Adolfa Hitlera je dnes přirozenou součástí charakteru mnoha politických osobností doma i v zahraničí.

Byl to člověk v prvé řadě hysterický, MUDr. Miroslav Plzák, věhlasný český matrimoniolog, jej označuje za největšího hysterika 20. stol. Podívejme se, co je principem hysterie z hlediska energetické komunikace. Obvykle panuje představa, že hysterický je ten, kdo křičí, komu se takřkajíc plaší mysl.

Méně už je známo, že hysterické výstupy mají vždy utilitaristické pozadí, že jsou zaměřeny k získání nějakého užitku či prostě k dosažení cíle. A už vůbec není známo, že jejich smysl tkví v obrácení energie ostatních lidí k vlastní osobě. To, čemu říkáme, že člověk k sobě obrací pozornost druhých, to je nejhlubším principem hysterie.

Pozornost, zaměření mysli k naší osobě, ale též k dítěti, učiteli, televizní hlasatelce, zpěvákovi či herečce na koncertním pódiu, to je proud energie, který dávají ti, kteří zaměřují svou pozornost. Samozřejmě je důležité, zda věnujeme člověku pozornost obdivnou, láskyplnou a milující, nebo zda se na něj zaměřujeme s odporem, nenávistí a pohrdáním. Ale i druhý případ, kdy získaná pozornost je značně negativní, znamená pro příjemce určité oživení, což mj. vysvětluje nárůst zločinnosti, je-li tato podporována mediálními prezentacemi v novinách, časopisech a televizích.

Hysterická osobnost žije z pozornosti druhých. Nejkrutějším trestem je pro ni izolace. Mladí zločinci, kteří někoho zabijí, a pak tvrdí, že si chtěli jen vyzkoušet, jaké to je, někoho zabít, jsou vlastně produktem západních demokracií, které přijaly hysterii za základ společenského systému. Přitahují k sobě pozornost. Právě tak to dělají politikové, umělci, zpěváci, obchodníci, reklamní manažeři, moderátoři, komentátoři atd. Žijeme v společnosti, jejímž principem je hysterie. Aby bylo jasno, nekritizují demokracii, vládu z vůle lidu, právě demokracie je v současných západních společnostech natolik manipulovaná, že má v podstatě na kahánku. Lidé se např. vůbec nemohou podílet na navrhování svých zástupců, což by v době elektronizace společnosti nebylo složité. Veškerá demokracie je tak omezena na volbu mezi čertem a ďáblem, což je pro řadu čestných lidí natolik ponižující, že volby raději ignorují.

■ NAČECHRANÉ PEŘÍ

Vraťme se zpátky k Hitlerovi, jeho nástup k moci byl čistý a demokratický. Model otevřeně hysterického politika nebyl v době jeho nástupu k moci zprofanován, takže jeho cesta na vrchol byla vydlážděná, pokropená a zametená. V hlubších vrstvách historie je dosti obtížné vyhledat hysterické osobnosti, jež strhly na svou stranu tak rychle a tak obrovské masy lidí jako soukmenovec Hitler. Mnoho císařů a vládců bylo hysteriky, ale žádný z nich se rychlostí, velikostí a dosahem svých negativních činů nemohl rovnat Hitlerovi.

Snad jen apoštol Pavel se mu vyrovná, ten svou hysterickou misijní činností položil základy dnešního nepřátelství mezi lidmi, národy a státy, a vymazal ze světa učení Ježíše Krista. Pavel byl zakladatelem zcela nové věrouky paulinismu, která se ale dodnes pokrytecky nazývá křesťanstvím. Jeho hysterická doktrína o Ježíšově smrti, kterou prý Ježíš zachránil lidstvo, zanechala v dějinách snad ještě horší, ale hlavně trvalejší otisk než doktrína Hitlerova.

Však také světové katolictvo bylo připraveno po konečném vítězství Adolfa Hitlera vytvořit s fašisty fúzi a vtisknout budoucímu novému světu nevinnou, čistou a zbožnou tvář beránka božího. Papež Pius 12., vlastním jménem Eugenio Pacelli, byl prokazatelně připraven změnit římskokatolickou církev na církev německokatolickou, a zajistit tak sobě a svým poddaným pro příští tisíciletí pohodlné přežití v nové Velkoněmecké říši.

K pochopení energetických přenosů u velkého hysterika poslouží dva zajímavé postřehy jeho současníků. W. Maser (1971) píše: “Po skončení přednášky jsem si všiml skupinky lidí a šel jsem k nim. Stáli jako v transu kolem muže v svém středu, jímž byl Hitler, který k nim promlouval zvláštním hrdelním hlasem a s rostoucí vášní. Měl jsem zvláštní pocit, jako by v nich probouzel sílicí vzrušení, které zase dodávalo energii jeho hlasu.”

A teď porovnejte, co píše A. Speer (1970): “V Obersalzbergu většinou chodil se svými hosty do čajovny. Zde u kavárenského stolků se Hitler rád pouštěl do nekonečných monologů, jejichž témata byla společností známa, a tak všichni jen nepřítomně předstírali, že mu věnují pozornost. Stávalo se, že Hitler během svého monologu usnul. Společnost se šeptem bavila dál a doufala, že se vůdce probudí právě včas k večeri.”

Byla to opravdu jen Hitlerova energie, která lomcovala jeho hlasivkami při jeho fantasmagorických nočních vystoupeních? Rozhodně ne. Byla to energie jeho nadšených obdivovatelů, energie, která odjakživa patřila králům nebo milovaným představitelům lidu. Dnes většinou vynikajícím sportovcům, hvězdám pop music, televizním bavičům, občas také politikům. Když se k němu upínala pozornost vzrušených fanoušků a obdivovatelů, stával se z něho geniální politický showman. Když ale pouze předstírali, že jej poslouchají, začal být nudný a záhy usnul.

Z toho, co už víme o energetice lidských vztahů, hlavně mezi ženami a muži, můžeme říci, že Hitler byl osobnost yin, jelikož neustále (většinou úspěšně) aktivoval energii ostatních lidí, aby směřovala k jeho osobě. Tato dostředivá dispozice je typická pro ženy, čímž nechceme tvrdit, že Hitler byl homosexuál, i když zmíněná dispozice je pro muže homosexuály příznačná. Velký vůdce jako většina hysterických osobností byl spíše asexuální bytostí. Dispozice yin je u žen především nutná pro zdravý vývoj plodu, který v ženském těle neustále narůstá, takže ženy od přírody k sobě přitahují mnohem více energie než muži.

Zkušenosti ukazují, že hysterické osobnosti příliš nestojí o ten sladký pocit plynoucí z erotické komunikace dvou těl, ale spíše se vyžívají ve veřejných společenských vystoupeních, kde úchvatně intrikují, taktizují, manipulují, předvádějí se, získávají pozornost, což je, dá-li se tak říci, jejich pravá sexualita. Hysterické ženy dokáží mužům zahrát roli nejskvělejších milenek a za pár týdnů, kdy jsou si jisté připoutaností mužů, na sexuální život zcela rezignují. Pozor na sexuální partnerky a partnery, kteří jsou při prvních milostných setkáních úchvatní, fantastičtí, ohromující.

Doplňme, že Hitler kromě hysterické vlohy vykazoval charakteristické znaky sadismu, typické je úsilí o totální podrobení druhého, ale nikoliv snaha o jeho zničení. Sadismus yang se nezřídka prolíná s masochismem, který je v podstatě yin variantou téhož založení. Podle filmového režiséra A. Zeisslera (1943) herečka Renée Müllerová na základě vlastního intimního zážitku s Hitlerem uvedla, že Hitlerovo sexuální chování bylo veskrze masochistické:

“Vrhl se na podlahu a vyzval mě, abych do něj kopala. Protestovala jsem, ale on trval na svém, mluvil o sobě urážlivě, ponižoval se, obviňoval a svíjel jako v agónii. Bylo to pro mě nesnesitelné, ale nakonec jsem poslechla a začala do něj kopat. To jej velmi vzrušilo, prosil mě, abych pokračovala, a stále opakoval, že to je víc, než si zaslouží, a že není hoden být se mnou v jedné místnosti. Čím víc jsem po něm šlapala, tím byl vzrušenější.”

Mezi různými složkami Hitlerova charakteru se však jako nejvíc určující jeví jeho nekrofilní orientace. Byl zcela okouzlen a trvale fascinován smrtí. Přesně jako valná většina filmů současné americké produkce. Sadista chce druhého podmanit, nekrofil ovšem miluje smrt, a proto rád zabíjí. Zatímco sadistický filmový tvůrce vyrábí filmy, v nichž jsou lidé ponižováni, týráni a mučeni, nekrofilní autor vytváří díla, v nichž se zabíjí pro zábavu.

V takových filmech se stíhají rychle a bez vyzvání, s úsměvem na rtech, krev stříká do stropu a tvůrci si vyhraji s detaily. Hitlerova nekrofilní charakterová složka se stala příčinou největší bolesti lidstva, jaká kdy byla člověkem lidstvu způsobena. Znovu a znovu je třeba myslet na to, že to nebyla energie jednoho člověka, která způsobila pohromu 2. světové války, nýbrž že to byla energie miliónů lidí, kteří tohoto člověka energeticky dotovali.

Pojem nekrofilie jakožto širší lidské orientace zavedl do obecného povědomí Erich Fromm, který je znám svými vynikajícími analytickými portréty osobnosti velkého vůdce. Erich Fromm uvádí pozoruhodný postřeh, zajímavou charakteristiku, která je typická pro osoby s nekrofilní orientací a která je nadmíru typická právě pro Hitlera. “Osoby s nekrofilní orientací mají v obličejí výraz, jako by stále čichali něco připáleného.”

Hitler byl živým důkazem pravdivosti prastaré moudrosti, že drzost není totéž, co odvaha, a že obě zmíněné pohnutky k činům mohou být někdy k nerozeznání. Jeho údajná železná vůle, houževnatost a soustředěnost k cíli jsou pouhou fikcí z nevědomosti. Byl člověkem v podstatě líným a pasivním, neochotným cokoliv učinit pro druhé. Strhující verbální aktivita politického řečníka byla pouhým křikem dítěte, které se dožaduje energeticky výživné pozornosti ostatních lidí.

Jeho pozdrav pravou paží působil poněkud zmrzačeně, jako by zdravil ochrnutou rukou, energie z jeho dlaně nesměřovala k jeho obdivovatelům, ale zpět k němu samotnému. Zatímco davy jej zdravily mohutnými přívaly energií ze zdvižených, chtělo by se říci ztopořených, pravic. Hitlerova velikost byla jen načechraným peřím nepřátelsky naladěného kohouta.

Není tak úplně pochopitelné, proč si v závěru 2. svět. války počínal Hitler tak špatně a proč se očividně rozhodoval mimo realitu. Nástup fašismu v Evropě byl natolik silný a úspěšný, že je téměř neuvěřitelné, že celá epizoda s fašismem trvala pouhých 6 let. Z historie víme, že podobné vlny násilných výbojů konzervovaly nový pořádek na celá staletí.

Přikláname se k názoru, že to byla právě svastika (hákový kříž), bohužel dodnes zatracovaná a oficiálně zakázaná jako symbol fašismu, která zneužitá fašisty přispěla svým magickým vlivem k rychlému, z hlediska dějin vpravdě bleskovému pádu velkoněmeckých idejí.

A je proto smutné, že se k prastarému, veskrze ale pozitivnímu symbolu slunce, ohně a síly stavíme jako k trvalé součásti nehumání filosofie velkoněmeckého fašismu. Pro mnoho lidí, a také pro nás, je svastika posvátným symbolem nebyvalé síly, který nelze s fašismem neustále a donekonečna spojovat. Naopak, svastice patří obdiv a dikůvzdání za magickou spolupůčast na bleskovém zmaření nástupu negativních společenských sil, které pod jinými symboly přežívaly dlouhá staletí.

Milování bez ztráty květiny (21)

Názory na masturbaci se čas od času mění, a to od zakázané sexuality, přes tolerovanou nouzovou sexualitu až k sexualitě superiorní. A co masturbace z hlediska tantrické praxe?

• LEVORUKÁ MASTURBACE

Vzpomínám, jako studentka na prázdninové brigádě jsem zaslechla z úst zkušeného muže životní moudrost, která přítomné brigádnice a brigádníky rozesmála. Muž, velký šprýmař, se vyjádřil, že si večer vyhoní přirození naprosto neobyčejným a skutečně speciálním způsobem: “Vyhoním si ho levou rukou od sebe, tak to chutná jako od cizího člověka!” Náramná legrace, ale v podstatě hluboká moudrost. Ne snad v samotném objevu levoruké masturbace, ale ve vyjádření faktu, že masturbace je jen nouzovým aktem, který ve svém jednopohlavním zaměření nikdy nemůže vést k tělesné a duševní harmonii.

Oficiální názor sexuologické větve stromu lékařské vědy však tvrdí, že tomu tak není. Masturbace prý je adekvátní praktickou, která beze zbytku poskytne jednotlivci vše, co k sexuálnímu životu potřebuje. Odlišné orientovaní (spoluobčané, dříve uchyláci, pak devianti, dnes parařilíkové mohou prý pomocí procitěné masturbace plně saturovat (uspokojovat) své odlišné touhy, takže v normálním občanském životě pak nebudou mít potřebu souložit s dětmi, mrtvolami, autobusy atd. Rozhodující je prý postoj k masturbaci, která nesmí být pojata jako aktivita náhradní, ale jako aktivita adekvátní a plnohodnotná.

Jedná se o lékařské řešení parařilíí asi téhož významu, smyslu a dosahu, jako bychom tvrdili narkomanům, že si nemusejí píchat heroin, a že jim plně postačí obyčejná glukóza, avšak musejí k tomu přijmout postoj, že injekce glukózy je stejně účinná a pocitově oživující jako heroin. Jinými slovy, polykejte vzduch, myslte si, že jíte jehněčí na smetaně, a zaženete hlad stejně uspokojivě jako byste obědvali ve francouzské restauraci.

Magie chemického léku a výsostného vědeckého názoru to jsou dvě neúčinnější léčebné složky západní medicíny. Škoda, že jejich účinnost je podmíněna nevědomostí pacientů. Škoda, že západní medicína, přes své mechanistické úspěchy, nedokáže využít k léčení síly pacientova vědomí.

Masturbace, tedy alespoň v pojetí toužím, vyhoním, a už netoužím, je vždy škodlivá, a to jak pro ženu, tak pro muže, stejně pro dítě, jako pro dospělého nebo starého člověka. Škodlivá v tom smyslu, že ničí energetický komunikační potenciál jednotlivce, že jednotlivci odebírá motivaci k vzájemnému sdělení a vstupování do vztahů s ostatními lidmi. Vztahy osaměle masturbujících lidí k okolí nemají z čeho vyrůstat, a bývají proto povrchní, pokrytecké, neživotné, dekorativní.

Panuje názor, že pouze odsuzování masturbace bylo příčinou její škodlivosti. Masturbující člověk prý trpěl výčitkami svědomí, že dělal něco zakázaného, zavrženého a škodlivého, a zároveň nedokázal přestat, neboť síla touhy po sexuální slasti jej k masturbaci přitahovala. Tento rozpor mezi ideou a životní praxí člověka prý traumatizoval a ničil. Je-li masturbace povolena a doporučena, potom prý neškodí, ale naopak prospívá. Uvolňuje napětí, působí protistresově atd. atd., naprosto stejně jako všechny ostatní druhy konzumační sexuality.

Kdyby tomu tak bylo, všichni kuřáci by dnes museli trpět traumaty, neboť obecná idea, jejímž mluvčím je ministr zdravotnictví, jednoznačně označuje kouření za škodlivé zdraví a způsobující rakovinu. Vzdror tomu kuřáci nejsou ochromeni strachem o své zdraví, a to i když mají na káhanku. Spíše naopak, jejich sebevědomí by potřebovalo zastříhnout, poněvadž nezřídka vede k bezohlednostem. Své sebezničující chování vystavují na odív, dožadují se práva na ničení vlastního zdraví, považujíce zdraví za soukromý majetek, a při vědomí skutečnosti, že se zabíjejí, vidí sami sebe jako silné, odvážné, smrti pohrdající osoby.

Je zřejmé, že opět máme co dělat s magií. Neohraný výklad, že masturbujeme-li s vědomím škodlivosti, škodíme si, zatímco masturbujeme-li s vědomím prospěšnosti, prospíváme si, je další ukázkou proplétání magického a vědeckého myšlení v dnešním světě. Vědecký přístup k magii, jak jej nacházíme v moderním lékařství nebo reklamním průmyslu, žel nepočítá s možností, že by člověk mohl své aktivní vědomí zformulovat sám. Vždy jej musí formulovat někdo druhý, nějaký další zástupce pánaboha, podvodem jako při podávání placebo, nebo audiovizuálním násilím jako při reklamních manipulacích.

■ FELLINIHO MASTURBACE

Věřím, že mnoho mužů má s masturbací stejně krásnou společenskou zkušenost, jakou předvedl Federico Fellini ve filmu *Amarcord*. Chlapci ve starém autě společně masturbují, až se auto třese, a vykřikují jména žen, jejichž představy jim vyskakují v myslích, toužících po skutečném kontaktu. Cituji ze stejnojmenné knihy, kde je ovšem zmíněná scéna situována trochu jinak: “Nardiniová!” vykřikne Baghino. V té chvíli se Bobo zastaví a přestane masturbovat. “Nardiniová ne! Ta je moje! Rozmlátím ti hubu, jestli řekneš ještě jednou Nardiniová!”

Osamělý, a proto masturbující člověk, to je vždycky moc smutný obrázek. A nejsmutnější na něm to, že progresivně vede k ještě hlubšímu osamění. Člověk při zmíněném typu masturbace odhazuje to jediné, co jej může přivést ke skutečně erotické komunikaci s druhým člověkem. Osamělou masturbací nelze uspokojit ani zharmonizovat energetický požadavek kontaktu s druhou polaritou. Navíc náboj aktivity, který je určen k dosahování takového kontaktu, je vybíjen zkratem.

Chronicky osamělým lidem, kteří se nedokáží bez masturbace obejít, kteří nemají nikoho blízkého, s kým by se mohli eroticky mazlit, na koho by mohli eroticky myslet, lze poradit pouze jediné. Měli by si vybrat ze svého okolí

osobu přitažlivého pohlaví, asi jako by si vybírali životního partnera, ale pouze ve své mysli. Volba by měla mít jistou pravděpodobnost, že by se mohla uskutečnit. Představy masturbující osoby by se pak měly upínat vždy k této zvolené osobě. Masturbaci bez vyvrcholení lze v takovém případě jen doporučit, nepřilíš dlouhou, denně 5 nebo 10 minut, ne více než 30 minut, pak už je totiž kontrola mysli nesnadná, a může dojít k rozhodnutí, jež by nebylo v zájmu věci.

Masturbace s vyvrcholením je pro další záměry bezcenná, nicméně pořád je lepší udržet si v mysli obraz konkrétní osoby, nežli nechat svou mysl při masturbaci poletovat jak papír ve větru na městské skládce odpadků. Pakliže se podaří praktikovat masturbaci bez orgasmického finále, tedy pouze pro nabuzení a zvýšení vnitřních sil, pak je v průběhu nejbližších týdnů či měsíců možno počítat s tím, že s osobou, kterou si představujeme, vstoupíme do bližšího kontaktu.

Samozřejmě pro to musíme něco málo udělat, ale bude to snadné, jelikož nám nebudou chybět rozhodnost, klid, sebedůvěra, duchaplnost, laskavost, motivace atd. Netřeba zkoumat, zda se tak stane vlivem našeho nového postoje k oné osobě, nebo zda osoba bude ovlivněna obrázy, jež jsme vytvářeli v mysli, pravdou je obojí, a zdaleka to není celá pravda.

Vyvrcholení při masturbaci je užitečné ještě méně než vyvrcholení při souloži. Pocity osamělosti, úzkosti, hlubokého smutku a nejistoty, které toto sexuální chování navozuje, jsou důsledkem jednostranně, tzn. sobecky nebo zbaběle konzumované slasti. Nepříjemné pocity osamělých masturbantů představují odvrácenou tvář kratičce vzepjaté, v nejlepším přerušené a rychle ukončené rozkoše, která je pojata izolovaně, bez přímého nebo alespoň myšlenkově zprostředkovaného kontaktu s druhou polovinou univerza.

Dospělí, pro něž se osamělá masturbace stala stylem života, ale také děti, které tuto sexuální aktivitu oblibují někdy již v předškolním věku, by měli vědět, že žádný člověk by tuto činnost neměl plně a trvale akceptovat. Velcí masturbanti by měli svoji zálibu vědomě přibrzďovat, regulovat, omezovat, ne vždy se to podaří, ale to je osud každého usilování. Tvrdit, že masturbace je nevinná hra, nebo dokonce zdraví prospěšné obstarávání slasti, jemuž se může oddávat každý dle libosti, pakliže tím neobtěžuje okolí, to je nebezpečný informační podvod.

Pro muže má upřímný rozhovor se ženou na ulici, pouhé přivonění k jejím vlasům či políbení ruky mnohonásobně vyšší energetickou hodnotu než deset osamělých masturbací v komfortně zařízeném bytě, v němž chybí žena. Albert Camus napsal, že pouhý jediný ženský vlas představuje věc nevyčísitelné hodnoty a že je cennější než paláce a luxusní automobily.

Pokud ženatý muž masturbuje, protože jeho žena odmítá intimní styky, resp. požaduje styky méně často než muž, měl by muž masturbovat v její přítomnosti v rámci milostné hry a mazlení, tedy v širším rámci energetické komunikace. Neochota ženy k intimnostem je však téměř vždy výsledkem chování muže, jeho konzumační sexuality, nezdánka konzervativně pojaté.

Groteskním atributem takto deformované sexuality je masturbace ve vagíně, s pozorností koncentrovanou na penis, již dnešní muži upřednostňují před klasickou souloží, při níž je pozornost muže plně připoutána k ženě, mj. obdivem, úctou a láskou. Jinými slovy trvajícím okouzlením, jehož kořenem je prostá a užitečná věc - nadrženosť sexuální energie. Slova nadrženosť, nadržena či nadrženy jsou dnes vyslovována posměšně, pohrdlivě, spíše jako nadávky, ačkoliv se jedná o projevy síly, která drží lidskou společnost pohromadě.

Milování bez ztráty květiny (22)

Velkým problémem, který zaměštnává mysl žen a mužů, je mužská impotence. Označit tuto funkční záležitost za nemoc by bylo chybné, spíše se jedná o přerušení dodávky energie.

• PROBLÉM STÁNÍ

Převážná většina mužů si zatím neumí představit, co to je impotence. Jejich penisy stojí jako svíčky, často i v nepřítomnosti žen, takže problém nevznikající či nedostatečné erekce se jim jeví vzdálený jako mys Dobré naděje či jižní pól.

Někteří takto potentní muži mají občas problémy, když se jim penisy nechtějí postavit v přítomnosti žen, ale jinak si na nedostatek erekce nemohou stěžovat. Situační nepřítomnost erekce, způsobenou duševním stavem, však nelze považovat za impotenci, stejně jako jí není neschopnost erekce např. krátce po orgasmu.

Výpadky stání způsobené duševními stavy, to jsou jediné erekční problémy relativně zdravých mužů, praktikujících běžný konzumační sex. Jejich sexuální život však připomíná zapálenou pochodň, která hoří rychle.

Dříve či později se každý muž seznámí s oním posmívaným stavem, kdy ani velká snaha nevyvolá kýžený efekt ztopoření. Tento stav pravé impotence je způsoben vyčerpáním energetických rezerv organismu, zejména je způsoben prázdnotou ledvin, avšak souvislost s dysfunkcemi dalších orgánů, např. sleziny-slinivky, jater či srdce, je v tradiční čínské medicíně považována za samozřejmou.

U mužů s tímto stavem organismu pozorujeme rychlé stárnutí, šedivění, hubnutí, nebo naopak tloustnutí, matnou pokožku v obličejí, obličej nezáří, oči nejsou čisté a jasné ap.

Vždy je dobré mít o dění v organismu určitou představu. Impotenci vzniklou z výše uvedených příčin, nelze považovat za nemoc, neboť se jedná o stav organismu, příp. o důsledek nemoci. Asi tak jako nemožnost chodit není sama o sobě nemocí, ale jen důsledkem nějaké nemoci, např. nemoci kloubů, nervů aj.

Impotence je takto důsledkem vyčerpání polarity yang, což je stav, jenž se může v organismu projevit řadou konkrétních příznaků. Typická je únava, ochablost, nechut' k aktivitě, nedostatek nadšení, odpor k rannímu vstávání ap.

Nejlépe si stav impotence představíme, když si vzpomene na svůj postoj k intimnímu styku těsně po orgasmu spojeném s ejakulací. Samozřejmě mluvím za muže, nicméně u žen je efekt obdobný. Okamžitý nedostatek energie po orgasmu, který pro většinu mužů znamená krátkodobou impotenci, to je stav, který při pravé impotenci zůstává v organismu stále.

Musím říci, že problém impotence zdaleka není jen mužským problémem. Prázdnota příslušných orgánů, které svou energií podněcují intimní život, se nevyhýbá ani ženám. Tím spíše, že v dnešní době prakticky nikdo nerozlišuje potravu pro ženy, muže a děti. To bylo ještě v dobách našich prababiček běžnou součástí znalostí o přípravě jídel předávaných z generace na generaci. Stejně jídelníčky v rodinách způsobují mnoho zla, neboť potrava pro ženu, muže a

dítě nemůže být trvale stejná.

Stejně jako existuje rozdílná potřeba v množství potravy, existuje rozdílná potřeba také v jejím složení. Dietetika je v západním světě velmi opomíjena, lidé v podstatě jedí to, co se jim obchodníci rozhodnou prodat. Proti gigantické nabídce obchodních totalit stojí chabé, téměř žádné propagační úsilí hrstky odborníků, vědoucích osob, které úpravou stravy a dalšími postupy dokáží vyléčit závažné nemoci, a to i takové, jejichž důsledkem je impotence.

■ KDYŽ NESTOJÍ, LEŽÍ

Jak jsme již několikrát zmínili, ženský organismus vykazuje převahu yin, zatímco mužský organismus převahu yang. Vzhledem k těmto energetickým odlišnostem je problém impotence, snížené topořivosti či ochablé vzrušivosti, paradoxně mnohem častější u žen než u mužů. Jenom se u žen nenazývá impotence, ale frigidita nebo anorgasmie.

Je chybou, že tyto identické funkční poruchy nejsou u obou pohlaví chápány stejně a rovněž stejně pojmenovány. Pojem ženská impotence patří do lékařské terminologie. Podstata problému je táž, takže u ženy i muže vyžaduje obdobnou léčbu zaměřenou k znovunabytí energetického potenciálu v oslabených orgánech.

Bohužel západní medicína léčí impotenci obou pohlaví velmi rozdílně. Muž dostane pilulky, dříve Yohimbin, dnes Viagra. Další variantou jsou injekce do penisu, penis je po nich po určité době trochu znetvořen, ale po každém píchnutí stojí. Konečným řešením je tzv. penilní protéza.

Dvě plastické trubičky implantované do penisu, v trubičkách hydraulická kapalina, v tříslích zásobník s kapalinou, v šourku ruční pumpička. Mačkáním pumpičky se trubičky naplní hydraulickou kapalinou, následkem čehož se penis ztopoří. Nejspíš to chce praxi, aby se člověk nespřel a místo pumpičky si v šourku nemačkal varle.

Ženy to mají jednodušší, jejich problémy nikoho příliš netrápí. Od žen se požaduje pouze tolik, aby měly dokonalou antikoncepci a aby byly dostatečně vlhké. Tím směrem se také úspěšně ubírá vědecký zájem o sexualitu žen.

Takže lékaři dnes mohou ženám vybírat z řady antikoncepčních pilulek, mohou jim zavádět různá nitroděložní tělíska, podvazovat vaječníky, dělat interrupce, miniinterrupce ap. Potíže s ochablou vzrušivostí žen se odstraňují kvalitními lubrikačními krémy či gely, čímž se odstraňuje pouze část problému, která vadí mužům.

Naštěstí problémy s impotencí jak u mužů, tak u žen jsou poměrně dobře odstranitelné, a to novým přístupem k sexualitě, denní stravou a úpravou životosprávy. Ve vážnějších případech mohou pomoci postupy tradiční čínské medicíny, tzn. fyto terapie, akupunktura, masáže, požehování atd. Kladného výsledku lze dosáhnout též postupy tradiční medicíny tibetské nebo indické, obě představují geniální systémy taktéž vycházející z celostního principu.

Dáváme ale přednost tradiční čínské medicíně, jelikož v ČR se nachází řada kvalifikovaných lékařů, kteří čínskou medicínu oficiálně praktikují ve svých ordinacích. Tradiční čínskou medicínu mohou zájemci z řad lékařů v ČR také studovat. Tradiční čínská medicína v očích české veřejnosti přestává být orientálním mystériem, a stává se exaktní metodou navracející zdraví.

Jakkoliv se zdá, že se dnešní muži identifikují se svými pohlavními údy, a hlavně s jejich neumdlévající topořivostí, jedná se o identifikaci neosobní, při které jsou pohlavní údy chápány jako zboží, podobně jako třeba automobily. Kdybychom se průměrného muže zeptali, zda by chtěl operativně vyměnit svůj penis za jiný, za větší, tvrdší a lépe tvarovaný, bude-li to finančně dostupné a zcela bezbolestné, pak odpověď bude znít ano.

Stejná odpověď, jako bychom mu nabídli nový Ford za starý Fiat. Je to mj. důkaz, že průměrný muž není v zacházení s vlastním penisem mistrem, nástroj jeho milostného umění je mu v podstatě cizí, hlavně aby byl velký a dobře stál. Mistr by se nejprve zeptal: Jak budu nový penis ovládat?

Milování bez ztráty květiny (23)

Řemínky a kroužky k zaškrcování penisů odpradáva sloužily jako zpomalovače krevního oběhu. Použitím bylo dosahováno bytelnějších erekcí a situačních zvětšení penisů. Zkusíte to?

● ZAŠKRCOVACÍ KROUŽKY

Je podivné, že mužům více než ženám záleží na kvalitě a dlouhodobé udržitelnosti erekce. Naštěstí erekce dnešním mužům zvláštní potíže nečiní, až na výjimky, jež potvrzují pravidlo. Problém dnešních mužů je spíše v neschopnosti interakce. Mužských erekcí co do počtu je v západním světě určitě mnohem více než intimních styků žen s muži.

Vysvětlení? Nepochopení energetické komunikační podstaty intimního života a neshody v prožívání. Sex je pojat jednostranně, sobecky, bezohledně. Panuje mylná představa, že rozkoš získáváme od toho druhého, takže v konzumačním sexu, chce jeden druhého jaksi vyinkasovat, ba přímo vytěžit.

Pochopení, že prožitek rozkoše je darem energie, může být prvním krokem k odstranění antagonismu mezi ženami a muži. Zmíněné nepřátelské napětí mezi ženami a muži, o jehož příčinách se průběžně zmiňujeme, ostře narušuje přirozenou náklonnost obou pohlaví.

Tedy zatímco erekce mužům relativně fungují, dlouhodobá udržitelnost erekcí je pro většinu mužů nedostupná, a sice z důvodu chabé tělesné a duševní kondice, nevhodné stravy, špatných sexuálních návyků a chybně formulovaného vědomí.

Ve společnosti lidí, kde by sexualita nesehrávala roli zboží, s nímž jdeme na trh, by mužům mělo záležet především na tom, aby vagíny žen byly při styku měkké, teplé a rozevřené, aby se vzrušení zrcadlilo ženám v očích, aby jejich horká těla voněla jako květiny v letní podvečer.

Ale muži si znaků ženského vzrušení nevnímají, jejich jedinou myšlenkou je, aby se jim postavily penisy, aby je měli kam zasunout, aby zase mohli ejakulovat, a poté s úlevou v myslích usnout. Vědomí, že došlo k erekci a že penis byl zasunut do ženy, pak generuje základní sebevědomí většiny mužů.

S nadějí vzpomeňme moudrosti taoistických mistrů: Co přišlo, musí odejít. Tak i bezobsažný formální svět nadprodukce, nenáhodného obchodu a mediálních manipulací, v němž není místo pro opravdové lidské hodnoty, odejde, a nadejde čas nové renesance, nového klasicismu v lidských vztazích, čas nového humanismu, pro který píšeme tyto řádky a pro který chceme být s Vámi v nerozlučném spojení. Vždyť nový přístup k erotice může k očekávané společenské přeměně výrazně přispět.

Zaškrcovací kroužky jsou jednou z věcí, jejichž užíváním lze obohatit, nikoliv naplnit intimní život. Speciální

prodejný nebo katalogy zásilkových obchodů nabízejí gumové kroužky ze silikonu, případně zaškrcovače se stavitelným průměrem, které lze stahovat a zase uvolňovat přes sponu. Prvním pravidlem pro používání zaškrcovadla nebo škrtících kroužků je volba průměru odpovídajícího průměru penisu v klidovém, tedy neztopořeném stavu.

Kroužek s takto zvoleným průměrem působí jemně, penis při jeho použití netmavne a nečerná, zaškrcené místo nebolí.

Ale ani kroužek s vhodným průměrem není radno užívat dlouho při jedné souloží, a ani trvale v rámci aktivního intimního života. Proč? Kroužek se navléká na kořen penisu, kde brzdí odtok žilní krve, čímž penis jaksi lépe nabývá. Je-li kroužek příliš těsný a navlečen před erekcí, pozorujeme, že se topoří část blíže tělu, tedy kořen penisu. Část vzdálená od těla, tedy od kroužku směrem k žaludu, zůstává měkká. Zaškrcení tedy silně ovlivňuje krevní oběh v penisu.

Odpovídá-li kroužek průměru neztopořeného penisu, můžeme jej navléci na měkký penis, přičemž erekce proběhne celkem normálně. Tento postup také doporučujeme, neboť je šetrný k cévním chlopním. Obvyklé použití kroužků, jak je nabízí reklama doprovázená sexuologickými komentáři, předpokládá nejprve ztopoření (obvykle s pomocí vakuové pumpy neboli vývěvy) a poté zaškrcení kroužkem.

Ztopoření penisu představuje jemnou souhru tepenných a žilních chlopní. Impotence a chabé ztopoření penisu, to jsou, bez ohledu na příčiny, výsledky diskoordinace tepenných a žilních chlopní. Víme, že lidé s poškozenými cévami na nohou neradí nosí hodně zaškrčené ponožky.

Dříve se prodávaly ponožky bez gumiček, na podvazky, ale daly se nosit bez podvazků, byly pohodlné, příjemné. Dnes si lidé s nemocnými žilami musejí pracně vytahovat gumičky z ponožek. Zaškrcený penis je podoben oteklé noze stažené gumou ponožky.

Jestliže problémy s nedostatečnou erekcí jsou výsledkem nesouladu tepenných a žilních chlopní, potom zaškrcení bude tyto problémy jenom zvětšovat. Proto by škrtící kroužek měl být občasným zpestřením intimního styku, ne předmětem denní potřeby.

A co mohou dnešní muži od kroužků očekávat? Erekcce je tužší, spolehlivější. Penis je po okroužkování objemnější, tato změna je však pouze situační, její trvalost, ačkoli bývá v literatuře uváděna, je spíše snem, nikoli realitou. Nicméně některé ženy vnímají tuto změnu objemu příjemně.

Penis po silném zaškrcení tmavne a černá. Bolest nebývá zřetelná, a je vnímána spíše jen v místě zaškrcení. Před silným zaškrcením varujeme, neboť tmavnutí penisu má za následek oslabení krve, které se časem projeví dalším oslabením pohlavní vitality. Byl-li kroužek použit jako východisko z erekční nedostatečnosti, prognózu je samozřejmě další zhoršení.

O tom, co dělat, co jíst a jaké procedury podstupovat při erekční nedostatečnosti si povíme někdy přistě. Zatím jen tolik, že je důležité žít v kontaktu s druhým pohlavím, vzájemně se podněcovat, nabuzovat a energetizovat, ale hlavně najít si k této činnosti jinou motivaci než je touha po orgasmu a ejakulaci.

Muži by nikdy neměli navlékat kroužek z pevné hmoty, vždy jen kroužek gumový, resp. silikonový, nejčastěji ale kožený s dvěma dírkami, jimiž se protáhne provázek a zaváže na klíčku. Dobře poslouží také měkký silnější provaz, který stačí lehce zavázat na jeden uzel, ale také kapesník, pruh látky apod. Zkušení adeпти tantrických milostných umění používají pevné kroužky vyřezané z rohoviny, jejichž průměr přesně odpovídá průměru penisu v klidovém stavu. Takový kroužek lehce přibrzdí žilní odtok krve při erekci, a ve stavu klidu dovolí opadnutí erekce, ovšem jeho užívání musí předcházet dostatečná zkušenost.

Příliš pevný kroužek nasazený na měkký penis může způsobit nepříjemnost tím, že po nástupu erekce nedovolí její opadnutí, penis zmodrá, zčerná, znečistliví, a sejmutí kroužku může být značně obtížné. Pokud by takový případ nastal, doporučujeme penis namočit do studené vody, která je ostatně známá jako zmenšovácí voda pro každý penis, a namydlit mýdlem. Muži mohou být klidní, není třeba se bát nejhoršího, dobrý chirurg vždy dokáže penis amputovat, kroužek sundat, a zachránit tak člověku život.

■ TAJEMSTVÍ ZTOPOŘENÍ

Donedávna panovala v odborném světě představa, že mužský penis má ve splasklém stavu normální krevní tlak a že k ztopoření dochází zvýšením tlaku, tedy že principem erekce je přetlak krve, podobně jako principem nahuštěné pneumatiky je přetlak vzduchu. Byl to samozřejmě omyl. Teprve během erekce dosahuje krevní tlak v penisu stejného tlaku, jaký existuje v ostatním těle. Ve stavu klidu je krevní tlak v penisu nižší.

K ztopoření je nutné, aby se otevřely milióny tepenných chlopní a současně se přivřely milióny žilních chlopní. V mírné nadsázce můžeme říci, že erekce je takto dosahováno souhrou dvou ventilů, jež ovládají krevní hydraulický systém penisu. Jeden ventil je napouštěcí, druhý vypouštěcí.

Samotná erekce má převahu relaxační aktivity, neboť rozšiřování tepen je dílem parasympatického systému. Erekcce je tedy dílem parasympatiky, a je to aktivita klidová, pohodová a relaxační (převaha napouštění nad vypouštěním).

Stres, nebezpečí, úzkost, pocit ohrožení a nejistota, to jsou mentální stavy, které aktivizují sympatikus, a jsou tedy vůči erekci antagonistické a kontraproduktivní, jednoduše působí jako blokátory ztopoření. Jedním z projevů sympatiky je právě zužování cév, což je vysvětlováno jako navození stavu pohotovosti k očekávané aktivitě, tzn. zvýšení tlaku, rychlostí protékající krve apod.

Jakkoliv nepochybně je erekce dílem parasympatiky, je ejakulace dílem sympatiky. Krátkodobé zúžení tepenných cév umožní zvýšení tlaku, a tím maximální stimulaci pohlavních žláz a aktivizaci expedičního skladu semene v semenných ampulích.

Semenná směs je v tenkých paprscích vyměšována do prostoru močové trubice v přední části prostaty, podotýkám, že ne pod tlakem, ale volně, tedy podobně jako např. slzy nebo sliny. Tamodtud je teprve semenná tekutina stahy příčně pruhovaných svalů mocně vystřikovávána ven z močové trubice.

Každý výstřik umožňuje zvonunaplnění tlakové komory, tedy spodní části močové trubice. Pakliže toto strategické místo uprostřed mezi konečníkem a šourkem utěsníme, např. zmačknutím patou, prsty nebo speciálním nástrojem, semeno zůstane na svém místě, i když orgasmus proběhne. Pakliže se komora nevyprázdní, svalová pumpa do ní nenasaje další semennou tekutinu.

Tato taoistická metoda se nazývá vnější uzamknutí, a její přesný popis jsme podali v Milování č. 5. Metoda je

doporučována začátečníkům, kteří teprve začínají praktikovat sexuální kung-fu. (Podrobnosti o sexuálním kung-fu jsme pojednali v Milování č. 16.)

Pojďme ale zpět k tématu, erekci vyvolává a udržuje parasympatikus, avšak ejakulaci přibližuje a uskutečňuje sympatikus. První nám umožňuje přijímat, odpočívat, regenerovat (yin). Druhý nám umožňuje vydávat, vybíjet se, plýtvat silami (yang).

Pozorný čtenář jistě už pochopil, kam vedeme jeho pozornost. Z formulovaných souvislostí je zřejmé, že erekce může nastat, pokud v organismu panuje klid, pohoda a uvolnění. (Platí pro muže stejně jako pro ženy.)

A nejen nastat, ale také trvat, naprostá většina mužů, tzv. předčasných ejakulátorů, vykazuje shodné znaky převažujícího sympatiku - konzervované nepřátelství, úzkost, agresivita, obavy před zesměšněním, nejistota z vlastního myšlení a chování atd.

První kroky k udržení erekce a oddálení ejakulace: klid a komunikační pohoda při intimním styku, pomalé a vědomé dýchání, uvolněnost v celém těle, a zejména uvolněnost svalů pánevního dna, které zajišťují evakuaci semene při orgasmu.

Bezděčné stahy těchto svalů znají muži i ženy ze svých osobních orgasmických zážitků. Stah (kontrakci) těchto svalů si uvědomíme, když přerušíme proud močení. Naopak uvolnění (relaxaci) těchto svalů si uvědomíme, když začínáme močit, tedy při spuštění moči. Cílem je udržet při intimním styku tyto svaly relaxované, tzn. neustále se vracet k pocitu, jako bychom chtěli spustit močení.

Stav evakuačních svalů, resp. složitého svalového pletence pánevního dna, je třeba při intimním styku udržet trvale relaxovaný. Pak bude erekce nejen bytelná, ale též trvale udržitelná. Při takto relaxovaném tantrickém či taoistickém styku neexistuje časové omezení pro intimní praktiky a nehoda náhlé neudržitelné ejakulace je vyloučena.

Staré české přísloví ovšem říká, že každému mistrovství předchází učednictví. Tantrická moudrost zná řadu podobných myšlenek vyjadřujících jinými slovy totéž, např. že každá dokonalost vyrůstá z nedokonalosti.

Milování bez ztráty květiny (24)

Tiskem proběhly zprávy, že cyklistika způsobuje impotenci, ten fakt potvrdili jak vrcholoví cyklisté, tak lékaři, jimž se cyklisté svěřili. Vysvětlení však chybí. Jezdíte rádi na kole?

• CYKLISTICKÁ IMPOTENCE

Čtenáři, kteří se s touto informací ještě nesetkali, budou asi překvapeni. Ovšem pro čtenáře Intimností to zase tak podivuhodná záležitost nebude, neboť již mnohé vědí. Uprostřed mezi konečnickem a šourkem, u žen mezi konečnickem a pochvou, se nachází místo nazvané chuej-jin (Průsečík yin). Jde o spodní konec přední dráhy, tj. dráhy početí (žen maj), která slouží cirkulaci yin. Dráha začíná uprostřed spodního rtu a vede středem přední části těla dolů.

Bod chuej-jin bývá v taoistických textech označován též jako dutina chaj-ti (Mořské dno). V technické terminologii bychom bod chuej-jin mohli označit jako cosi podobného výměňkové stanici, neboť se jedná o bránu, skrze níž prochází energie čchi, a to jak směrem dovnitř, tak směrem ven, samozřejmě vždy za určitých podmínek.

tlak na chuej-jin je v staroindické a staročínské erotice cestou k oddálení nástupu orgasmu. Orgasmus pak představuje jakési plné otevření brány, ztrátu veškeré energie, která byla po mnoho dní pomalu a pracně budována.

Orgasmus, jak jsme již nejednou napsali, je v komunikační erotice nechtěným jevem, pokud právě nemáme v úmyslu zplodit nového člověka. S orgasmem totiž nemízí pouze množství nejjemnější energie, která v těle zajišťuje důležité procesy, např. imunitu a myšlení, ale ztrácí se taktéž energetická báze vztahu ženy a muže, a to je zlé.

Cyklisté, zejména vrcholoví, si sedlem kola dlouhodobě stlačují zmíněné strategické místo mezi nohama. Po mnohahodinovém závodu, např. po etapě závodu Míru (nevím, zda se ten závod ještě jezdí, zda se nejedná o nějaký závod Války, když je teď všechno obráceně) se nejednomu cyklistovi přihodí, že se mu po závodě nepostaví penis. I když, mezi námi děvčaty, být mužem a mít za sebou 100 km jízdy na kole, závodním tempem, asi bych o to nestála, aby mi stál.

Vždy v čase velkých cyklistických závodů, dočítáme se o téhle zajímavosti v tisku, a nechybějí ani vysvětlení lékařů, samozřejmě sexuologů. Sama jsem několikrát četla lékařské vysvětlení, že cyklistická impotence je zapříčiněna vyčerpáním organismu, neboť cyklistické závody jsou prý velice namáhavé. Hezké vysvětlení, není-liž pravda? Jako by maratónský běh, desetiboj, plavání, gymnastika a mnohé další sporty nebyly namáhavé.

Jedná se samozřejmě o impotenci situační, která po určité době, obvykle po jediném nočním spánku, pomine. Pokud se udrží déle, ztopoření je většinou možné, ale vstávací reakce je jaksi lenivější a pomalejší. Asi jako u zkušenějších mužů, kteří žijí v trvalém kontaktu se ženami a kterým se při pouhém pohledu mezi stydké pysky penisy hned nechovají jako železniční závory. Ostatně pro vskutku zkušené a milující muže něco tak banálního jako situační impotence neexistuje. Pro zkušené ženy to platí dvojnásob.

Vzrušení nepřichází nečekaně jako déšť, ani se nejedná o Pavlovův reflex slinícího psa, který při rozsvícení žárovky dostane kost. Vzrušení je květina, která se rozvíje, když ji společně zahříváme vlastními silami, dotykem těl, dýcháním, myšlenkami. Mnoha mužům by prospělo, kdyby si uvědomili, že ztopořený penis je pro ženu a muže, již spolu chtějí žít v lásce, odpovědnosti a znalosti, tím nejméně důležitým předpokladem.

■ ODPOJENÍ PENISU

V tantrických a taoistických praktikách se s bodem chuej-jin pracuje dosti často, a to jak mechanicky, tj. fyzickým dotykem, tak mentálně, dotykem myslí. Jedna taková praktika spočívá ve zkříženém sedu, při němž je bod chuej-jin stlačen patou chodidla.

Zkřížené sedy ovšem nejsou každému dostupné, neboť ohebnost kloubů většiny populace se snižuje se nárůstem obecně proklamovaného pohodlí, a na pilulku mládí a zdraví čekáme zatím zbytečně. K stlačení bodu tedy musí posloužit náhrada, dřevěný špalík, prkénko, ale také třeba koleno ženy ap.

Nepoužívat nic z umělé hmoty ani z kovu, a zásadně nic studeného. Umělá hmota je známa tím, že překáží proudou čchi, kovy energii naopak odvádějí příliš rychle, čímž vyčerpávají organismus, a studené předměty jsou při každé pohlavní aktivitě vždy škodlivé, jelikož blokují přirozený proces ohřívání, který je doprovodným jevem vzrušení.

Rozumí se ochlazování pohlaví při intimní aktivitě, nikoliv běžné otužování, koupele varlat ve studené vodě za účelem posílení životnosti spermií ap.

Co se týče ochlazení bodu chuej-jin, je vždy nežádoucí, pokud ostatní tělo není vystaveno stejnému ochlazení. Místem okamžitě vniká do vnitřního prostředí organismu chlad, a to velmi prudce. Zvláště ženy, jejichž chuej-jin je vnímavější, by si nikdy neměly sedat na studený kámen, např. na schody nebo na kamenné lavičky u Národního divadla. Pokud nelze jinak, nutno si prcinky chránit izolací, sednout si na část oblečení, tašku nebo složené noviny.

Máme tedy stlačený chuej-jin. Že je stlačený správně, o tom se přesvědčíme následovně. Odrheme předkožku penisu co nejdál za žalud, suchou rukou, palcem a ukazováčkem, obejmeme penis těsně za žaludem. Silným stiskem zavřeme celou dlaň do pěsti a zatáhneme silou za žalud, čímž se penis poněkud natáhne. Není důležité, zda je penis postavený nebo ležící, nebo je-li v nějaké mezipoloze.

Natáhneme penis co nejvíc to jde směrem od těla, jako bychom jej chtěli vytrhnout i z kořenem, a při takto nataženém penisu stáhneme konečník a svěrače močové trubice. Jinak řečeno nasimulujeme stah, jako bychom chtěli vystříknout jednu dávku semenné tekutiny. Jestliže v ruce necítíme, že by penis zatahal zpět, je stlačení bodu chuej-jin správné.

Abychom si uvědomili rozdíl, zkusíme totéž při nestlačeném bodu chuej-jin. Uchopíme co nejpevněji penis za žalud, a zatáhneme. Měkký penis se natáhne zhruba do délky určené mu při ztopoření, tvrdý mírně povolí. Poté vykonáme silný stah svalů v dolní pánvi, a zřetelně vnímáme, že penis zatáhne zpět, přesněji řečeno mírně škube.

Skutečnost, že penis, při stlačení bodu chuej-jin, po natažení a následném tepání svěrači neškube, dokazuje, že stlačením je cesta pro energii směřující do penisu a následně ven z těla blokována. Kdo se setkal s působivými obrázky boha Šivy sedícího ve zkříženém sedu, jak mu obkročmo a tváří v tvář sedí na klíně bohyně Šakti, měl by vědět, že tento druh maithuny (rituálního spojení) je obvykle prováděn s patou vtačenou do bodu chuej-jin.

Stlačení blokuje únik energie z penisu při dlouhodobých rituálech, které mohou trvat i několik hodin. Zatlačení při měkkém penisu blokuje nástup erekce, neboť je samozřejmě blokována také krevní oběh. Zatlačení při erekci způsobuje prudké ztvrdnutí a naběhnutí penisu do maximálního možného objemu. Několik jednoduchých postupů, jak praktikovat při stlačení bodu chuej-jin uvedeme příště. Za domácí úkol ukládáme všem mužům, kteří dočetli až sem, vyzkoušet alespoň stlačení bodu chuej-jin patou. Budeme rádi, když nám o tom napíšete.

Milování bez ztráty květiny (25)

Usednout a patou si zatlačit bod chuej-jin, jenž dokáže oddálit orgasmus a ejakulaci, není pro muže jednoduché, ale zvládnete to. V čem se shodují východiska evropské a indické kultury?

• SPRÁVNÉ USEDNUTÍ

Ještě jednou a s větší přesností vysvětlíme, jak usedat do zkříženého sedu a současně patou utěšňovat bod chuej-jin. Zkříženými sedy se rozumí všechny typy sedů, při nichž zadek spočívá na podlaze, příp. na podložce, nohy jsou ohnuté v kolenou, přičemž chodidla spočívají v blízkosti pohlaví, ať již překřížena s nártý na stehnech nebo složena na sobě či jinak. Kolena jsou vždy co nejlépe roztazena od sebe. Štíhlí muži si pod zadek podloží polštářek, aby mírně pozvedli pánev výš, což jim značně usnadní udržet v poloze stabilitu.

Utěšnění chuej-jin dosáhneme jednoduchým postupem. Pravou nohu opřeme nártem o podlahu, na patu pravé nohy usedneme tak, aby pata přesně utěšňovala chuej-jin, o němž jsme si řekli, že to je bod mezi šourkem a konečníkem.

Zde je opět důležité, aby muži s malými zadky podložili svá pozadí polštářky, a zvedli tak pánev asi o 5 centimetrů, čímž se pro ně poloha stane nejen dosažitelnou, ale též udržitelnou. Pak už jen zbývá uložit levou nohu, kterou ohneme v koleni a zlehka přeložíme přes holeň pravé nohy. Vnější hrana levého chodidla leží na pravé holeni, celé levé chodidlo je pak s pravou holení rovnoběžné, přičemž levá pata leží zhruba v úrovni pravého kotníku.

Jen žádné násilí, pokud levá noha při snížené ohebnosti kolena odmítne přeložení přes pravou nohu, necháme ji ležet na podlaze, pouze přitáhneme levou patu co nejbližší k pohlaví. Totéž lze provést zrcadlově obráceně, což doporučujeme levákům, přesněji řečeno mužům, kteří mají kromě levé ruky vedoucí též levou nohou. Je známo, že leváctví a praváctví, tedy rozdělení yin a yangu do levé či pravé části těla, nemusí být vždy shodné, a že je tedy možné být levákem na ruku, a současně pravákem na nohu, levákem na oko a ucho atd.

Pozice, již jsme se právě naučili, se nazývá siddhásana neboli pozice siddhů. Siddha je ten, kdo v sobě probudil zvláštní síly a schopnosti, kdo dosáhl vyššího stupně vědomí, a tím současně vyššího stupně poznání a seberealizace. Schopnosti označované jako siddhi, tedy čtení myšlenek, jasnovidnost, znalost minulosti a budoucnosti atd., jsou v tantře považovány za zcela přirozené, takže každý adept se s nimi dříve či později v nějaké podobě setká.

Nesmíme ovšem očekávat, že s pomocí tantrické praxe dokážeme vyplnit tiket sportky, který pak zaručeně vyhraje. Tantra není určena jedinému člověku, je systémem postojů vytvářejících zdravý celek, a vysoké výhry neslouží celku.

Řekli jsme si již, že jednou z větví tantry je jóga. Ovšem jóga, ačkoliv je nepochybně odkazem prastarých tantrických kultur předárijské Indie, je zároveň ideově zdeformována bráhmanským hinduismem. Ten představuje poměrně složitou směs puritánství a hypererotismu, kteréžto obecné znaky vždy doprovázejí patricentrické kultury. Proto se v příručkách o józe nedočteme, že siddhásana je vhodnou polohou pro tantrickou erotiku, při níž adept patou utěšňuje chuej-jin.

Navíc bráhmanský hinduismus je zatížen rasismem, tedy kastovníctvím, a sadistickým postojem k ženám. Takže pokud čteme knihy, v nichž je popisována hinduistická tantra, můžeme si být jisti, že se z takových knih o tantře dozvíme podobné tendenční informace, jaké by nám poskytl papež římskokatolické církve, pokud by napsal knihu o pohanství.

Na důkaz pravdivosti výše uvedených slov doporučuji seznámit se s knihou Lidský duch a sexualita od Clifforda Bishopa, která vyšla v Knižním klubu v r. 1997. Po prostudování pasáží o tantře, v nichž se to hemží souložením na hrobech, styky s mrtvolami, pitím menstruační krve, trháním chlupů potřísněných spermatem atd., začnete uvažovat, zda pro Vás není ztrátou času zajímat se o něco tak dekadentního a zhovadilého, jako je tantra.

Znovu opakuji, že hinduistické nauky (např. jóga, ajurvěda atd.) jsou převážně vykradené z tantry a přeformované pro patriarchální společnost. Skuteční tantrici byli bráhmany pronásledováni jako škodná zvěř, a děje se tak v Indii po

dnešní dny.

■ JAK V INDII, TAK V EVROPĚ

Naprost stejný proces vidíme v Evropě, kde se hovoří o křesťanské tradici, přičemž tzv. křesťanská tradice má s Kristem, Ježíšem Nazaretským, společné pouze jméno. Významní historikové a biblisté potvrzují, že zmíněné učení v své podstatě není učení Ježíšovým, ale představuje zcela novou teologii apoštola Pavla, již označují jako paulinismus.

Sama Bible je nepůvodní sbírkou textů pocházejících z různých pramenů, např. z Mezopotámie, což se týká Starého Zákona, přičemž hlavním ideologickým pilířem Nového Zákona jsou texty apoštola Pavla.

Paulinistické, přesněji řečeno katolické ideové násilí potlačilo v Evropě, a později též v Americe, veškeré jiné projevy duchovního života, než které prefabrickoval katolický dogmatismus. Jen pro upřesnění, katolický dogmatismus předložil v prvé řadě paranoický blud o záchraně lidstva zavražděním nejlepšího člověka.

Katolictví uměle vytvořilo zdání, že v Evropě před apoštolem Pavlem (r. 60), resp. na území Slovanů před Cyrilem a Metodějem (r. 863), žili divoši neznající jazyk, písmo, nemající tradice, kulturu a sociální instinkty, prostě zvířata.

Až dnes se dozvídáme, v jak úžasných pohanských tradicích žila stará Evropa, takže z bolestného osudu kvetoucího pohanství můžeme usuzovat na karmické zatížení katolictví a veškerého paulinismu. Taktéž o ekologické rovnováze, velikosti a mravní síle amerických Indiánů toho víme dost k tomu, abychom z jejich smutného osudu mohli usuzovat na karmické zatížení Ameriky.

Navíc v případě Ameriky máme co dělat s kulturou bez kořenů, která je pouhých 500 let stará. Indiáni byli vražděni rovněž ve jméno paulinismu. A tak další vývoj světových událostí pro mnoho lidí nebude překvapením.

Stejný osud postihl na druhé straně světa Indii, kde v r. 1500 př. n. l. kočovní Árijci zničili tamější vyspělou předindickou civilizaci, vykradli její nejcennější atributy, a poté bývalou kulturu prohlásili za nepřátelskou a krajně úpadkovou.

A protože bráhmani, hinduističtí kněží, a tudíž noví výrobci veřejného mínění, měli panický strach ze smrti, tantrikové se cítili v bezpečí právě na hřbitovech. Souložení s mrtvolami, uctívání smrti, rituály s odřezanými částmi mrtvých těl, to vše už bylo dílem nemocné fantazie bráhmánů.

Opět se nabízí stejný obrázek z Evropy 16. stol., kde katolická fantazie, aby vyhubila doutnající pohanství, vyrobila surrealistický obraz čarodějnictví, v němž ženy souloží s d'ábly, od nichž si do zadnic nechávají zastrkat zapálené svíčky a pro něž kradou svaté hostie. Strach a nemocná fantazie katolických kněží zapálily ohně, v nichž byly upálením zavražděny statisíce žen.

A není bez zajímavosti, že paulinistický d'ábel s rohy na hlavě je totožný s pohanským rohatým bohem pastvin a stád. Paulinistická čarodějnice se pak shoduje s překrásnou pohanskou ženou matkou, kněžkou a bohyní, která při oslavách tančila nahá na polích. Obě postavy paulinismus úspěšně zdeformoval do jejich dnešní bizarní podoby.

A ještě jedna zajímavá shoda, vraždění čarodějnic v Evropě nastalo zhruba 1,5 tisíciletí po Pavlovi z Tarsu. První náznaky nově probuzeného tantrismu v Indii se objevily 1,5 tisíciletí po uchvácení Indie Árijci. Patriarchální systémy mají pravděpodobně své vývojové periody.

Milování bez ztráty květiny (26)

Víte, co mají žena a muž mezi nohama? Kromě pohlaví mají mezi nohama silně energetické místo, které je pevnou linkou on-line spojeno s myslí. Ano, stále ještě je řeč o bodu chuej-jin.

• ÚSKALÍ AKUPUNKTURY

Zmínili jsme se o bodu chuej-jin ležícím uprostřed mezi šourkem a konečником u mužů a mezi ústím pochvy a konečником u žen. Řekli jsme, že tento bod, jehož čínské pojmenování je součástí taoistické terminologie, lze stlačovat, čímž se oddálí nástup orgasmu u mužů, jelikož se posílí yin organismu, tzn. jeho dostředivost, energetické nevydávání a zdrženlivost, aktivita parasympatiku. U žen stimulace chuej-jin zvýrazňuje ženské vlastnosti a velmi prospívá celému komplexu vnějšího a vnitřního pohlavního ústrojí.

Chuej-jin lze podněcovat též akupunkturní jehlou, což je ale třeba svěřit odborníkovi na tradiční čínskou medicínu, provádí se např. při léčení chaotické erekce, rychlého nástupu orgasmu a ejakulace, nočních výronů semene ap. Zmíněný bod mezi nohama lze s úspěchem ošetřovat také teplem, např. ohřátým kamenem nebo plátným sáčkem s horkou solí. Některé pražské tramvaje nabízely v zimních obdobích posezení na tvrdých laminátových sedačkách, ale zato zdola vyhříváných.

Nevím, zda takové tramvaje ještě existují, zda nebyly zrušeny jako přežitek státního kapitalismu panujícího za vlády jedné strany, ale téměř s jistotou lze říci, že tyto tramvaje zdravotně prospěly statisícům lidem, jimž v zimních obdobích prohřály chuej-jin. Posílily tak jejich odolnost vůči chladu, jenž slabým městským lidem vniká do tělesných skříněk dosti snadno, zvláště ve vlhkém zimním počasí výstižně označovaném slovem plískanice.

Poněkud jiné označení pro stejné místo na lidském těle najdeme v konceptu tantry, resp. jógy, tam bod chuej-jin odpovídá spodní čakře nazývané múladhára. Název múladháračakra znamená v překladu kořenová čakra, bývá popisována jako energetické centrum a její anatomické umístění je situováno do oblasti perinea, což v medicíně představuje oblast na spodině trupu mezi pohlavními orgány a řitním otvorem.

Místo lze také prohřívát moxou, což je v podstatě cigareta tlustá asi jako prst, v níž je místo tabáku napěchována usušená nat' pelyňku černobýlu (*Artemisia vulgaris*). Moxu lze poměrně snadno vyrobit, avšak experimentování s pozhováním jiných bodů na lidském těle nelze doporučit, ba nutno před ním varovat, neboť může způsobit neočekávané výpadky zdravotního stavu, dokonce ohrožení života. Také akupresura bez doporučení odborníka na tradiční čínskou medicínu může být nebezpečná, byť ji by doporučil lékař, který absolvoval kurz akupunktury.

Západní medicína totiž zapracovala akupunkturu do svého symptomatického léčení, které je tradičnímu pojetí čínské medicíny cizí. Postup, v němž určitá potíž se odstraňuje určitým vpichem, může být v určitých případech životu nebezpečný. Současná západní medicína ale nezná pojem léčebné chyby či poškození pacienta lékařem, dodržují se předepsané postupy, a když pacient zemře, prostě se nedalo nic dělat, vždyť' předepsané a zaručené správné postupy byly dodrženy.

Čínská medicína u jednoho a téhož příznaku rozlišuje různé příčiny, které dokáže diagnostikovat pouze zkušený a kvalifikovaný odborník na tradiční čínskou medicínu.

Např. obyčejný kašel může být příznakem mnoha různých chorob, které je třeba léčit různými způsoby.

Západní lékař ale předepíše bromhexin nebo jiné protikašlikum, a věc je vyřízená. Západní lékař, jenž absolvoval kurz akupunktury, předepíše rovněž bromhexin, ale přidá navíc jehličky do bodů 7 na dráze plic. Mnozí akupunkturisté ovšem vpichují jehličky pouze do uší, nejspíš s přesvědčením, že tak nemohou nic zkazit.

V krátké či delší době se pak u pacienta může projevit vážné onemocnění sleziny, slinivky, žaludku, jater, žlučníku nebo jiných orgánů, o němž se nikdo neodvážá ani pomyslet, že je způsobil lékař, který ordinoval léčbu podle předepsaného postupu.

■ SPODNÍ ROZPOZNÁNÍ

Z **vnitřního** procitování bodu chuej-jin vycházíme také při výuce ovládání důležitých míst v dolní pánvi. Zmínili jsme se již o stahování konečníku, bylo tím myšleno komplexní stahování celého složitého pletence svalů, z nějž některé ovládají konečník, jiné vnitřní uzávěr močového měchýře, jiné vystřikování spermatu z močové trubice, do níž se semeno dostává ze semenných zásobníků, tzv. semenných ampulí atd.

Svaly dolní pánve lze ovlivňovat též koordinací tepenného a žilního oběhu v penisu, takže muži stahováním příslušných svalů dokáží při erekcích penisu kývat nahoru dolů, což mnozí muži rádi ženám předvádějí. Princip kývání penisem spočívá v prudkém střídání silnější a slabší erekce. Jakmile však erekce opadne zcela, je kývání penisem nemožné.

Je užitečné učit se svaly dolní pánve ovládat jednotlivě. Dobrým začátkem je ovládání konečníku, ten snad dokáže stahovat každý člověk. Je známo, že při stavech kontrolovaného strachu se konečník jaksi samovolně stahuje, což bývá v lidovém jazyce vtipně charakterizováno: Prdelkou mohl štípat dráty do betonu.

Smysl reflexního stažení spočívá jednak v načerpání energie potřebné k překonání případného nebezpečí, a jednak v navození těsnějšího kontaktu s celistvým organismem okolního světa. Těsnější kontakt pak znamená větší šanci na získání informace o případném nebezpečí, samozřejmě intuitivní cestou.

Dalším svěračem, který je snadné ovládat, je uzávěr močového měchýře. Víme již, že při erekci je tento svěrač neobyčejně silný, a to tak moc, že většina netrénovaných mužů se při bytelné erekci nedokáže vymočit. Pokud erekce trochu opadne, vymočení je snazší, a jestliže přerušíme paprsek moči uzavřením svěrače, zjistíme, že svěrač disponuje velkou silou.

Důkazem může být situace, kdy budeme potřebovat velmi močit, až se nám bude zdát, že moč neudržíme. Pakliže v této situaci dosáhneme např. ruční svépomocí alespoň náznaku erekce, pocit neudržitelnosti moči se rychle rozptýlí, takže najednou zase až tak moc na malou stranu nemusíme.

Naproti tomu je-li penis v klidu a potřebujeme-li silně močit, pak zastavení moči v první fázi močení je velmi nesnadné, musíme vynaložit velkou sílu, abychom přerušeni dosáhli a několik vteřin je udrželi. Přerušování proudy moči představuje užitečnou tantrickou praktiku, která významně posiluje močopohlavní systém jak u mužů, tak u žen. Provádí se hlavně v první fázi močení celkem asi 3 až 5 přerušení s výdržemi od 5 do 10 vteřin.

Vědomí zaměřujeme do páteře, a to od kostrče směrem vzhůru. Stah svěrače jednoduše vedeme po páteři vzhůru. Po určité době vnímáme od močové trubice vzhůru po páteři, nejčastěji ale v okolí kostrče, jakési příjemné mravenčení, teplé mrazení, štiplavé chvění, šimráni či jiné podobné pocity. Poskytují nám informaci o tom, že jsme silou myslí uvedli do pohybu energii čchi, jak je nazývána v taoismu. V tantrickém konceptu je tatáž energie označována jako prána.

Bod chuej-jin uzavíráme o trochu níž než uzávěr moči, místo odpovídá přesně epicentru stahů, jež při orgasmu vymrštují semeno a zajišťují tak ejakulaci. Mužům obvykle nedá velkou práci zmíněné místo nalézt, neboť všichni muži mají zkušenost s orgasmem a ejakulací. U žen to je jiné, žádnou zkušenost s orgasmem totiž nemá podstatně více žen, než kolik uvádějí statistiky, a tak mnohé ženy se musejí učit ovládat chuej-jin přes uzavírání moči.

Další kroky směřující k ovládnutí mužského a ženského pohlaví nejsou již tak snadné. Muži se učí uzavírat močovou trubici na špičce žaludu a obracet tok energie v močové trubici směrem dovnitř. Trénovaný muž tak údajně dokáže nasávat penisem tekutinu. Údaje v literatuře jsou poměrně časté, nicméně dosud jsme se s takto trénovaným mužem neseťkali.

Spíše se domníváme, že se jedná o kódovaná sdělení, kterých je v tantrických spisech poměrně mnoho, doslovným přeložením do západních jazyků pak zřejmě došlo k posunutí významů. Domníváme se, že nasávání je možné pouze při praxi vadržrólí, tzn. při zavedené trubičce do močového měchýře, a to jógovými technikami, jež vyvolávají mocnou dekompresi v dutině břišní.

Taktéž při výplachu tlustého střeva známém z jógy, který se provádí nasátím vody do konečníku a následným vypuzením vody, se nasátí vody provádí po zavedení krátké trubičky do konečníku. Trubička tak překoná přirozený odpor řitního svěrače, který hlídá nejenom cestu ven, ale taktéž cestu dovnitř. Pro dokreslení, zmíněná očištná procedura je indickými jogíny prováděna v posvátné řece Ganze, což je pro nás Evropany poněkud kuriózní.

Chuej-jin bychom měli vždy při nádechu poněkud přivřít, či spíše povytáhnout, nikoliv silou, ale jen zlehka, cennější je samotné uvědomění než silový výkon. Pro ženy je uvědomování chuej-jin součástí spolehlivé cesty k poznání orgasmu, samozřejmě nesmí chybět pozornost, zájem a ochota pomoci ze strany mužů.

Milování bez ztráty květiny (27)

Homosexualita se stává běžnou součástí mediálního života. Ve skutečném životě je tomu jinak, mnozí lidé nikdy nemluvili s homosexuálním mužem či ženou, a ani se s nimi nikdy neseťkali.

● MODRÉ OČI

Být homosexuálním je prý stejně osudové jako mít modré oči, odstávající uši nebo fenomenální paměť na čísla. Homosexualita prý představuje normální sexuální chování, jehož příčinou je genetická variace se statisticky setrvalým

výskytem. Jinými slovy, homosexualita je vrozený typ chování, který nelze ničím ovlivnit.

Homosexuálním nemůže být jen tak někdo, komu se homosexualita zalíbí, může jím být jenom ten, komu je tato zvláštnost prokázána odborným sexuologickým vyšetřením. Komu prokázána není, má prostě smůlu, protože nemůže být homosexuálním, i kdyby nakrásně celý život obcoval s jedinci téhož pohlaví.

Sexuální zájem je prý předem nalinkován náhodným seskupením genů. Vliv vnějších okolností se neuznává. (Snad se jednou dočkáme i toho, že nebude zlodějem ten, kdo ukradne, ale pouze ten, komu bude odborníky prokázána vrozená potřeba přivlastňovat si cizí věci.)

Naproti tomu ze studia chování zvířat víme, že zvířata poměrně často vykazují situační homosexuální chování, příp. náznakové homosexuální chování. Souvisí to s vymezováním dominance a submise v sociální struktuře a předchází se tím otevřeně agresi zejména mezi samci, což však neznamená, že by takové chování vylučovalo heterosexuální aktivitu. Vysvětlení lidské homosexuality, jako vrozené konstanty nesouvisející se sociálními vztahy, považujeme také z dalších důvodů za nevěrohodné.

Nechme se inspirovat východní moudrostí a pohledme na homosexualitu očima tantry a taoismu. Sexuální vztahy mezi lidmi či zvířaty jsou vždy výsledkem přitažlivosti dvou odlišných energetických polarit, jež směřují ke spojení. Ženy anebo samice (yin) přitahují, zatímco muži či samci (yang) reagují na přitahování. To je obecný vzorec, který vyjadřuje nejhlubší podstatu sexuálního chování jak u lidí, tak u zvířat.

Člověk, jenž se cítí přitahován ženou, která je yin, je vždy trochu více yang, většinou se jedná o muže. Je-li ovšem ženou přitahována žena, pak její energetická dispozice je rovněž více yang, což je u homosexuálních žen obvyklé. Mužskou charakteristiku, jež dosvědčuje u ženy energetickou dispozici yang, nesmíme hledat pouze ve fyzickém zjevu, i když právě tam ji často najdeme. Homosexuální ženy mohou být velmi jemné a velmi krásné, a přesto v jejich vlastnostech rozpoznáme prvky mužské povahy, prozrazující polaritu yang.

U homosexuálních mužů je tomu opačně, ženská polarizace yin se projevuje často zjevně až manifestačně. Afektovaná mluva homosexuálů, jejich ženská gesta a vyjadřování v ženském rodě, to vše se stalo již součástí kulturní tradice dnešního světa. U mužů, kteří nejsou ochotni vystavovat svoji homosexualitu na odív, najdeme odpovídající mužský projev, souzřívka silné a kultivované tělo, příjemnou mužskou gestikulaci, ale za tím vším najdeme též prvky ženské, a to jako součást charakteru, jako zvláštní způsob jednání s lidmi, zvláštní pohled na svět atd.

Nutno říci, že zmíněné mužské kvality v osobnostech žen a ženské kvality v osobnostech mužů nikdy nejsou zcela konstantní, neměnné a trvalé. Na výsledku, jímž bude dán energetický projev jednotlivce, tedy jeho sexuální orientace, se podílí celá řada různých vlivů.

Např. energetický stav otce a matky ve chvíli oplodnění, situace matky v průběhu těhotenství, která je silně ovlivňována stravou, postoj matky k dítěti během těhotenství, roční doba narození (většina homosexuálů je narozena v zimních měsících, většina homosexuálek v letních měsících) a dále je ve hře množství vlivů, jež ovlivňují člověka po narození.

K takovým vlivům patří sociální klima rodiny, sociální vzory, ale také stav společnosti, neboť je známo, že civilizace ve fázi úpadku vykazují velký nárůst homosexuality, tolerance k homosexualitě, a dokonce oslavování homosexuality jakožto vyššího způsobu lásky. Obrovský vliv na energetickou dispozici jednotlivce má jeho životospráva a sebetvořivé úsilí, čímž se rozumí způsob života, myšlení, strava, cvičení, kvalita soužití s partnerem, hodnotový systém atd.

■ OBTÍŽE SOUŽITÍ

Přes veškerou liberalizaci homosexuality, kterou zažíváme v dnešním světě, nežije převážná část homosexuálních občanů trvalým způsobem života ve dvojicích, i když se o to mnozí pokoušejí. Jejich postoje k trvalému partnerství bývají poznamenány osobními city s příděchem romantické tragiky, jejich lásky bývají komplikované, nevyšlyšené, neopětované. A rozhodně to nelze přičítat nějaké legislativní nedostatečnosti, která nepočítá s tzv. registrovaným partnerstvím homosexuálních občanů.

Potíže homosexuálních mužů a žen jsou totiž zcela jiného charakteru. Problém je energetický. Řekli jsme již, že homosexuální muži mají polaritu yin, čímž se podobají ženám, a homosexuální ženy mají polaritu yang, čímž se podobají mužům. Proto k sobě homosexuální muži přitahují normální muže a proto homosexuální ženy odvíjejí a vyhledávají normální ženy. Avšak tyto vztahy, které by homosexuálním osobám přinesly klid, úlevu a citovou stabilitu, jsou neuskutečnitelné.

Jednoduše proto, že normální muži touží žít se ženami a normální ženy s muži. Třebaže polaritou by homosexuální muž byl normálnímu muži dobrou náhradou za ženu, a homosexuální žena normální ženě dobrou náhradou za muže.

Stává se, že normální muži jsou jaksi přitahováni homosexuály, často to vnáší zmatek do jejich myšlení, ale v podstatě se neděje nic tak mimořádného, jen to, že yin přitahuje yang, což se děje od počátku věků. Muži pak někdy reagují agresivně, neboť se vlastními pocity cítí ohroženi ve své hodnotové struktuře.

Podobně normální ženy bývají okouzleny samostatností, rozhodností a aktivitou homosexuálních žen, které kolem nich krouží. Náklonnost normálních žen k homosexuálním ženám nepředstavuje tak striktní tabu, jako je tomu u mužů, takže taková náklonnost snadno splyne s pojmem láska.

V přátelství žen se mnohdy ztratí nějaké to homosexuální založení, a je to tak dobře. Rozhodně lépe pro obě strany, než když se dělá z homosexuality jakési třetí pohlaví, které obcuje samo se sebou, homosexuálové s homosexuály, neboť čtvrté pohlaví mu zatím věda neobjevila.

Veřejnosti je známo, že homosexuální občané se vzájemně vyhledávají, sdružují v organizacích, vydávají si vlastní noviny, časopisy a intimně se stýkají. Nicméně není již známo, že to je činnost víceméně z nouze, která jim nemůže přinést trvalé uspokojení.

Jedná se totiž o sdružování energeticky stejných se stejnými, tedy pro ženy něco jako pobyt v dívčím internátu, pro muže jako pobyt na vojně. Jak moc chybí dívkám v internátu přítomnost chlapců, a chlapcům na vojně přítomnost dívek, to jistě netřeba nikomu vysvětlovat. A jak se cítí homosexuální muž na vojně mezi normálními muži, to asi rovněž vysvětlovat netřeba. Rozhodně se tam cítí lépe než v homosexuálním klubu.

Proč tedy nemá partnerství homosexuálů naději na trvalý úspěch? Odpověď je velmi jednoduchá. Protože se jedná

o vztah dvou stejně polarizovaných jedinců, jejichž spojení není výsledkem akcelerace přírodních sil, ale spíše rozumovou volbou z nouze, která může vypadat např. takto: Chci být s ním, protože on je jako já, a ti, kteří nejsou jako já, a které bych chtěl, mě nechtějí.

Dva homosexuální jedinci téhož pohlaví se ve skutečnosti sexuálně odpuzují, ženy o něco více než muži, přitažlivá je pouze iluze těla, v němž ovšem chybí kýžená energetická polarita.

Pro představu, jaké to je, si muži mohou představit soužití se ženou, která se bude chovat mužsky, bude vyžadovat, aby muž chodil pravidelně na nákupy, k večeri aby bylo teplé jídlo, v posteli bude bezohledná a sobecká. Ženy si naopak představí soužití s mužem, který se bude chovat žensky, bude bezradný, pasivní, v posteli defenzivní. Iluze těla se v takových případech záhy vytratí, a člověk sezná, že nežije s opačným pohlavím, jak se původně domníval, ale sám se sebou, se stejným pohlavím v opačné tělesné skříňce, což je vskutku málo uspokojivé.

Přemýšlivý čtenář jistě již pochopil, že homosexualita je podstatně širším jevem se značně proměnlivou intenzitou, který se více či méně projevuje u podstatně širší skupiny obyvatel než u obligátních 4 %.

Mnoho ženských mužů a ještě více mužských žen by bylo možno označit za homosexuální, neboť v jejich energetických osobnostech je velký podíl kvalit opačného pohlaví. Ale byl by to stejný nesmysl jako dělat z příležitostně projevené homosexuality osudové drama a děsit člověka tím, že se jednou provždy narodil jako homosexuální osoba.

Nic není trvalé, vše se mění, to je základní zkušenost taoismu, kterou bychom neměli opomíjet ani v případě homosexuality. Ve společnosti se vytváří zdání, jako by se homosexuálním občanům vytvářel větší životní prostor, jako by se s nimi více počítalo, měli by mít údajně stejné právo na štěstí jako ostatní, ale ve skutečnosti je všechno jinak.

Společnost vytvořila pro homosexuální občany vědeckou nálepku, která usnadňuje jejich kategorizaci v našem vědomí, a jednou provždy je zařazuje do zvláštní příhrádky, odkud není návratu.

V mnoha případech to je postup velmi pochybený. Mnozí homosexuálové a homosexuálky, dnes po americkou familiárně označovaní jako gayové a lesbičky, nejsou totiž o nic víc homosexuální než podobně energeticky disponovaní muži a ženy, kteří bez větších problémů žijí v heterosexuálních dvojicích. Homosexuálním občanům by pomohlo větší porozumění pro jejich energetickou situaci a poznání příčin a smyslu jejich zvláštního stavu.

Není divu, že tito lidé, jako mnoho jiných v dnešním světě, hledají svoji vlastní společnost ve společnosti, svůj stát ve státě, národ v národě. To, co jim chybí, je vědomí reality, že jejich stav je výsledkem souhry příčin a následků, které lze kontrolovat a měnit, a to v dnešní době tím spíše, že je bylo možné kontrolovat a měnit již před tisíciletími.

To, co homosexuálním občanům chybí, je přirozený soucit a pochopení ze strany veřejnosti. Soucit a pochopení poskytují člověku vědomí sounáležitosti a fyzické i duševní nedělitelnosti. Homosexuální občané nejsou jiní, jsou stejní jako my, a od nás je kruté a nelidské, že pro ně ve společnosti a ve svých myslích vytváříme rezervace, být vědecky racionalizované.

Milování bez ztráty květiny (28)

O sexuální fantazii, o býkovi a krásné krávkě, o sto orgasmech denně, o ženách formátu A4, o komplexech malých přirození, o nahých rodičích a dětech, o rezervacích pro homosexuály atd.

• ŽENY NA FOTKÁCH

V *sexuologii*, která shledává v sexuálním chování pouhé úsilí o konzumaci libých pocitů, se klade velký důraz na lidské sexuální fantazie. Představa, která samovolně naskočí do vědomí, je považována za ryzí ukazatel zaměření sexuálního zájmu.

Zcela se tak pomíjí fakt, že duševně zdravý člověk je také vědomým tvůrcem svých představ. Zkoumání sexuální fantazie je ovšem velmi nespolehlivé, jelikož klíč k lidskému vědomí lékařská věda dosud nevládní, a na výpověď zkoumaného jednotlivce se spolehnout nelze.

Proto se zkoumané osobě připevňují na tělo speciální elektrody, hlavně na pohlaví, a pak se osobě ověšené elektrodami a dráty promítají erotické obrázky. Citlivé přístroje zaznamenávají, zda mužům škube v penisech nebo zda se ženám vydouvají vagíny. Měří se samozřejmě další sotva znatelné tělesné projevy a změny, přičemž výsledkem je odborná zpráva, zda je zkoumaná osoba sexuálně zaměřena na ženy či muže, příp. na děti, staré lidi, zvířata, mrtvolky, autobusy atd.

Nevíme, zda to někdo vyzkoušel na zvířatech, ale velmi by nás výsledky takových testů provedených na zvířatech zajímaly. Domníváme se, že je možné spolehlivě odhadnout, jak by to dopadlo, kdyby se hřebci ukázaly fotografie půvabné klisny s obnaženou vulvou nebo kdyby se býkovi na bílou zeď promítal zadek krásné krávy.

Zájem zmíněných samců, kteří v lidovém jazyce představují metaforické zobrazení pohlavní síly, by se zřejmě vůbec neprojevil. Fotografie by tak zůstala pro hřebce papírem a filmový obrázek na zdi by pro býka zůstal studenou zdí. Zvířecí smysl pro realitu je obdivuhodný, oč jinak se chová muž, když si prohlíží fotografie nahých žen.

Ápropos, starobylý katalog sexuálních úchylek, či jak se dnes ohleduplně říká parafilii, zvolna dosluhuje, takže je třeba jej aktualizovat. Všudypřítomný sex v reklamách a běžném konzumním životě podněcuje u lidí vytváření nových sexuálních vazeb, jež mohou měnit jejich sexuální postoje.

Voňavky, spodní prádlo, holení, vložky pro modrou menstruaci, ale také prací prášky, cigarety, alkohol, elektrospotřebiče, auta, televize, videa, potraviny a mnohé další věci, to vše je v současné době prosyceno sexuálními významy, jimiž je živeno lidské vědomí. Nedivme se, když zmíněné mrtvé věci hrají v lidském sexuálním chování den ze dne důležitější roli.

Pojmy jako statuofilie, sexuální náklonnost k sochám, nebo cisvestismus, oblékání do šatů pro osoby mladšího věku téhož pohlaví za účelem sexuálního nabuzení, příp. dendrofilie, sexuální obcování se stromy, jsou dnes nadbytečné. K současným sochám lze jen obtížně zahořet sexuální láskou, mladí a starší se dnes oblékají stejně a stromy znají lidé ve městech pouze z obrázků. Zmíněné a mnohé další druhy sexuálního chování patří zcela jistě mezi sexuologické starožitnosti.

Řada pojmů tak plní ve slovnících a encyklopediích dekorativní úlohu, zatímco moderní svět produkuje nové způsoby chování, o něž odborná veřejnost nejeví zájem, jelikož nejsou popsány v brožurkách či učebnicích.

V souvislosti s nemocí AIDS byla např. laická veřejnost překvapena informací, že někteří zvláště promiskuitní homosexuálové provozovali pohlavní styky s několika tisíci partnery během jednoho měsíce. Aritmetickým výpočtem byla zjištěna průměrná frekvence kolem stovky orgasmů denně, což by jistě mělo být předmětem odborného zájmu.

Vraťme se na chvíli k muži, který při pohledu na fotografii nahé ženy, samozřejmě s vyholenou pcinou, vyplazeným jazykem a prsní bradavkou mezi prsty, cítí, jak jej polévá horko. Jeho přílivová vlna ohlašující sexuální procitnutí není výsledkem interakce mezi ženou a mužem.

Jde o stav aktivace sebe sama na základě představy. Muž dobře ví, že žena na obrázku formátu A4 je příliš malá, než aby s ní mohl souložit, že je jen dvourozměrná, a nemá potřebnou tělesnou hloubku, že není živá, že možná ani neexistuje jakožto živá předloha, neboť obrázek může být dokonalou animací atd.

Přesto se v muži poměrně snadno a samovolně probudí myšlenka, že by s tím, co vidí na obrázku, chtěl souložit či konat jiné příjemné úkony. Je jen otázkou zvyku, že muži posuzují a vnímají ženy pouze zrakem. Jen málo mužů dokáže ženy vnímat ve smyslu setkání ženských a mužských polarit.

Navic mnoho mužů s větším potěšením spočine zrakem na mrtvých fotografiích, které je nemohou ohrozit odmítnutím, než aby obdivovali živé nahé ženy, případně vlastní manželky, o jejichž přízeň by museli usilovat.

Je třeba si přiznat, že pornografie není produktem svobodných společností, ale naopak společností, v nichž je sexualita sevřena těsnými společenskými mantinely. Pravou příčinou společenského puritánství je mužská žárlivost. To ona nastolila stav, kdy je skutečná rodinná sexualita tabuizována, a pofidérní zábavná sexualita démonizována.

Tzv. svobodné společnosti, v nichž v největších vedrech neuvidíte nahého člověka na koupališti, natož ve městě, a nahého muže dokonce ani v televizi, jsou baštami žárlivého hlídání žen, sexuálního pokrytectví a mužských komplexů malých přirození.

■ ZÁBRADLÍ

Neštěstím je také okolnost, že není u nás zvykem, aby manželé či stálí partneři chodili před sebou nazí. Přítom v mileneckém vztahu mimo manželství jsou podobné praktiky samozřejmostí. Problém je v tom, že lidé, přesněji řečeno muži, nejsou schopni udržet svou sexuální náklonnost trvale na vysoké úrovni.

Vztahy jsou brzy energeticky vyčerpány, takže muži hledají nové ženy, nové lásky, nová dobrodružství, nové drogy. Obecně rozšířená sexuologická moudrost, že láska vyprchá po třech měsících, a poté následuje období doživotní povinnosti, je výsledkem důvěrné zkušenosti s konzumační sexualitou.

Rovněž není zvykem, aby chodili nazí rodiče před dětmi, což by bylo považováno přinejmenším za úchylné. Děti by to mohly říci ve škole, učitelka by to mohla oznámit na úřadech, spolužačky a spolužáci by to mohli říci doma rodičům, rodiče by to mohli říci dalším dospělým, zkrátka co by tomu řekli lidé.

Děti tak mají stále slabší a slabší kontakt s obnaženým reálným světem, se vším, co je živé, co je součástí přírody, s tím, co lze milovat a oč se lze starat. Rodiče jsou pro ně dva cizí lidé, kteří jim stále nadávají, kteří je nutí do jídla a kterým velmi záleží na jejich školním vysvědčení.

Praxe komunikační erotiky, při níž nedochází k přerušení energetického kontaktu vybitím při orgasmu, všechny zmiňované komplikace uvádí v soulad. Předně udržuje muže ve stavu fascinace vlastní manželkou či trvalou partnerkou, což je základní stav mysli zralého, energeticky dobře disponovaného muže.

Dalším přínosem je sjednocování partnerů v jeden vyvážený celek, což ve výsledku přináší trvalost a stabilitu páru. Vztah partnerů se prohlubuje, zvyšuje se jeho kvalita, která se projevuje zvýšenou tvořivostí ženy a muže. Velkým přínosem je rovněž tělesné a psychické oživení, bohatší slovní komunikace atd.

V harmonickém soužití jsou rozhodujícími činiteli polarit yin a yang. Pokud je žena více yang, tedy žena poněkud mužská, přirozeně k sobě bude přitahovat muže více yin, tedy muže poněkud ženského. Celkově však bude žena stále yin a muž více yang. Jestliže bychom chtěli uvažovat o ženě, která by byla yang jako muž, pak se nabízí obraz mužatky s vousy, pevnými svaly, mužskými zvyky a manýrami, v mužském oblečení, s mužskými koničky atd.

Muž s obdobně silnou polaritou yin, jakou mají ženy, bude zženštilý vzezřením nebo povahou, bude se rád hezky oblékat, vonět, bude mít dar vnímavosti a chápavosti, dokáže s minimem prostředků obrátit k sobě pozornost okolí atd.

Když jsme se zmiňovali o homosexuálech a homosexuálkách, napsali jsme, že jejich osobní tragédie spočívají především v tom, že jsou jim společensky předurčeni pouze partneři a partnerky téhož založení, tedy se stejnou polaritou, ženskou u mužů, mužskou u žen.

Homosexuální občané byli negativním tlakem veřejnosti donuceni vytvořit národ v národě, společnost ve společnosti, což představuje osudovou chybu pro celou společnost.

Tolerance k homosexuálním občanům je dnes měřítkem civilizovanosti lidské společnosti. Ale jedná se o toleranci k cizincům, kteří jsou nuceni společensky žít v rezervacích svých klubů a sdružení, tedy o toleranci nekomunikativní a oddělovací.

Skutečností je, že šance na šťastné životy byly homosexuálům a homosexuálkám nenápadně odebrány, neboť tito byli zatlačeni do klubů, různých sdružení a soukromých společností, které nejsou ničím jiným než rezervacemi pro nepohodlné.

Patriarchální uspořádání moderních společností opět ukázalo svoji schopnost sloužit především mužům. Strach z homosexuality, který je celkem běžnou výbavou psychiky dnešních tzv. normálních mužů, byl eliminován vědeckým rozhodnutím, že homosexualita je vrozenou konstantou lidského chování.

Většina mužů si proto myslí, že když dosud netoužili po mužích, nemohou být v dalším průběhu života homosexuály, což je samozřejmě zbožné přání, nikoliv realita. Zmíněné zábradlí mužské psychiky, a četná další zábradlí, nalezneme často u vzdělaných mužů, lékařů, sexuologů, psychologů, soudních znalců apod.

A pak nezapomeňme, že homosexuálové jsou polaritou yin, a že tudíž vždy budou vnášet zmatek do energetického vnímání normálních mužů, kteří je budou vnímat jako ženy v mužských tělech. V patriarchálních společnostech mají své místo pouze androgynní (mužsky vypadající) homosexuálové, kteří tak příliš nepletou mužům hlavy.

Proto tak mnoho homosexuálů posiluje a provozuje silové sporty, a proto tak málo homosexuálů nachází v současné společnosti duchovní klid a zázemí, tedy něco srovnatelného s trvalým životem v bipolárním svazku dvou heterosexuálních lidí, ženy a muže. Paradox, který brání v klidném soužití dvěma mužům či ženám s homosexuální volbou, jsme vysvětlili minule.

Problémem je stejná polarita dvou homosexuálů, která je pro trvalý život sociobiologickou překážkou téže velikosti, jako by spolu chtěli sexuálně žít v trvalém vztahu dva tzv. normální muži nebo dvě tzv. normální ženy. Každý člověk si snadno domyslí, že by se nejednalo o žádnou tragedii, nicméně soužití takového typu by zůstalo trvale nestabilní a vyžadovalo by velkou sebekázeň a vůli. Ostatně tohoto typu jsou manželství homosexuálů s ženami či homosexuálek s muži.

Konečným řešením pro homosexuála je život v blízkosti normálního muže, a záleží proto na jeho sociální inteligenci, společenském taktu, komunikativnosti, tvořivosti a dalších vlastnostech, zda dokáže nějaký podobný vztah realizovat, byť i za cenu, že by to nebyl vztah sexuální.

Stejně řešení lze doporučit též homosexuálce, avšak nutno říci, že realizace takového vztahu s normální ženou je podstatně snazší než realizace téhož vztahu mezi muži. Současná manifestace homosexuality jakožto základní životní orientace, ba přímo nejzazší identity, je chybná, jelikož ještě více vzdaluje homosexuální občany od dosažení klidu a harmonie, někteří homosexuálové by však nejradyji měli sexuální orientaci zaznamenánu v občanských průkazech.

Věříme a doufáme, i když po zveřejnění minulého (26) pokračování Intimnosti to tak nevypadalo, že nás nikdo nebude obviňovat, že jsme zaměřeni proti homosexuálům a homosexuálkám. Pouze se domníváme, že lidská společnost, v níž žijeme, nedokáže homosexualitu správně absorbovat, ačkoliv to je právě ona, kdo ji produkuje.

Upozorňujeme také na diskusní klub Namodro L&V, v němž se setkávají lidé usilující o nový humanismus inspirovaný východní moudrostí. V diskusním klubu uvítáme zajímavé připomínky, dotazy, myšlenky, názory, zkušenosti apod. Samozřejmě lze komunikovat s ostatními členy klubu, kterých bylo ke konci listopadu 1999 rovných 70.

Do klubu zveme především ženy, jichž je v prostředí Internetu tradičně málo a pro něž chystáme některá překvapení. Žen si v diskusním klubu Namodro L&V považujeme, neboť ony jsou nadějí tohoto světa. Podrobnosti o přihlášení do diskusního klubu lze získat na stránce: <http://www.club.cz/orient>

Milování bez ztráty květiny (29)

Úplné zatmění Slunce, to je astrologická událost a velká atrakce pro nejširší veřejnost. Ale už ne každý si je vědom, že zatmění se může projevit také změnami v pohlavním životě lidí.

• SLUNCE, MĚSÍC, ZEMĚ

Úplné zatmění Slunce se nekoná každý den, a proto nepřekvapí fakt, že nepanuje shoda názorů v tom, jaký vliv může mít zatmění na pozemský život. Představitelé vědeckého myšlení tvrdí, že zatmění je pouze méně obvyklá astronomická situace, jejíž vliv nemůže výraznou měrou zasáhnout život na Zemi.

Představitelé iracionálních myšlenkových proudů naopak tvrdí, že neobvyklá vzájemná konjunkce Slunce, Měsíce a Země může pozměnit blíže neupřesněné informační či energetické pole, s nímž je život na Zemi v těsném spojení, což může být příčinou různých událostí.

Jaké existují další pohledy na zmíněný jev? Zatmění Slunce soustřeďuje pozornost velkého množství lidí, čímž vzniká zvláštní situace, která sama o sobě může být příčinou změn. Zmíněná situace by patřila do oblasti sociofyziky, pokud by ovšem taková vědní disciplína oficiálně existovala.

Je známo, že myslí-li větší množství lidí v tutéž chvíli na stejnou věc nebo probudí-li se v lidech stejné city, pak jejich myšlenky a city představují sílu, která je s to vytvářet novou vnější skutečnost. Mystika tak není pouze uměním vyvolaných, trénovaných či přírodou nadaných jedinců, ale je součástí běžného života lidí, neboť představuje dopad myšlení na reálný svět.

Skutečnost, že lidé před staletími, např. ve středověku, vnímali zatmění Slunce se strachem, mohla být příčinou negativních událostí, které po zatmění následovaly. Víme, že strach dokáže natolik paralyzovat některé živočichy, že tyto se vůbec nebrání sežráním.

Např. některé žáby se při setkání s hady chovají natolik podivně, že se až zdá, jako by samy lezly hadům do otevřených tlam. Mnozí badatelé se shodují v domněnce, že strach se u živočichů, ale též u lidí, projevuje nějakým dosud neidentifikovaným pachem, na který okolí určitým způsobem reaguje.

Strach ochromuje, a když se stane společenským jevem, a navíc jeho příčina je natolik konkrétní a reálná jako zatmění Slunce, je pravděpodobné, že se stane příčinou oslabení imunity celého společenství. Zmíněná souvislost může, ale také nemusí vysvětlovat, proč po některých velkých zatměních v historii následovaly morové epidemie nebo války.

Sociální strach totiž není jevem izolovaným. Strach jako výrazná submise (yin) vždy má blízko sebe dominanci (yang) jako nerozlučného partnera. Jinými slovy, ten, kdo se bojí, obvykle se bojí ve vztahu k někomu, kdo jej ohrožuje, ale ne vždy se strach s ohrožením navzájem znají.

Strach tvoří se slovem ohrožování nerozlučnou dvojici pojmů. Nebát se a neohrožovat, to je přesná formulka společenské vyváženosti, tak nějak by mohlo znít krédo pro vskutku humánní postoj jednotlivce k celku. Formulka by mohla být obecnějším vyjádřením známého Masarykova úsloví nebát se a nekrást. V dnešní době ale ve věci zatmění nehraje strach téměř žádnou roli, neboť za ním už nelze vidět něco neznámého, pokud ovšem lidé nepropadnou blufování různého druhu.

A přesto je evidentní, že zatmění Slunce bude mít dopad na veškeré dění na Zemi, na přírodu, rostliny, živočichy, lidi..., samozřejmě v místech, kde se zatmění projeví. Jinak to v našem světě ani není možné, vše má svoji polaritu a protipól, a vše také působí svým vlivem na vzdálenější či bližší okolí. Když prší, je mokro (yin), když svítí slunce je sucho (yang), v noci je tma (yin), ve dne světlo (yang), v zimě je zima (yin), v létě horko (yang) atd. Takže co se vlastně děje, když nastane zatmění Slunce?

■ ZATMĚNÍ A POHLAVNÍ ŽIVOT

Slunce je nejsilnějším zdrojem polarit yin a yang na Zemi. Podle některých badatelů (Morowitz, Thomas) je právě Sluneční energie základem života na Zemi, resp. jeho podstatou, ale též příčinou, zdrojem a smyslem. Práce z oblasti termodynamiky potvrdily, že sluneční energie dopadající na zemský povrch jeví tendenci k akumulaci, a posléze k opětovnému vyzařování, a že energie v tomto procesu způsobuje stále strukturovanější a uspořádanější stav hmoty,

v níž se energie ukládá.

Samotný princip života na Zemi lze tím vysvětlit jako ukládání energie přicházející ze Slunce, a její následné vydávání, přičemž kontakt energie a hmoty způsobuje stále vyšší uspořádanost a dokonalejší strukturaci hmoty. Živé organismy tak představují vysoce uspořádané hmotné celky, jejichž smyslem je akumulace a opětovné vydávání energie. Když se zamyslíme nad základním schématem lidského života, nezbyvá nám než připustit, že zmíněné vysvětlení je vysoce věrohodné.

Druhým nebeským tělesem zásadně ovlivňujícím život na Zemi je Měsíc. O Měsíci víme, že představuje největší zdroj polarit yin. Však také v dobách, kdy lidé ještě vnímali energii přírody, jmenoval se Měsíc docela jinak, jeho názvem bylo nádherné femininum (podstatné jméno ženského rodu) Luna. Naproti tomu po dlouhá tisíciletí bylo Slunce atributem mužství, a jeho názvem bylo překrásné maskulinum (podstatné jméno mužského rodu) Jasan.

Teprve když si uvědomíme bohatost českého jazyka v uvedených souvislostech a když jej srovnáváme s jinými jazyky, jež se nám zdají o tolik jednodušší na výuku, zjistíme, že čeština oproti např. angličtině je jako živá vonící růže oproti papírové květině ze stělnice. Tam, kde čeština orientuje svého uživatele v polaritách yin-yang prostřednictvím ženských a mužských rodů, tam je angličtina zcela bezpohlavní. Stačí si připomenout české názvy stromů s ženskou charakteristikou (lípa, bříza, jiva, vrba, olše) a stromy s mužskou charakteristikou (dub, buk, topol, habr, jilm).

A teď zpátky k zatmění. Když při mimořádné poloze planet je Slunce zakryto Měsícem, yang je překryt yin, dokonce tak moc, že se v důsledku toho setmí uprostřed dne, pak výsledkem nemůže být nic jiného než úbytek yangu a posílení yin. Yang Slunce dopadající na Zemi bude oslaben yin Měsíce, která jej překryje. Na Zemi se tedy zatmění projeví spíše pozitivně, zejména v závěrečné fázi léta, kdy yang je za vrcholem svého maxima. Zatmění Slunce plánované na středu 11. 8. 1999 zajisté nevnese do přírody negativní vliv, spíše naopak.

Ve společenství lidí tomu bude obdobně, jestliže už víme, že žijeme ve společnosti patricentrického typu, úbytek yangu a posílení yin uprostřed dne, nepochybně přinese pozitivní společenskou atmosféru. Muži se mohou ohleduplněji chovat k ženám, ženy mohou být pozornější a laskavější k dětem, otevřenější vůči mužům, staří lidé se mohou cítit méně opuštěni, mnoho osob, které by jinak zemřely na nemoci z extrémního yangu, může žít o několik dní déle, může se také odehrát méně násilností než v jiné letní dny atd.

V pohlavním životě lidí pak posílení yin může znamenat u mužů trochu pomalejší nástup erekce, ale zato pevnější hráz spermatu, tzn. delší výdrž při konzumačním přístupu k sexu nebo snadnější udržení rovnováhy při tantrickém přístupu.

U žen se posílení yin může projevit větší povolností a ochotou ke spojení, avšak mírným oslabením schopnosti dopracovat se k orgasmu při konzumačním sexu nebo obtížněji dosažitelným vrcholem vzrušení při tantrickém pojetí. Stabilita dosaženého stavu vysokého nabuzení však bude vyšší, tzn. udržování nepřerušované soulože, stavu maximální rozkoše těsně před orgasmem, může být také pro ženy poněkud snazší.

Vlivy, o nichž se zmiňujeme, jsou samozřejmě velice slabé, nicméně určitě stojí za vyzkoušení. Zatmění Slunce se zase nekoná tak často, abychom si s klidným svědomím nechali ujit takto výjimečnou příležitost vyzkoušet, jak Slunce a Měsíc, dříve Jasan a Luna, ovlivňují náš pohlavní život. Dnešní domácí úkol pro všechny čtenáře, kteří mají stále partnery, je tedy jasný. Ostatně, vždyť je středa!

Milování bez ztráty květiny (30)

Prý je psáno v Koránu, že nejlepší to je poránu. Není jisté, zda to je v Koránu opravdu psáno. A možná to poránu není nejlepší, aspoň ne pro lidi, kteří musejí v pět hodin ráno vstávat do práce.

• CO JE PSÁNO V KORÁNU

Prý je psáno v Koránu, že nejlepší to je poránu, alespoň tak praví lidové říkadlo. Bez ohledu na fakt, zda zmíněná formulka v Koránu skutečně stojí, nebo zda název svaté knihy muslimů posloužil pouze jako rým ke slovu poránu, pokusíme se najít odlišnosti, jimiž se liší kvalita intimního styku ráno a večer, případně v průběhu dne. Eventuálně budeme zkoumat, zda se liší intimní styky v létě a v zimě.

V souvislosti se zatměním Slunce jsme se dotkli vlivu okolního prostředí na samu kvalitu pohlavního spojení. Objasnili jsme, že yin v okolním prostředí, tzn. také v potravě, kterou rovněž musíme chápat jako součást environmentu neboli životního prostředí, jež nás ovlivňuje a mění, působí ztlumení či zpomalování erekce a současně prodloužení intervalu mezi nabuzením pohlaví a orgasmem. Jednoduše řečeno, penis či klitoris budou po expozici yin méně reaktivní, obtížněji a pomaleji se ztopoří, avšak doba soulože, resp. výdrž před nástupem orgasmu se prodlouží, a to jak u muže, tak u ženy.

V tomto směru není rozdíl mezi ženami a muži, neboť pohlavní vzrušení, nabuzení či aktivace jsou vždy výsledkem působení horka, ohně, tedy yangu. Rozdíl je pouze v množství, vzrušení ženy představuje akci, malý ohýnek, jenž hoří především uvnitř a jehož vnější projevy jsou spíše skryté, obestřené tajemstvím pachové či jiné mimoslovní komunikace.

Vzrušení muže pak představuje reakci, velký oheň, jenž hoří především vně těla a jehož vnější efekty jsou evidentní, takže je nelze přehlédnout. Úvaha o mužských feromonech je naprosto lichá, neboť muž k sobě ženu nepřitahuje. Ženy intuitivně používají parfémy, kolínské vody a rozličné zkrášlovací prostředky v mnohem větší míře než muži, což je výsledek intuitivního porozumění skrytým energetickým mechanismům mezi ženami a muži.

Muži, kteří se rádi vonějí a kladou velký důraz na krásné oblečení, tak trochu přebírají role žen, a to tím, že se snaží k sobě ženy přitahovat, byť v úmyslu získat nejprve jejich pozornost, pak přízeň a posléze souhlas k souloži. Jedná se o výrazné yin chování, které je např. u homosexuálů mnohem častější než u běžných mužů. Zásadně ale není znakem mužské homosexuality, vonící se muži mají k homosexualitě pouze o krůček blíž než běžní muži, nic víc, nic méně, stejně jako mají o krůček blíž k ženské podstatě.

Většina žen potvrdí, že navoněný chlap není právě to, co by jim dvakrát imponovalo. Nicméně pro výrobce je ekonomicky příznivější, když se vonějí jak ženy, tak muži, a proto žijeme v době umělé unifikace obou pohlaví. Mimochodem, nevím už která slavná herečka se nechala slyšet, že na mužích jí nejvíce imponuje skutečnost, že muži

močí vstojte a že voní jako zpocení koně. Před takto hlubokou moudrostí ženy odrážející autentickou životní zkušenost nelze jinak než se v úctě sklonit.

Šlágrem nabídky jedné firmy, která provozuje obchod poštovním stykem a kterou nebudu jmenovat, byla svého času pánská voňavka prý s obsahem feromonů, která měla mužům zajistit neodolatelnou přitažlivost. Ženy se k nim měly stahovat jak noční můrky k veřejnému osvětlení.

Voňavka se jmenovala Gejscha Feromon, a její cena byla asi 700 Kč za 30 ml. Samozřejmě, že jsme si voňavku pořídili. Možná budu některé čtenáře marně přesvědčovat, že i Vladimír po ní zatoužil toliko ze zvědavosti a chtěl ji použít jen k studijnímu účelu, ale bylo to pravdu tak.

Když došel balíček, oba jsme měli téměř náboženské pocity, což byl výsledek reklamní kampaně určené do poštovních schránek vybraného okruhu spotřebitelů. Měli jsme jediný důvod nevěřit, tím důvodem bylo povědomí o tom, že mužské feromony, jež by v ženách vytvářely touhu po mužích, jsou z přírodního hlediska nesmyslem. Pokud existují nějaké komunikační pachy produkované muži, pak mají zcela jiné poslání, rozhodně není jejich určením pohlavně vzrušovat a přitahovat ženy.

Rozprášila jsem první obláček voňavky a konstatovala, že se jedná o lehkou kolínskou vodu, jejíž vůně mi byla zcela lhostejná, neboť vzdáleně připomínala pach inkoustu smíchaný s malým množstvím acetonu.

Taktéž řada společenských pokusů, které jsme později provedli, neprokázala sebemenší efekt přitažlivosti pro ženy. Navoněný Vladimír se nestal terčem pozornosti žen, jak slibovala reklama, a já jsem zpovzdálí jakožto výzkumná pozorovatelka nezpozorovala nic, co by efekt přitažlivosti byl jenom naznačovalo.

Úplně jasno do celého případu nám však vnesla až nabídka naprosto identické voňavky, kterou jsme obdrželi asi za dva roky poté od téže firmy. Tentokrát ovšem byla voňavka Gejscha Feromon nabízena jako vynikající a jedinečný vynález moderní chemie, který zaručí mimořádný sexuální zájem ze strany opačného pohlaví všem ženám, jež si feromonovou voňavku zakoupí.

■ ZBOŽŇOVÁNÍ A ZBOŽŇOVÁNÍ

Ráno jsme obklopeni nárůstem mladého yangu, který se zrodí o půlnoci a svého maxima dosahuje v poledne. Po poledni yang oslabuje, večer už je starý a slabý, takže o půlnoci umírá. Současně se o půlnoci rodí nový yang. S yin je tomu podobně, ale s dvanáctihodinovým posunem. Yin se rodí v poledne, večer je mladá a dospívající, o půlnoci je v maximální zralosti, plně dospělá. Od půlnoci pak oslabuje, takže ráno už je stará a slabá. V poledne umírá, a současně se rodí nová yin.

Podobným způsobem bychom mohli ilustrovat proměny yin a yangu v průběhu ročních dob, ale to si necháme na jindy. Teď se soustředíme na změny tělesných dějů, které jsou v průběhu dne způsobeny energetickými proměnami yin a yangu v našem životním prostředí neboli environmentu. Nárůst yangu nás ráno probudí ze spánku a vede nás k aktivitě. Taktéž buňky těla jsou nárůstem yangu oživeny a vedeny k vyšší aktivitě a k případným opravám tkání. Proto ranní cvičení např. jógy, čchi-kungu nebo tchaj-ti-čchuanu vykazují výraznější léčebné efekty než cvičení v jinou denní či noční dobu.

Večer pak oslabení yangu a nárůst yin způsobí celkové uklidnění a ztišení, které posléze vede k spánku. Obecně přijatá teorie o tom, že někteří lidé jsou přirozeně aktivní večer a jiní ráno, se opírá pouze o skutečnost, že tomu tak opravdu je.

Nechuť k rannímu vstávání, dlouhé vyspávání ráno, a naproti tomu večerní aktivita do pozdních nočních hodin, to vše jsou známky porušeného biorytmu, přesněji řečeno porušené energetické komunikace se silami yin a yangu v životním prostředí. Komunikaci s přírodními silami lze samozřejmě do určité míry obnovit, což obvykle přinese značnou úlevu při zdravotních problémech, ne-li úplně vyléčení, a novou životní jiskru.

Jak to tedy s tím ránem a Koránem je doopravdy? Při souložení ráno je udržení orgasmu mnohem méně bezpečné než večer, a to jak pro ženy, tak pro muže. Ráno každý muž a každá žena mají k orgasmu blíže, takže nesnadněji udrží orgasmus pod kontrolou. Naproti tomu dosažení erekce je snadné, a v mnoha případech je také součástí ranního vstávání nebo alespoň probuzení.

Mnozí muži rádi používají aforistickou průpověď, že správný muž ráno nikdy nevstává sám. Zkušené ženy pak opakovaně každé ráno znovu hledají tu tvrdou mužskou věc, která je v dlani tak příjemně horká.

Mužům a ženám zásadně nedoporučujeme ranní orgasmy, neboť představují prudké snížení hladiny energie, jež byla po absolvované noční regeneraci těla a mysli určena pro celodenní spotřebu. Muž který ráno ejakuluje, může si být jistý, že v průběhu dne již nedosáhne tak dokonalé koncentrace, jaké by dosáhl, kdyby byl nebyl konzumoval slast tak hrubým a vyčerpávajícím způsobem. Žena po ranním orgasmu se bude cítit v podvečer téhož dne více unavená.

Vždycky, když píšeme o těchto souvislostech, přicházejí nesouhlasné dopisy mužů, v nichž muži tvrdí, že po ejakulacích se necítí oslabení, ale naopak uvolnění a uklidnění, že se cítí velmi příjemně, ba přímo nebesky nádherně, a že posléze spokojeně usínají. Poukazujeme na to, že právě uvolnění a uklidnění je přirozeným stavem, který následuje za výdejem energie. Zmíněný stav existenciální slasti znají všichni tvořiví lidé, kteří dokončí svou práci, příp. její část.

Muži po ejakulacích by měli zkoumat své schopnosti, zda jsou s to pokračovat v komunikaci se ženami. Pokud se jim nechce hovořit, jestli pro ně další mazlení se ženami ztrácí sladkost, jestliže se chtějí otočit a spát, nebo si dokonce přejí, aby ženy zmizely z jejich blízkosti, příp. si jdou lehnout do jiného pokoje, aby měli klid, pak mají nejvyšší čas začít praktikovat nestříkací sexuální praktiky, jak je učí tantra a taoismus.

V prosté oblasti života, již jsme zvyklí označovat slovy lidská sexualita, je ve hře čím dál více vlivů. Někteří lidé si však pořád myslí, že sexualita je jen jakousi tělesnou potřebou, kterou je třeba ukojit, a tím je vše vyřízeno. Intimní styk je pro ně něčím obdobným jako smrkání, kýčání nebo močení, něčím, čemu je třeba věnovat pramálo pozornosti. Nikoliv, intimní život je kardinálním bodem lidského života, a na jeho pojetí záleží tisíce dalších věcí. Ale platí to také obráceně, na tisíce dalších věcech záleží pojetí intimního života každé ženy a každého muže.

Tím nejcennějším, co nabízí tantra dnešním lidem, je nepřekonatelná síla partnerského vztahu, v němž žena je mužem trvale obdivována a zbožňována a ve kterém muž má trvale dost sil ženu obdivovat a zbožňovat. Když píšou zbožňovat, mám tím na mysli vnímat ženu jako Bohyni, nikoliv chápat ji jako zboží. Slovní hříčka reflektující posunutý význam slova zbožňovat je smutnou, leč výstižnou ilustrací postavení ženy v dnešním světě.

Milování bez ztráty květiny (31)

S výrobou nových léků se lidé více zajímají o mužskou impotenci. Povíme si proto o příčinách impotence a o možnostech ji léčit tradičními orientálními postupy, např. vyživováním penisu.

• PENIS V DOBRÉM POSTAVENÍ

Impotence není odděleným jevem na mužském těle, je jevem mnohem širším, než jak jej popisuje moderní lékařská věda. Není to problém jenom mužského těla, nebo dokonce jenom penisu, je to problém interakce neboli spoluúčasti či spoluaktivity, a to jak zevního prostředí, k němuž patří mj. také potrava, tak lidské spoluúčasti, čímž je míněn především vliv partnerky, příp. více partnerek.

Lidová kuchyně zná řadu jídel, která přinášejí penisu dobré postavení. A každý zkušenější muž si také všiml, že jej některé ženy snadno přivádějí k stání, zatímco jiné obtížněji.

Dnes je však velkým sexuologickým problémem, že penisy některých mužů nedosahují dobrého postavení. Z velké části se jedná o problém umělý, neboť obchod ruku v ruce s lékařskou vědou, farmakologií, protetikou ap. hledá uplatnění pro své moderní objevy a výrobky.

Přijmeme jistotu, že ani tak radikální zásah, jakým je implantace hydraulické penilní protézy a pumpičky ukládané do šourku, není nutný a že intimní život impotentního muže lze upravit přirozenějším a méně drastickým způsobem. Totéž by se dalo říci o injekcích do penisu, viagře atd.

Stále se zvětšující množství lidské pozornosti, jež se upíná k mužské impotenci, je uměle vyvolaným jevem, k jehož existenci přispívají obchodní zájmy výrobců léků, vědeckých pracovišť, kde se rodí nové informace, lékařů, kteří potřebují pacienty, aby mohli léčit nemoci atd. Proto je takový zájem o nový lék, jakým je např. viagra, proto existují drastické metody symptomatického léčení impotence (léčí se příznak, nikoliv příčina), které jsou docela zbytečné.

Takovou drastickou metodou jsou např. injekce do penisu, po nichž dojde k dočasnému roztažení cév. Roztažení trvá po určitou dobu, takže penis chtě nechtě musí stát, byť k tomu mužské tělo nemá dostatek vnitřních sil.

Skutečným hororem je pak implantace hydraulického tělesa do penisu, přičemž do šourku je uložena pumpička, kterou se hydraulický systém naplňuje (penis se topoří) nebo vypouští (penis klesá). Tyto metody nemají za cíl přivést muže či ženu k rozkoši, tím méně pak prosytit obě těla energií, jak to známe z tantry a taoismu. Mají umožnit pouze symbolickou demonstraci mužnosti, která spočívá v mechanickém ztopoření penisu.

Ztopořený penis má v takové situaci přibližně stejný význam jako rozevřený chvost páva. Přiznám se, že jsem se dosud nesetkala s majitelem hydraulického penisu, ani jsem neměla to štěstí, abych se intimně setkala s mužem, který si před pohlavním stykem musí píchnout injekci atropinu do penisu. Ale umím si takovou situaci kvalifikovaně představit, a musím říci, že kdyby muž vytáhl injekci a chtěl si píchnout do penisu ztopořující dávku, a následně se se mnou milovat, docela určitě bych mu tu poloviční sebevraždu rozmluvila.

Moderní lékařská věda v zásadě neuvažuje v souvislostech, v kterých uvažuje např. čínská medicína, a sice že dobrá schopnost erekce, a to jak u muže, tak u ženy, je výsledkem určitého stavu vnitřních orgánů. Hlavní úlohu hrají ledviny, zejména jejich oheň, tzn. kvalita yang. Oslabený oheň ledvin, tedy snížený yang ledvin, přináší s sebou celou řadu závažných zdravotních problémů. Mezi nimi impotenci ve smyslu ochabnutí topořivosti penisu u muže, ale také frigiditu a obtížnou dosažitelnost orgasmu u ženy.

Čínská medicína na rozdíl od medicíny západní nepojímá zdravotní problémy jako výpadky orgánů bez spojitosti s celkem. A proto se dívá na mužskou impotenci trochu jinak než dnešní lékaři. Také západní medicína si povšimla spojitosti impotence a cukrovky, nebo impotence a poruch krevního oběhu, nicméně za uvedenou vnější souvislost se nedostala. Podle taoistických mistrů, jejichž odkazem je tradiční čínská medicína, pohlavní síla a touha jsou především obrazem stavu ledvin, přesněji ledvinového ohně, tedy plnosti yangu.

Oslabený yang ledvin má ale za následek také snadnější pronikání infekcí do močopohlavního ústrojí a další problémy, které se sexualitou zdánlivě nesouvisejí, např. alergie na nejrozličnější součásti vnějšího prostředí, kam řadíme také potravu. Yang ledvin je oslabován především konzumací cukru a všech výrobků, jež cukr obsahují, dále jej zraňuje med, tropické ovoce, džusy, coca cola, pepsi cola, slazené limonády, studené nápoje a studená jídla, syrová potrava aj.

Posílení yangu ledvin lze dosáhnout např. konzumací vařeného masa se zeleninou, nejlépe jehněčího, které je nejteplejší, vařením rýže s hřebíčkem, konzumací zlehka opražených vlašských ořechů aj. V horkém létě je však třeba jíst maso s velkou opatrností, případně je raději vynechat a jíst je až v chladnějším období. Maso má velkou výhřevnou sílu, takže u lidí disponovaných k chorobám z horka, může požívání většího množství masa v létě, zvláště je-li maso jedno bez zeleniny, způsobit vážné potíže.

Obvykle je totiž u lidí stav mezi vnitřními orgány značně nevyrovnaný, zatímco jeden orgán má nedostatek tepla, druhý bývá přehřátý. Klasickým příkladem může být soužití jater a sliziny-slinivky. Zatímco játra bývají přehřátá, takže vyžadují ochlazení, slizina-slinivka je zachlazená a vyžaduje ohřátí.

Tyto stavy čínská medicína upravuje fytotherapeutiky s teplou i chladnou povahou a speciálně zaměřenou akupunkturou, případně pozhováním. Nechybějí ani doporučená léčebná cvičení, pokyny k úpravě stravy a další životosporná doporučení.

V podobné situaci se mohou nalézat také ledviny a srdce, takže souvislost sexuality s infarkty je nasnadě. Dlužno poznamenat, že zmíněná vnitřní nerovnováha, při níž jeden orgán žije v nadbytku, zatímco druhý v nedostatku, je známa také z vyššího pohledu na celek současného světa, v němž existují země žijící v chorobném nadbytku, a vedle nich země žijící v chorobném nedostatku.

Čínská medicína nás Západany upozorňuje, že nadbytek je stejně patologický jako nedostatek. Praktici čínské medicíny dokonce tvrdí, že nemoci z nadbytku lze vyléčit podstatně obtížněji nežli nemoci z nedostatku.

Obecně je rozšířen předpoklad, že každý muž by měl pravidelně souložit, a to ještě ke všemu tzv. konzumačním způsobem, tedy s orgasmem a vystřikováním semene. Mnoho propagátorů zmíněné stříkací idey odkazuje k pozorování živočichů ve volné přírodě. Živočichové se prý páří podle potřeby, a proto jsou stále zdraví a čilí.

O intimním životě zvířat toho ale víme příliš málo, poněvadž jsme byli schopni vidět jen to, co potvrzovalo naše vlastní sexuální chování. Vezmeme třeba oblíbený obrázek, který je modelem sexuálního chování většiny mužů, podle

něž samečkové běhají za samičkami, a samičky před nimi utíkají. Již dříve jsme se zmínili, že tomu je právě naopak, že právě samičky jsou v tomto štafetovém závodu aktivní, ačkoliv s kolíky běhají samečkové.

Ve stádu sibiřských losů se vedou nejprve těžké bitvy o postavení nejsilnějšího samce, který bude mít právo pářit všechny samice. Budíž napsáno, že to jsou bitvy, při nichž se nevyskytují mrtví ani těžce ranění, tedy se v podstatě jedná o sportovní zápolení. Býk, který vyhraje, nejsilnější kus ve stádě, po celé léto páří všechny dospělé samice.

Ostatní samci mohou pouze přihlížet, takže jejich celibát by asi většina mužů sdílet nechtěla. V období pohlavního zklidnění se samcům dokonce vracejí varlata do břišní dutiny, aby se tak při vyšší teplotě zastavila tvorba spermií, což představuje obrovské energetické úspory.

Snad bude ještě příležitost, abychom se zmínili o některých dalších praktikách taoistického sexuálního kung-fu, mezi nimiž nalezneme výše popisované zatažení varlat do tříselných kanálů. Smysl této praktiky je týž jako u volně žijících zvířat, dočasná zástava tvoření spermií přináší mocné oživení vnitřních sil, omlazení organismu a kromě dalších efektů také regeneraci varlat.

Nejsilnější býk po celé léto usilovně páří samice, zatímco ostatní býci a krávy žerou co nejvíce zelené potraviny, aby měli dost zásob tuku na zimu. Dál snad ani nemusím pokračovat, osud nejsilnějšího býka bývá zpravidla velmi krutý. Uprostřed zimy už je zesláblý a sotva stojí na nohou. Konce zimy se většinou nedožije. Příští jaro pak ve sportovním klání získá právo neomezeného páření nový nejsilnější samec, který tak přijme svůj ortel smrti. Je mnoho poučného pro muže ve způsobu života losů.

■ VYŽIVOVÁNÍ PENISU

Ale abychom dali mužům také naději. Oslabení yangu ledvin přichází s konzumací takových potravin, které jsou dnes značně populární, patří mezi ně cukr, tropické ovoce, coca cola, pepsí cola, džusy z tropického ovoce, syrová strava obecně aj. Zmíněný typ oslabení ledvin je příčinou impotence mužů, ale také frigiditě a anorgasmie (situační nedosažitelnosti orgasmu) u žen.

Posílení je možné potravinami a rostlinnými léky, které yang ledvin vyživují. Nicméně není to snadný proces, jelikož dnešní lidé mají často jeden orgán přeplněný, zatímco druhý vyčerpaný, jeden horký, druhý studený. V takových případech se současně aplikují léky obojí povahy.

Stav, kdy jeden orgán v těle trpí nadbytkem a druhý nedostatkem, je dnes poměrně častý. Jak už napsala Lenka, v subtilní úrovni lidského těla se jedná o výstižný obraz celkového stavu na Zemi, kde některé země mají potíže z nadbytku, zatímco druhé hynou z nedostatku.

Někdy proto lékař zkoumá, který orgán je více ohrožen, aby tak zjistil, zda je bezpečnější ohřát nejprve ledviny, a teprve potom ochladit srdce, nebo zda to učinit obráceně. Můj výklad je schematický, ve skutečnosti jsou ve hře vždy také ostatní orgány zastupující dohromady všech pět prvků tradičního čínského systému, tedy dřevo, oheň, zemi, kov a vodu.

Vyživit yang ledvin je možno především vynecháním již zmíněných zraňujících potravin a nápojů. Z potravin je třeba konzumovat lehce opražené vlašské ořechy, dlouho vařené kroupy, bílou rýži vařenou s hřebíčkem aj. Dále je třeba jíst kapra koji koku, což je kapr vařený v papiňáku asi 3 hodiny, včetně kostí a šupin, s přidávkem lopuchového kořene, přičemž kosti jsou po tak dlouhém varu měkké, požitelné a velice chutné.

Yang ledvin lze posílit také některými cvičeními, např. jógovou polohou kobry (bhudžangásana), nemá ale valného smyslu cvičit za tím účelem pouze jednu polohu.

Yang ledvin ale můžeme zvýšit také přikládáním polštářku s horkou kuchyňskou solí na záda do oblasti ledvin. Dobrou službu prokáže též prohřívání dolní části zad u otevřeného ohně, což lze provádět venku u ohniště, ale také v místnosti, kde se topí pevnými palivy, např. na chalupě či chatě.

Stačí otevřít dvířka kamen, vyhrnout košili na zádech a postavit si židli blíž ke kamnům. Pro ten účel je vhodný dřevěný oheň, který je mírný a čistý. Uhelny oheň je teplejší, jeho yang je silnější, takže při jeho použití je třeba jistě opatrnosti a expozice nesmí být příliš dlouhá. Cit a dobrá vnímavost jsou vždy nejlepšími poradci. Nahřívání zad se obvykle praktikuje 10 až 20 min.

Další praktikou, jež patří do početné sbírky taoistických metod objevených ve snaze o prodloužení života, je tzv. vyživování penisu. Jedná se o prohřívání penisu v horké vodě, v níž byly vyvařeny speciální byliny, případně minerály, nebo dokonce živočišné produkty.

Přesné složení vyživovacích lázní zde neuvеdeme, ne vždy se totiž jedná o ingredience nejedovaté. Smyslem přidávaných látek je speciální cílené působení, které má víceméně charakter léčení, a patří proto do rukou znalců a zkušených praktiků.

Speciální taoistická procedura, při které se penis namáčí do horké vody slouží především k vyživení yangu ledvin. Metoda bývá označována jako vyživování penisu. Voda musí být tak horká, jak nejvíce je možno snést. Minimálně 42 °C, přičemž maximum je asi 45 °C, ale někteří muži snesou ještě o málo více.

Pod minimální teplotu 42 °C je vyživování penisu neúčinné. Namáčení lze provádět v plastické misce. Při prvním namočení, je-li voda příliš horká, nutno penis rychle vytáhnout, a po krátkém zchlazení na vzduchu jej zase ponořit.

Muži, kteří žijí poučený intimní život podle tantrických a taoistických doporučení a kteří nemají v úmyslu v období do 3 měsíců zplodit dítě, mohou namáčet do horké vody také varlata. Víme, že existují autoři, kteří naopak doporučují varlata pravidelně ochlazovat, nicméně máme v tomto směru jednoznačně opačný názor, který jsme dostatečně prověřili v praxi.

Ostatně pozorný čtenář si jistě dá do souvislosti, co bylo výše napsáno o vtažování varlat do tříselných kanálů. Přesto žádného muže nenutíme, aby si prohříval varlata, nebo je dokonce vtažoval do tříselných kanálů, byť to zdaleka nepatří k tomu nejobtížnějšímu, čeho lze pravidelným úsilováním dosáhnout.

Horkou tekutinou určenou k vyživování penisu nemusí být jen čistá voda, ale často se používá vývarů z bylin, minerálů, nebo dokonce z živočišných těl. Přesná složení směsí raději neuvеdeme, neboť se používají též byliny jedovaté, navíc část rostlin není na našem území dostupná.

Můžeme však učinit výjimku, dobře poslouží vývar z hřebíčku. Asi 7 hřebíčků se vaří v 0,5 l vody 20 min, a máme-li k dispozici, přidáme malou lžičku jílu nebo kaolínu. Velmi dobře poslouží také svařená vlastní moč, která by neměla být starší než 6 hodin. Vaří se mírným varem asi 15 min. Je-li velmi tmavá, což bývá v létě často, nebo když je

jí málo, můžeme ji zředit vodou 1:1.

K stejnému účelu, ale také k mnoha dalším léčebným účelům se dříve používala moč kravská. Dnes ovšem před touto metodou varujeme. Jednak je pro běžné lidi těžké najít krávu, která potřebuje močit, a být u ní v pravý čas s kelímkem od velkého jogurtu.

A pak také dnešní krávy bohužel málokdy žerou to, co by žrát potřebovaly, takže jejich produkty nemají potřebnou sílu. Důkazem naprostého ignoranství v krmení krav byla nedávná televizní zpráva z Austrálie, jež ukázala krmení krav bombóny s prošlou záruční lhůtou, které byly staženy ze všech obchodů v okolí.

Samotné máčení penisu v horké lázni trvá asi 10 až 15 min. Není možné se předávkovat, takže ani delší expozice nemůže ublížit. Pamatujme, že pod 42 °C nemá již lázeň praktického smyslu, takže teplotu je třeba udržovat nad touto hranicí. Vyživování ale není pouze pasivním hověním teplému pocitu, nýbrž aktivním vtahováním tepla penisem dovnitř těla.

Poměrně snadno se podaří vnímat teplo v bodu chuej-jin, tedy uprostřed mezi šourkem a konečníkem. Posléze lze procítit teplo až ke kořeni penisu. Konečným cílem vyživování penisu je vtahování tepla do místa poblíž kostrče, kde je třeba proud tepla rozdělit na dvě větve, a každou z větví vést k jedné ledvině. (A to i v případě, že by měl člověk ledvinu jenom jednu.)

Podobná procedura je zpracována také pro ženy, jež potřebují pouze zvláštní miskou, která jim umožní prohrátí vnějších rodidel, zejména poštváčku. Každý, kdo se pokusí zesílit svůj ledvinový yang, ať již pro získání mužné síly, nebo s úmyslem vyléčit si některou z nemocí, které oslabení ledvinového yangu doprovázejí (např. alergii), měl by si uvědomit, že po absolvování zmíněných praktik bude následovat zvýšená sexuální touha.

Bude-li však tato zvýšená sexuální touha zmařena obvyklým konzumačním způsobem, pak veškeré vyživování penisu či případná další léčba jídlem, bylinami nebo akupunkturou byly zbytečné.

Milování bez ztráty květiny (32)

Na rozdíl od opic a přírodních národů žijeme v společenství, kde dotyky jsou tabu. Ale bez dotyků žít nelze. Poznejme tantrickou figuru, při níž žena drží v ústech penis a oba partneři se dotýkají myšlenkami.

• LIDIČKY A OPIČKY

V odkazech dávných učitelů východní moudrosti nalezneme množství praktik, jež směřují k sjednocování těl milostných partnerů. Zmíněné praktiky přinášejí hodně užitečného také lidem v dnešní době, kdy se párové soužití stává kamenem úrazu žen a mužů žijících společně.

Žena a muž, to jsou dvě části jednoho systému, který se nazývá pár. Tato vyšší jednotka má své specifické vlastnosti, jež do ní vnášejí oba partneři, každý určitou měrou. Má-li být soužití ženy a muže harmonické, pak je třeba, aby se jejich energie setkávaly a sjednocovaly.

Když hovoříme o energiích, nemáme tím na mysli jenom čchi podle staročínské filosofie, a také ne pouze pránu podle filosofie staroindické, dokonce ani ne pouze ód, jak nazývali lidskou energii zakladatelé západní vědy v minulých stoletích.

Také tím nemáme na mysli jenom a pouze obsah pojmu duch svatý, jímž se operuje v paulinismu, ani pouze složité elektrochemické procesy v lidských tělech, jak je objevuje moderní věda. Máme tím na mysli energetický fenomén, který je obsahem všech výše zmíněných pojmů, jelikož všechna ta různá slova označují jednu a tutéž věc.

Pro pochopení obecných zákonitostí je nejlépe použitelná a nejdůkladnější propracovaná staročínská formulace čchi jako výslednice polarit yin a yang, jak ji známe z taoismu. Pro životní orientaci, myšlenkové usměrnění a pochopení provázanosti osudu jednotlivce a celku je nejcennějším odkazem pradávne minulosti staroindická tantra, a její poznání prány.

Znalci tvrdí, že když se tantra oprostí od společenských rituálů a složitých mentálních cvičení, pak zůstane taoismus. A když se taoismus obohatí o sociální nadstavbu, vznikne tantra.

V čem tedy spočívá sjednocování partnerů? Víme, že každé tělo je obydleno bakteriemi, plísněmi a dalšími mikroorganismy. Víme také, že z nadbytečné potravy, což je dnes na Západě standardní způsob výživy, vzniká mnoho odpadových látek, které se nestačí z těla odstraňovat.

Zmíněné negativní vlivy jsou nejčastějšími zdroji patologie, jinak řečeno nejčastějšími příčinami onemocnění. Málokdo si však uvědomuje, že zmínění negativní činitelé, mikroorganismy a vnitřní znečištění (autointoxikace), jsou přímými důsledky poruch oběhu čchi.

Zmínili jsme se již, že jsou-li dvě těla spojena, oběh energie v obou tělech se mění, a to tak, že směřuje k harmonizaci obou. Samozřejmě, že energie v meridiánech podle tradiční čínské medicíny ani energie v jehnohmotných kanálcích nádí podle jógy nezačne téci obráceně nebo si hledat nové řečiště. V rámci složitých systémů jednoho a druhého těla však dojde k určitému doplňování a vyvažování energií. Krátce řečeno, dotyková komunikace, již obdivujeme u ostatních primátů, je také lidskou přirozeností, a jako taková měla v dávných dobách svůj sociální a zdravotní význam.

Dnešní lidé se jedni druhých nedotýkají, dotyk je tabu, dotyková komunikace je výsadou pouze intimních vztahů, ať už manželů, milenců či promiskuitních cizích lidí, anebo rodičů a dětí, příp. prarodičů a dětí. A kdo si myslí, že prostitutky jsou objímány platicími milenci, je na omylu.

Ještě v minulém století bylo běžné, když spolu mluvili dva cizí lidé, že se v hovoru drželi za obě ruce. Vřelé objetí patřilo k nejběžnějším vyjádřením prosté lidské blízkosti, k obvyklým projevům radosti ze setkání atd. Každý z nás se můžeme podívat do archivu své paměti, a vyhledat tam datum, kdy jsme někoho naposledy objali.

Když děti pozorují v zoologické zahradě opice volně pobíhající ve výběhu, jejich očička se lesknou dojetím nad bezprostředním sociálním chováním opiček. Dětské myslí jsou udiveny tím, jak jsou ta zvířátka podobná lidem, jak neobyčejně lidsky se chovají, a jak se vlastně lidé chovají úplně jinak, než by se chovat měli.

Nejedno dítě by si přálo být ve výběhu s opičkami, probírat se jich srstí a ve chvílích odpočinku cítit jejich chlupatá dýchající tělčička na vlastním těle. Místo toho však musí žít ve světě, kde se lidé navzájem nedotýkají.

■ PŘES ZÁDA NA BŘICHO

Sjednocováním těl se dosáhne větší odolnosti páru vůči vnějším vlivům, větší stability v udržování zdraví, rovnoměrného rozprostření čchi v obou tělech, takže oslabená místa jsou nově zásobena energií, což je důležitý předpoklad nastartování léčebných procesů.

Nutno však dodat, že je třeba také korektně jíst, nebo alespoň nedopouštět se ve výživě kardinálních chyb, cvičit energetická cvičení, pěstovat komunikační erotiku a kultivovat slovní dorozumívání.

Naučíme se zajímavou figuru, která je velice mnohostranná, neboť se v ní integruje několik duchovních cvičení, možno říci duchovních cest, což zvyšuje její sílu a účinnost. Figuru možno praktikovat v kteroukoliv denní a noční dobu, její vliv je však spíše zklidňující, takže nejvhodnější doba použití je večer před uložením k spánku.

Pro některé páry, jež se tuto figuru naučí, se figura stane vhodným náhradním programem ve chvílích, když žena nemá chuť angažovat v milostné hře své pohlaví, jinými slovy, když jí tzv. bolí hlava.

Žena a muž mohou být nazí. Je-li chladnější počasí, pak si na nahá těla obléknou starší seprané pánské košile, zásadně bavlněné nebo lněné, doporučujeme košile flanelové. Pánské košile jsou vůbec nejlepším ložním prádlem, jaké lze pro manželskou či mileneckou tantrickou praxi doporučit. Běžné dámské noční košile, byť bavlněné, jsou příliš dlouhé, takže vyhrnoučte v noci tlači. Řešením může být jejich zkrácení, aby zakrývaly pouze pohlaví.

Také košilky na ramínka nebo bez rukávů nejsou dobré, poněvadž v nich v noci při otevřených oknech ženám prochládají ruce a ramena. Nevhodné jsou také pánské pyžamové kalhoty. Adepti tantry spávají totiž zásadně dole bez, aby spodní poloviny těl byly stále přístupny dotykům.

Úplně nahé spaní je krásné, ale nepraktické, předpokládá dobrou příkrývku, nejlépe přes obě postele, a také ovšem teplé letní noci. V neprospěch nahého spaní hovoří též občasná noční zapocení, jemuž se mnoho lidí s horkostí v těle nevyhne. V zimě nahé spaní nedoporučujeme.

Co však doporučujeme nejen v létě, ale též v zimě, je každou noc otevřené okno. O otevřeném okně v noci by se dala napsat kniha, ale než ji někdo napíše, je třeba brát spaní při otevřeném okně alespoň jako důležitou součást životasprávy.

Muž si pak sedne a opře se zády o čelo postele nebo o stěnu. Od chladné zdi je třeba se oddělit polštářkem. Žena si lehne na břicho, tak aby mohla dobfé uchopit ústy mužův penis. Muž si nahá chodidla spojí s nahými ženinými boky. Případně může spojit chodidla pod ženinou páňví, takže přední ochlupená část ženina pohlaví, řečeno s Járou Cimrmanem pahrbek geniality, leží přesně uprostřed spojených chodidel.

Tedy v jakési misce, již tvoří spojené nožní klenby na vnitřních stranách chodidel. Samozřejmě je třeba přihlídnout k anatomickým možnostem různých tělesných skříněk různých lidí. Budeme si pamatovat, že každá poloha by měla být především pohodlná.

Žena pak uchopí mužův penis do úst. Muž se uvolní a koncentruje mysl k opakování pranavy, což není nic jiného nežli prastará tantrická mantra Óm mani padmé húm. Obsah mantry je zhruba následující, slabika óm vyjadřuje základní zvuk vesmíru, je to slabika oslavná, vznešená a blahodějná.

Pravděpodobně byla též prastarou předlohou pro vznik citoslovce ó, který nacházíme v paulinistických kulturních památkách včetně Bible, jejím vzdáleným příbuzným je taktéž slovo amen. Mani pak znamená penis, padmé vagínu, mani padmé znamená penis ve vagíně. Jakkoliv je tato interpretace pranavy někdy popírána, její pravdivost byla prokázána jazykovými historiky.

Slabika húm je zlověstná, je předzvěstí dovršení cyklu růstu a zrání, za nímž následuje nutný zmar, který je podmínkou nového vznikání, nového narození, růstu a zrání. Kdybychom chtěli pranavu přeložit do češtiny, získali bychom větu asi tohoto obsahu: Sláva, čurák je v kundě, dej bacha!

Jazykovým estétům se omlouvám, kdyby čeština disponovala adekvátními výrazy pro mužské a ženské pohlaví, rád bych jich použil. Zde použitá slova existují v myslích lidí, přestože se nevyskytují v slovnících a v běžném životě se nevyslovují, není to dostatečný důvod, abychom se hluboce obdivovali jejich síle a životaschopnosti?

Muž tedy opakuje mantru Óm mani padmé húm, a to v několika sériích, přičemž jedna série obsahuje 108 opakování. K počítání mu slouží málá, což je mantrický růženec, někdy též mantrovník, vlastně šňůra se 108 korálky.

Prsty jedné ruky se po každém vyslovení mantry oddělí jeden korálek. Jednotlivé mantry je třeba vyslovovat při výdechu i při nádechu. Vhodné je sdružování manter do trojic, jelikož trojice se udržují v paměti bez velké námahy. Dvě trojice s výdechem, dvě trojice s nádechem.

Muž začíná s výdechem, první mantru umístí ženě u kostrče, druhou v oblasti ledvin, třetí na temeni hlavy. Tím má za sebou první trojici manter. Poté jeho mysl projede ženinými ústy a penisem do jeho vlastního těla. První mantru uloží sobě u kostrče, druhou v oblasti ledvin, event. u slinivky a sleziny, třetí na temeni své hlavy. Tím má za sebou druhou trojici manter, a současně celý výdech.

Nádech začíná uložení první mantry uprostřed vlastního čela, druhou mantru muž uloží zhruba uprostřed mezi prsními bradavkami a třetí u kořene penisu. Tím má za sebou první trojici nádechu, tedy jeho první polovinu. Mužova mysl projde skrze penis a ženina ústa do místa mezi ženinými řadry, kde umístí první mantru z další trojice.

Druhous mantru umístí na ženském bříse asi dva centimetry pod pupíkem a třetí přesně na poštěváčku. Tím má za sebou druhou trojici manter při nádechu, a také celý nádech. Celkem čtyři trojice manter, tj. 12 manter, což představuje jeden výdech a jeden nádech, resp. jeden cyklus, který je třeba na jednu šňůru korálků opakovat devětkrát, což představuje právě 108 opakování.

Žena je soustředěna na mužův dech, ale dýchá opačně. Když muž vydechuje, žena nadechuje, a naopak. K tomu musí být velmi vnitřní a rozeznávat podle zvuku, zda muž vyslovuje mantry s výdechem či s nádechem. Kdo to zkusí, zjistí, že rozdíl je zřetelný. Žena opakuje mantry v duchu s mužem, ale ukládá je v jiném, resp. obráceném pořádku. Vždy tak, aby s nádechem se mysl pohybovala po předních stranách těl, s výdechem pak po zádech.

Penisu v ústech je třeba věnovat omezenou pozornost, což je úkolem ženy. Penis nemusí dosahovat vysoké tuhosti, neboť by tak mohl strhávat mužovu pozornost, a oslaboval by sílu jeho koncentrace orientované na posílení oběhu čchi v obou tělech. Ale neměl by ani docela ochabnout, poněvadž by tak utopil potěšení z toho, že se muž v své mysli dotýká ženy.

Zmíněné potěšení z představy dotyků zaměřuje jeho mužskou energii tam, kde se právě nachází jeho mysl. Je třeba určitě duchovní praxe k tomu, aby muž zjistil, že i v těsné blízkosti ženy je myšlenka na její tělo stejně úžasná a

Milování bez ztráty květiny (33)

Patří mazlení do repertoáru sexuálního chování dospělých? Není to pouze chování vyhrazené dětem? Má smysl, aby se dospělí lidé spolu mazlili? Může nedostatek mazlení ublížit vztahu?

• VĚTŠÍ PRSA NEŽ OPICE

Obvyklými vědomostmi lze jen obtížně vysvětlit podstatu mazlení. Konzumační princip sexuality na mazlení uplatnit nelze, jelikož cílem mazlení není orgasmus, nýbrž nepohlavní spojení dvou nebo více těl. Navíc mazlení do oblasti sexuálního chování jaksi nezapadá, neboť je dominantním prvkem v chování dětí.

Proto pojmy mazlení a sexualita vytvářejí v puritánsky orientovaných myslích neblahé myšlenkové spojitosti týkající se sexuálního zneužívání dětí. Výstižně bychom mohli mazlení označit jako intimní styk uskutečněný spojením kůží.

Možná někoho zarazí, že v dnešní uvolněné době užívám slova "puritánsky". Konzumační pojetí sexuality však přímo předpokládá puritánskou společnost. Sex v takové společnosti je chápán jako majetek, zboží, vlastnictví, zajištění, potvrzení ega, potažmo lidské osamělosti, a nikoliv jako dar, jímž je sexuální akt ve skutečnosti.

Podobnými energetickými dary, samozřejmě menší intenzity, jsou např. úsměv, pozdrav, odpověď v rozhovoru aj. Těžko si představit, že by se zmíněné energetické fenomény staly stejnými tabu jako intimní styk. I když chování žárlivých mužů jednoznačně přesvědčuje o tom, že to je možné, že úsměv, pozdrav nebo odpověď ženy v rozhovoru s jiným člověkem mohou být chápány jako věci ve vlastnictví muže.

Jinak řečeno, fakt, že v trafikce lze zakoupit obrázkové časopisy plné nahých žen v nejrůznějších aranžmá, ještě neznamená, že společnost, v níž trafika existuje, není puritánská. Naopak, puritánská společnost potřebuje nejrůznější ventily v podobě obrázků, filmů, tzv. erotických služeb aj., jelikož trvalé udržování sexuálních impulzů pod povrchem vědomí je značně vyčerpávající.

Proto existují jakési zóny povoleného stání v oblasti, v níž je jinak parkování mysli přísně zakázáno. Podobnému účelu slouží kanalizace veškeré sexuality do hájemství sexuologie, tedy lékařství, byť svou podstatou by patřila spíše do příhrádky společenského chování nebo do příhrádky životasprávy či umění žít.

Energetickým darem je také mazlení. Ve vztahu matky a dítěte je energetická podstata mazlení natolik silná, že se projevuje materiálně neboli hmotně, tedy vyměšováním mateřského mléka za současného sání dítěte. Není pro dítě příjemnějšího místa než na matčiných prsou a na matčině klíně. Ve chvíli největšího stresu dítěti stačí, aby si položilo hlavičku doprostřed matčiny hrudi.

Okamžitý účinek matčiny energie na uklidnění dítěte je natolik zřejmý, že jej dobrý pozorovatel nemůže přehlédnout. Dnes je obecně známo, že dítě je třeba kojít, a uplyne ještě hodně vody, než vejde v obecnou známost, že matka se musí s dítětem také mazlit. V jistém smyslu kojení a mazlení představuje jednu a tutéž věc, energetickou komunikaci matky a dítěte.

A jaký je význam ženských ňader v erotické komunikaci ženy a muže? Zajímavý názor říká, že ženská ňadra jsou náhradou přírody za hýžděové svaly, které údajně v pravěku představovaly signální zařízení pro muže.

Muži prý byli přitahováni k souložení ženskými hýžděmi. Poté, co se pozornost mužů v důsledku slovní komunikace přenesla ze zadků k obličejům, prsa žen se prý vydula, takže na hrudích žen vznikly jakési umělé prdelky, které prý přitahují muže dodnes.

Tím je údajně vysvětlen také fakt, že skutečné ženské prdelky se dnešním mužům líbí rovněž, a to přinejmenším stejně jako prsa. Oproti pravěké ženě je tedy dnešní žena přitažlivá oboustranně, zatímco její pravěká prababička byla přitažlivá toliko zezadu.

Zmíněný závěr byl učiněn na základě pozorování opic, zejména šimpanzů. Velké odulé červení a holé zadky šimpanzů jsou pro mnohé návštěvníky zoologických zahrad nepříjemnou podívanou působící dojmem, že se jedná o nemoc či odřenou, resp. ošoupanou srst na zadnici.

Nikoho ani nenapadne, že to je erotická signalizace pro šimpanze, kteří v období ovulace opic rozeznávají zduření a zčervenání, a samozřejmě také změnu vůně zmíněných signalizačních partií na zadku. Hypotéza o přestěhování ženského zadku na ženskou hrud' je nepravděpodobná.

Navíc ženská prsa nejvíce zduří s nástupem těhotenství, což by pro muže byla signalizace zcela zbytečná. Spíše padají na váhu argumenty související se ztrátou srsti, jak jsme o tom již psali. Jestliže opice dokáží stejně dobře kojít své potomky, aniž by potřebovaly tak velká prsa, jaká mají ženy, pak velká ňadra žen nemají souvislost ani s kojením.

Význam větších prsou u lidských samic můžeme vidět také v tom, že se děti nahých opic potřebovaly něčeho měkkého držet, chyběla jim totiž srst matek, za kterou se přidržovaly malé sající opičky. Pokusí-li se matka něžně odtrhnout sající dítě od svého prsu, samo dítě jí svým chováním přesvědčí, že takový závěr je pravděpodobný.

Představa, že příroda obdařila ženy velkými prsy, aby se ženy líbily mužům nejenom zezadu, ale také zřepdu, je stejně úsměvná jako představa, že husí peří je hebké a teplé jen proto, aby si je lidé mohli dávat do peřin a polštářů.

■ ČASTĚJI A VÍCE MAZLIT

Mazlení je jen další ze způsobů energetické komunikace, a slouží tudíž k vzájemnému vyrovnávání energií v různých tělech a k vytváření nadosobního celku. Tělo matky je zdrojem energie pro dítě, ať již v hmotné podobě, ve formě mateřského mléka, nebo v podobě nehmotné, tedy ve formě zklidnění, posílení, oživení, kterých se dítěti dostává v mateřské náruči.

Nemazlené dítě je v dospělosti stejným invalidou jako dítě nekojené, stejně jako dítě živé v nitroděložním životě coca-colou, cukrem, cigaretami, kávou, alkoholem, uzeninami, konzervami, léky a jinými produkty tzv. svobodné společnosti.

Mazlení mezi ženami a muži představuje běžnou součást intimního života, jeho nedostatek způsobuje větší problémy než úplný nedostatek toho, co sexuologičtí odborníci označují jako nutné sexuální vybití. Mazlení totiž účinkuje jako syntetizující proces, spojuje pár, vytváří energii, léčí drobné energetické výkyvy. Naproti tomu

konzumační sexuální styk, tj. styk uskutečněný za účelem dosažení orgasmu, účinkuje jako destrukční a destabilizující prvek ve vztahu, který přímo nabourává rovnováhu páru.

Děje se tak proto, poněvadž oba partneři současně s orgasmy ztrácejí přitažlivé síly, které je svedly dohromady a držely při sobě. U muže je zmíněná ztráta vždy výrazně větší. Za přirozených podmínek se pohlavní styky s orgasmy děly ve chvílích, kdy energie dosahovaly maxima, takže ztráty nezpůsobovaly problémy. Do hry vstupovalo mnoho faktorů, potrava, roční doba, zdravotní stavy ženy a muže, způsob života, společenská situace atd.

Máme důkazy, že intimní život našich předků byl veden podobným způsobem, jak doporučují tantričtí a taoističtí mistři. Stejná pravidla chování nacházíme také u zvířat žijících v přirozených podmínkách. Zdaleka ne každé zasunutí penisu do vagíny zde znamená ejakulaci semene.

Naproti tomu v každém společenství zvířat nacházíme mnoho variant toho, co ve světě lidí označujeme jako mazlení. Zoologie zná např. pojem dotyková komunikace, zmíněný pojem znamená, že zvířata si dotyky předávají informace. Ve volném společenství pískomilů, často slouží jako studijní model dotykově komunikativních živočichů, nacházíme obdivuhodně přitažlivé projevy dotykové kultury vedoucí až k pomyšlení, jak krásné by bylo žít život pískomilů.

Máme mnoho důvodů se domnívat, že lidé jsou rovněž dotykově komunikativní živočichové. Četné způsoby lidského chování, jako např. pohlazení, podání ruky, políček, poplácání po rameni, chození s držením za ruku, objetí, mazlení aj., dosvědčují, že dotyková komunikace je důležitou stránkou lidského života.

Podání ruky při setkáních bývá někdy stupidně vysvětlováno tak, že lidé kdysi dávno ukazovali prázdnou dlaň, ve které neměli nič, čímž ubezpečovali druhého, že nemají vražedné úmysly. Nejspíš by to svědčilo o tom, že fantazijní svět dnešních akčních filmů byl kdysi dávno realitou, což je samozřejmě nesmysl.

Pro vysvětlení zvyku podávání rukou není zapotřebí mnoho fantazie, stačí pozorovat, jak k nově přichozím natahují ruce lidoopi, naši chlupatí příbuzní. Energetické vysvětlení je v tomto případě na dosah ruky.

Mazlení je jednou z věcí, které mohou zachránit tento svět, a to není myšleno jako nadsázka, ale jako fakt. Je nemožné mazlit se bez odpovědi druhého člověka. Mazlení je skutečným výrazem lásky, zatímco konzumačně pojatý pohlavní styk jím není.

V dnešním světě lze zaznamenat výraznou preferenci pohlavního styku bez lásky. Nepochybně se jedná o úlet ve jménu osobní svobody, která žel ve společnosti není kvalifikovaně definována. Mazlení se lze věnovat dlouhé hodiny, a mohou to být hodiny krásného a dokonalého života. Mazlení defragmentuje rozbitý a fragmentovaný svět do jeho původní celistvé podoby.

Když se řekne, mějte se rádi nebo mějte v srdcích lásku, je to v podstatě abstraktní doporučení. Když se ale řekne, častěji a více se spolu mazlete, je to doporučení veskrze předmětné. Tedy doporučuji, častěji a více se spolu mazlete. K praktickým návodům, jak se vlastně mazlí, se určitě ještě vrátíme.

Milování bez ztráty květiny (34)

Je onanující muž, který se miluje s vlastním mužským tělem homosexuál? A co žena, která si uvědomí pohlavní zrušení při kojení, je pedofilně orientovaná na své dítě? Hloupé otázky, že?

• SPOJENÍ BEZ SPOJENÍ

Byla řeč o mazlení, a nebylo vzpomenuo něžné chování zvířat, z nichž některá jsou na mazlení skutečnými přeborníky. Chování zvířat je vůbec důležitým klíčem pro poznávání podstaty lidské sexuality.

Nemůžeme se tomu divit, když víme, že od nástupu patriarchálních společností je lidská sexualita zatlačena mezi činnosti přísně tabuizované, podobně jako vyměšování výkalů, rození dětí apod. Nástup paulinismu, nového náboženství podle teologie apoštola Pavla, které je nesprávně označované jako křesťanství, pouze přitvrdil v patriarchálních manýrách.

Muži většinou na mazlení tak moc nejsou. Dokonce se občas objevuje označení něžní muži, jímž jsou míněni homosexuálové, což je nejapné mínění. Pro muže jako by mazlení bylo nějak ponižující, jako by takové chování náleželo jen do repertoáru dětí a žen.

Ale to je kardinální omyl, vezměme např. zvířecí přeborníky na mazlení, jimiž jsou kočky a kocouři. Obě kočičky pohlaví milují lidské pohlazení stejně. Kočky i kocouři by promazlili půl života, přičemž škrábání na zádech u kořene ocasu v nich rovným dílem probouzí pohlavní rozčilení.

Stejně tak kočky i kocouři milují škrábání pod bradou, resp. pod čumákem, a oblibují drbání za ušima. Intenzivně hlazené kočky často nestydatě přikrčují přední nohy a vystrkují rozvírající se vulvy, a vůbec jim nevádí, že člověk není kocour, a že by styk s člověkem, jehož se dožadují, mohl být poněkud nepřiměřený, nebo dokonce deviantní či parafilní.

Ale kočkám jsou taková hlediska ukradená, vnímají jenom energie, člověk se svou velkou silou je jim příjemný, hlazení po páteři uvádí do pohybu jejich čchi, která se propojuje s lidskou, a pohotovost ke kočičím intimnostem je jen průvodním jevem vzájemného spojení energií.

S kocoury je tomu podobně. Sexuální energie prostě nejsou vázány pouze na nějaké adekvátní podněty, jak to vysvětlují sexuologové. Onanující muž by vlastně byl homosexuálem, neboť se miluje s vlastní mužskou rukou. Žena, která si uvědomí pohlavní zrušení při kojení, by byla pedofilně orientovaná na své dítě. Dvě děti, které si se zájmem prohlížejí svá pohlaví, a dostaví se u nich erekce, by mohly být rovněž označeny za pedofily atd.

Mnoho zla bylo napácháno ve vědomí lidí od chvíle, kdy věda vystřídala roli náboženství. Sexualita znehodnocená představou hříchu se tak změnila v sexualitu znehodnocenou představou sexuálních úchylností.

Za normálních okolností je síla pohlavní touhy výrazem celkové síly a rovnováhy organismu. Je-li však rovnováha porušena, může se projevit pohlavní touha v neobvyklé formě, může být přílišná, nedostatečná, jinak zaměřená apod. Zvyky a učení, které sexuologie příliš nereflektuje, hrají v sexuálním životě lidí větší úlohu, než by se mohlo na první pohled zdát.

Pro příklady opět sáhneme do říše zvířat. Kanáři, ale také naši slavíci, se nenaučí "mužně" zpívat, když nemají pěvecký vzor, když neslyší zpívat dospělého samce, který "to" umí. Určité druhy opic se páří tak, že si samci stoupají

samicím na lýtka, když mladý opičák tuto činnost nevidí, a nemůže ji tudíž odkoukat, nikdy už není schopen páření.

Sexuální energie však není jiná než energie, již máme k dispozici k jiným účelům, např. pro výkon zaměstnání. Stejně jako peníze, které muž zaplatí prostitutce, pocházejí z celkové finanční hotovosti rodiny, a nejsou nějakým speciálním finančním libidem, jež čeká na příležitost, aby uplatnilo svoji kupní sílu.

Freudova teorie o sexuální energii zvané libido, jež hledá objekty, k nimž se upíná, aby se mohla vyčerpat, je úsměvným historickým omylem, jehož kladem je pouze to, že pozvedl vlnu veřejného zájmu o pohlavní život.

Zvířecí mazlení je zajímavé v tom, že na něm lze sledovat vyrovnávání energetické nerovnováhy, a to v klidu a pohodě, bez ržání a hýkání. Samozřejmě, že kocour je kočce milejší než člověk, však také milování koček je podívaná vskutku nádherná. Když v červencové noci za úplňku přijde na kočky mrak, měli by lidé vypnout televizi a dívat se z oken. A nepolévat kočky studenou vodou.

Ten ukrutný řev, který zamilované a pohlavně rozčilené kočky vydávají, je vážně úžasný. Domněnka, že kočky řvou, jen když se tělesně stýkají, není pravdivá. Nejčastěji jenom tak sedí naproti sobě, asi metr od sebe, dívají se na sebe, a řvou. Co se děje? Dochází ke spojení bez spojení, přesně jak o tom často píšeme.

■ Z BABIČČINA ZÁPISNÍČKU

Informace, že mezi zvířaty existují vzorce sexuálního chování, jež se předávají učením, a nepatří do výbavy tzv. vrozených instinktů, vnáší nové světlo do našich představ o lidském sexuálním chování. Obvykle je dávana přednost starému paulinistickému vysvětlení, že vše je v rukou božích, a že tedy v určitém věku, každý ví, co má dělat.

Že tomu tak dnes není? Že platí v tomto směru vědecký názor, který praví, že sexuální chování je výsledkem konfigurace genetické výbavy, která určuje sexuální vlastnosti jednotlivce dávno před narozením? Ano, tak praví vědecký názor, ale není náhodou druhé vysvětlení stejně vyhyčivé jako první?

Není náhodou vědecké vysvětlení jen obdobou vysvětlení náboženského? Není náhodou věda, jež se potýká s nejistotou života a jistotou smrti, stejně uchýlená za mantinely lidských možností. Není tento úhybný manévr jen výrazem pasivity a nedostatku odvahy, které brání v zaujetí tvořivého postoje k věčně proměnlivému životu?

Dávni Indové, Číňané a Tibetané měli mnohem méně prostředků a nástrojů k objasňování nejistoty života a jistoty smrti, nicméně výsledky jejich úsilí znamenají trvalou hodnotu pro lidstvo. Měli více odvahy a více spojení mezi sebou i s okolním světem, proto objevili proměnlivost zdánlivě trvalých věcí.

Proto odborníci na tradiční čínskou medicínu dokáží vyléčit zdravotní potíže, nad nimiž komerční západní lékaři zlomili hůl. Vše plyne, všechno je v pohybu, žádný problém není bez řešení. Aby člověk zůstal živý a zdravý, musí v něm proudit energie čchi.

Péče o tuto energii, její obnovování, vydávání, nabývání a zušlechťování, to je cesta vedoucí k zdravému a krásnému životu podle východní moudrosti. Měli bychom alespoň zběžně poznat energetické procesy, jimiž se řídí naše nálady, životní pocity, vědomí síly a zdraví.

Současná doporučení k autosugescím typu, věřím, že jsem zdravý, a proto jsem zdravý, jsou velmi ošidná. Podobné mentální prostocviky lze provádět pouze na doladění materiálně dobře vybalancovaného stavu. Krátce řečeno, zlomenou nohu nelze vyléčit autosugescí, nicméně dobře ošetřenou zlomenou nohu v sádře lze lépe a rychleji zhojit s pomocí mentální účasti.

Na západě dnes trvá svár ducha a hmoty, myšlení a hmotného těla, který je opět smutným dědictvím paulinismu. Současný západní svět se odvrátil od boha, ale ideje paulinismu žijí dál, pouze dostávají nové barevné nátěry. Obvykle se tomu říká křesťanská tradice, ale je to kocovina z patriarchalismu, který v těle světa chová stejně jako alkohol v těle člověka.

Chybějí nové myšlenky, nové podněty, nový humanismus. Budíží napsáno s maximální odpovědností, jež z toho plyne, že novou nadějí pro tento svět jsou ženy. Doplnění ženského principu do patricentrických západních společností a uznání hodnot ženské práce, ženského myšlení a ženských vlastností, to je východisko ze současné překerní situace Západu a Východu.

Ale co jsem to vlastně chtěl říci, jo, už to mám, sexuální učení je pro člověka mnohem důležitější než vrozené chování. Dobře odkoukané vyrovnané a komunikativní sexuální chování je pro člověka pozitivním vkladem pro celý život. Zní to jako z babiččina zápisníčku, a nikdo tomu příliš nevěří, poněvadž kdyby tomu věřili např. společenství správčové, muselo by se dávno mnohé změnit.

Musela by se už dávno vytvářet místa, kde by mladí mohli vyrovnané a komunikativní sexuální chování odkoukat. V televizích, na filmových plátnech, ve školách atd. Jenže, jak už napsala Lenka, slavící se nenaucí "mužně" zpívat, když neuslyší zpívat dospělého samce, který "to" umí. A když ani dospělý slavík neumí zpívat? Pak to je prostě průser!

Milování bez ztráty květiny (35)

Pohanské sexuální orgie vymýtila katolická církev. Ženy byly údajně upalovány za to, že souložily s ďábly, ale pravou příčinou upalování byl fakt, že katolíci katani nesouložili se ženami.

• POHANSKÉ ORGIE

Jak asi vypadaly prastaré pohanské orgie pořádané na oslavu sklizně? Staré matricentrické náboženství, kdysi násilně potlačené paulinismem, oslavovalo řadu přírodních svátků. Mnohé z nich byly tak silně zakořeněné v myšlení lidí, že novým ideologům paulinismu nezbývalo než přejmenovat původní pohanské svátky podle svých vizí a změnit obsah svátků k obrazu jejich učení. Takový osud potkal hlavně Vánoce, někdejší pohanskou oslavu zimního slunovratu.

Církev tehdy zastávala roli politické strany, jejíž program bychom dnešními slovy označili jako pragmatický. Jinými slovy, k získání a udržení moci činí cokoliv, co přinese kýžené dosažení cíle. Řčení o tom, že účel světi prostředky, s největší pravděpodobností vzniklo na církevní půdě. Paulinističtí fundamentalisté se totiž domnívali, že mají od pána boha plnou moc prakticky ke všemu.

Důkazem toho byly monstrózní procesy s čarodějnicemi, upalování žen, ale také nepohodlných mužů, což vlastně nebylo nic jiného než špinavý politický boj se starým náboženstvím, jehož kořeny byly hluboké a stále živé.

Dnešní renesance pohanství, jak se objevuje v mnohých hnutích, z nichž nejznámějším je wicca, podává důkaz, že

kořeny starého náboženství sahají pravděpodobně hluboko do neolitu. Oproti tomu 20 století paulinismu, tedy celá tzv. křesťanská tradice, představuje jen špinu za nehty lidstva.

Také dnešní představy sexuálních orgií mají svůj pravzor ve výplodech chorých mozků církevních potentátů. Ženy byly v 16. stol. upalovány za to, že souložily s ďábly. Skutečnou příčinou ale byl fakt, že katoličtí katani nesouložili se ženami.

Nicméně představy orgií jsou v myslích dnešních lidí stejně vyšínuté, jako byly představy jezuitů. Obvyklá představa orgií představuje obraz jakéhosi hurá souložení, volného styku všech se všemi, které není ničím omezeno. Taková orgie by však trvala pouze několik minut.

Při prvním styku někoho s někým by se muži vystříkali a v ejakulačních křečích připomínajících epileptické záchvaty by hromadnou orgií pro nejbližší chvíli ukončili. Na souložení každého s každým by už ze strany mužů nebylo sebemenší pomýšlení. Taková orgie by po několika minutách skončila hromadným spánkem mužů, přičemž někde stranou by se nejspíš vytvořil kroužek tiše komunikujících žen, jež by hovořily šeptem, aby své statné kance, býky a hřebce nevbudily.

Tak takhle nejspíš orgie na oslavu sklizně obilí u našich pohanských předků nevyPadaly. Ocitáme se uprostřed rozporu představ a skutečností. Z toho, co víme o intimním životě dnešních lidí, zejména o jeho konzumačním zaměření, zásadně nevyplývá možnost realizace nějakých sexuálních orgií, které by měly trvat alespoň tak dlouho, aby vůbec mělo smysl sejít se společně na poli, louce nebo kopci.

Představa sexuálních orgií, jak ji nosíme v myslích, je bohužel celá převzata z paulinistického depozitáře. Podobně vidíme jisté kroky ke zrodu dnešní konzumační sexuality v tom, že příjemné pocity doprovázející intimní styky byly pojmenovány slovem hřích a touha po splnutí ženy a muže označena jako pokušení ďáblov.

Pouhé odvrácení mysli od náboženských dogmat, jež se událo v novější době, zákonitě přineslo opačný extrém v chápání sexuality, a sice názor, že co je příjemné, je přirozené a nutné.

■ ZVEDNUTÍ HLADINY

Jsou tedy pohanské sexuální orgie našich dávných předků, jež se měly konat na polích či jinde v přírodě, výmyslem? Jsou výmyslem sexuální orgie, jež se měly konat v dávných tantrických společnostech na Východě? A co např. tantrické společné milování známé jako čakrapúdža, sexuální rituál provozovaný osmi dvojicemi rozmístěnými v kruhu? Ne, společné sexuální slavnosti, obřady a rituály rozhodně nejsou výmyslem, jenom jejich obsah se v našich myslích poněkud změnil.

Pohanské oslavy pořádané po dokončení sklizně byly oslavami plodnosti země, oslavami mateřského principu přírody, která člověka obklopovala. Smyslem oslav bylo poděkování matce přírodě za úrodu a vyjádření radosti plynoucí z nabytí nových zásob potravy. Kde jinde by se měla taková oslava konat, ne-li právě v přírodě.

Jak tedy vypadal pohanský sexuální rituál? Mnoho cenných informací poskytují knihy, jež po sobě zanechala archeoložka Maria Gimbutasová. Bohužel v českém jazyce dosud nevyšly, alespoň nám to není známo. Pohanské sexuální rituály na Západě měly bezpochyby týž princip jako tantrické rituály v předindické kultuře. Cílem nebylo dosažení orgasmu a ejakulace, ale navození společného probuzení sexuální energie, řečeno dnešním jazykem společné sexuální vzrušení.

Nejkrásnější ženy se svlékaly a tančily nahé, v čemž následovaly kněžku. Ženu, která byla hlavní vědmou. Zásadní otázky, na které nebylo možno získat odpověď racionální cestou, patřily do kompetence ženy-kněžky. Slovo vědma je odvozené od slova vědět. Ženy vůbec byly středem mužské pozornosti, a to nejen díky přirozenému obdivu mužů k ženským tělům, ale též díky mužskému obdivu k intuitivním myslím žen. Muži věděli, jak nejlépe opravit střechu, ženy zase věděly, zda bude přšet.

To, co dnes známe jako ženský striptýz, je nepochybně archetypálním pozůstatkem dávných sexuálních orgií, jejichž cílem bylo probuzení sexuální energie. Probuzená sexuální energie se ve společenství lidí neobyčejně násobí. Stačí ale jediný orgasmus a následuje dramatický pokles. Rovněž uspořádání pohlavně probuzených osob do kruhu je důležité, neboť zesiluje výsledný efekt. Probuzená energie účinně promývá jednotlivá těla účastníků, přičemž emočně, resp. citově homogenizuje společenství.

Je třeba sílu společného pohlavního vzrušení prožít, a teprve potom o ní přemýšlet, posuzovat ji a dělat o ní závěry. V jiném světě a jinými očima lze nahlížet také břišní tanečnice Orientu. Z uvedeného vyplývá několik souvisejících myšlenek. Předně lze domýšlet a chápat směšnost muže, který předvádí striptýz. Jinou formou směšného pánského striptýzu jsou vystoupení mužských kulturistů.

Parodii tanečního umění pohanských kněžek jsou vystoupení žen kulturistek. Abychom však pochopili karikaturu ženy kulturistky, potřebujeme vidět, jak demonstrovuje své svalstvo nahá. Vystoupení nahé kulturistky, to je výjev, který mužům způsobuje podobné sevření konečniku jako pohled na automobilové neštěstí.

Mnozí muži, jimž nečiní obtíže upřímnost k sobě samým, si možná vzpomenou na chvilky společenské masturbace prožité v dětství. I když je sexualita dětí svou povahou odlišná od sexuality dospělých, přesto je pro vnímavé jedince společné pohlavní vzrušení intenzivním zážitkem, na který nezapomenou.

Nutno zdůraznit, že když se např. chlapcům společně postaví penisy ve stanu na školním výletě nebo ve škole v přírodě, nejedná se o erekce směřující k nějakým sexuálním ukojením, ale víceméně o reflexivní typ sociálního chování, jehož cílem je integrita a soudržnost skupiny. Hladina energie se prostě společně zvedne, rovnoměrně rozloží a zase poklesne.

V současné době se téhož efektu, jimž se zde zabýváme, využívá při společenském sledování pornofilmů z videa. Manželské nebo partnerské páry se sejdou ve vši puritánské počestnosti, žádné tabu není porušeno (oblečení, vyjadřování, fixace ve dvojicích) a z videa se pustí pornofilm, který dost často vhná ženám ruměnce na líčka a mužům teplo do kalhot. Nevědomým cílem takových sešlostí je právě společenská integrace skupiny, a to společným sexuálním vzrušením.

Zbývá dodat, že tyto praktiky dovádí indická tantra k dokonalosti. Čakrapúdža, tantrický sexuální rituál osmi dvojic, je v tomto směru úžasným zážitkem s hlubokým společenským dopadem. Rovněž tak lze uvedeným principem vysvětlit některé zvláštnosti v sexuálním chování lidí. Např. pozorování jiné dvojice při styku za současného probuzení vlastní sexuální energie masturbací, dále ojedinelou zálibu v pozorování vlastní partnerky při intimním

Milování bez ztráty květiny (36)

Jak by měl vypadat běžný tantrický nebo taoistický intimní styk? Jak se mohou stýkat osoby, jež nechtějí podstupovat krkolomný výcvik, ale chtějí využít darů, jež komunikační sexualita poskytuje?

● JEDNODUCHÁ A PRAKTICKÁ

Vhodným způsobem intimního styku, který bychom chtěli na tomto místě popsat a doporučit, je poloha zvaná upavištásana. Žena sedí obkročmo muži na klíně, a sice břichem k břichu neboli tváří v tvář. Předpokladem vstupu do zmíněné pohodlné a komunikační polohy je silná intimní inspirace ženy, tedy její vysoké pohlavní vzrušení.

Vysokého vzrušení lze dosáhnout, jak už jsme kdysi psali, lehkou spíše lechtavou stimulací poštvěváčku, kterou ženě poskytuje muž. Ve chvílích, kdy žena vnímá nástup orgasmického efektu, dává muži znamení stiskem ruky, a muž ihned nato přeruší stimulaci.

Příhodný čas pro zasunutí penisu je nutno vyzkoušet. Obvykle partnerům dobře postačí dvanáct zastavení, což je jedna devítina počtu korálek na málá, tantrickým růženci. Korálky je možno s každým zastavením odpočítávat po jednom, podobně jako při recitování manter.

Pro zmíněný účel je vhodné vyrobit si málá, kde budou korálky barevně odlišeny např. po dvanácti korálkách. Samozřejmě je možné, aby žena zastavovala nástup orgasmického efektu vícekrát, čtyřicetkrát, šestatřicetkrát, ale také třeba sto osmkrát.

Ihned po zastavení se žena hluboce, ale pomalu nadechuje, muž vydechuje. Rytmus dechu a jeho vzájemnou koordinaci hlídá muž. Zastavování a další stimulaci špičkou jazyka lze při troše zkušeností zkoordinovat s dechem tak, že se do jednoho nádechu a výdechu vejde jeden cyklus stimulace a zastavení.

Zastavování ovšem není jen samoúčelným stopnutím příjemného pocitu, s nádechem je třeba vtáhnout vytvořenou energii do břicha, případně do ledvin, což je součástí taoistického sexuálního kung-fu.

Po dvanácti zastaveních pak žena muže vyzve, aby do ní vstoupil. Řekne například: "Tak už pojď ke mně!" Nebo: "Už tě moc chci, pojď do mě!" Případně: "Tak dělej, vraž do mě čuráka, chci ho mít v sobě!" Samozřejmě podle fantazie a podle temperamentu. Ale muž by měl být vyzván, to je důležité.

Neměl by se na ženu sápat, bez toho, aby ona k tomu dala impulz. Za normálních okolností, tedy s pohlavím v chladném stavu, dává impulzy k intimnostem převážně muž, ale žena rozhoduje, zda budou realizovány. To jsou pravidla chování, jejichž dodržováním oba partneři jenom získají.

Zasunutí penisu musí být velice opatrné, protože už při pouhém prvním zasunutí může dojít u ženy k orgasmu. Tím by celé milování bylo ztraceno a příležitost k vzájemnému tělesnému a duševnímu oživení promarněna. Zasunutí penisu je nejlépe provést ještě když žena leží na zádech.

Po zasunutí uskutečnit jedno přiblížení k ženskému orgasmu, a opět zastavit. Tato chvíle je dosti nebezpečná, muž totiž nemusí vždy dosáhnout dokonalého ztopoření penisu, takže jej vůbec nenapadne, že by žena mohla dosáhnout orgasmu, když penis je jako jedlé žele.

Zásadně není nic špatného na tom vkládat do vzrušené ženské vagíny měkký penis, ovšem je vrcholem sexuálního diletantismu a erotické stupidity vkládat ztopořený penis do nevzrušené vagíny.

Takový krok, který je běžnou součástí sexuálního života v převážné části západních domácností, by měl být zakázán zákonem, a dodržování takového zákona by mělo být kontrolováno třetí osobou.

■ UPAVIŠTÁSANA

Ano, to je hezká myšlenka, problémy je třeba řešit, a ne je schovávat za dveře manželských ložnic. Někomu se to možná bude zdát nedůležité, ale zmíněný nepatřičný přístup k ženskému pohlaví je opravdu prvořadým problémem masové sexualitě za zavřenými dveřmi, jak ji známe ze současné doby.

Jenom se přimlouvám, aby těmi třetími osobami nebyli policisté v uniformách. Uniformovaný policista jako třetí osoba v ložnici, to by u mnoha mužů byla příčina okamžité situační impotence.

Ale dost žertování, pokračujeme. Skončili jsme ve chvíli, kdy penis vnikl do vagíny a kdy žena provedla první přiblížení k orgasmu s penisem ve vagíně. Poté je vhodné změnit polohu, aniž by bylo třeba vyjmout penis z vagíny. Zkrátka muž zůstane v ženě, přičemž se zvolna obrací do sedu a pomáhá ženě, aby se zvedla a obkročmo, břichem k břichu, usedla do jeho klína a následně setrvala v poloze upavištásana.

V dané situaci existuje řada variant, jak si složit nohy, kam dát ruce, jak se k sobě přitisknout, kam se dívat atd. V tuto chvíli preferujeme jednoduchost a dostupnost pro každého, takže muž má nohy dolů z postele, případně zkřížené na posteli. Žena má nohy natažené muži za zády, případně může mít lehce spojená chodidla. Muž je naprosto uvolněn, snaží se uvolnit podbřišek, jako by se chtěl vymočít, malinko může i vyklenout břicho.

Veškerá další intimní aktivita je na ženě. Žena se několikrát pohne, několikrát lehce přirazí svoje pohlaví k muži, a jakmile rozpozná opojný nástup orgasmu, okamžitě zastaví. S nádechem pomalu a hluboce nasaje mužovu horkost z penisu do svého břicha.

Ženy s kruhy pod očima zásadně vtahují do ledvin, ženy hubené, popudlivé nebo diabetické vtahují do středního ohniště, tzn. do středu trupu asi ve výši žaludku. Ženy s potížemi gynekologickými prohřívají především hlouběji uložené pohlavní orgány. Ale toto jsou pouze rámcová doporučení, přesnější lokalizaci, kam vtahovat generovanou energii, je třeba určit při konzultaci.

Opět platí, že při zastavení žena nadechuje, zatímco muž vydechuje. Frikční pohyby by žena měla provádět s výdechem a na konci výdechu už by měla zastavovat. Nádech by opět měl doprovázet pauzu a ukládání neboli akumulaci energie. Samozřejmě, že takhle jednoduché to hned napoprvé není.

Ale máme ověřeno, že tento způsob milování se lze spolehlivě naučit zhruba za tři měsíce, a po půl roce jsou oba partneři spolehlivými praktiky. Zatím se nestalo, že by se někdo z našich žáků vrátil ke konzumační sexualitě.

Ještě jednou připomínám, že muž je při této maithuně (pohlavním styku) naprosto pasivní, nesmí ani v nejmenším ženě pomáhat, přirážet, hýbat se. Jak už řečeno, poloha má mnoho variant a obměn. Je např. vhodné, aby se muž díval

ženě do tváře, nikdy v životě totiž neuvidí svou ženu tak krásnou, jako právě při tomto způsobu styku.

Muž při této maithuně je krásou ženy doslova ohromen, ale co bych se zbytečně vysiloval popisováním mužských pocitů, vždyť každý muž má možnost si tuhle prostou praktiku se svojí stálou partnerkou vyzkoušet.

Další doporučení k vylepšení maithuny spočívá v tom, že těsně poté, když žena zastaví, tak žena a muž se vzájemně dotknou špičkami nosů. Žena zvolna a zhluboka vdechuje nosem, a muž současně nosem vydechuje. Následně žena vydechuje nosem, a muž současně nosem vdechuje.

Oba při nádeších vnímají vůni dechů toho druhého. Stačí když jsou obráceni obličejí k sobě a když se vzájemně dotýkají špičkami nosů. Vůně dechů je v takovém případě pro oba větším osvěžením než vlhká vůně jarní louky.

K o n e c